

புதிய ஜனநாயகம்

ஆகஸ்டு 2015
ரூ.10.00

அவசரநீலை
ஆட்சிக்குத் தயாரிப்பு!

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்: அம்மா “கமிசன்” மண்டி!

நீங்கள் செலுத்தும் மின்கட்டணத்தில்
அம்மாவுக்குச் செல்லும்
கமிசன் எவ்வளவு?

இம்சை அரசன் 23-ஆம் புலிகேசி திரைப் படத்தில், வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகள் இருவர் அக்காமாலா, கப்சி குளிர்பானம் தயாரிப்புப் பற்றிய தங்களது திட்டத்தை அரசரிடம் விளக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களை இடைமறித்து, “அது கிடக்கட்டும்; அதில் எனக்கு எவ்வளவு கமிசன் கிடைக்கும்?” என்று கேட்பான் அரசன். நகைச்சுவை நடிகர் வடிவேலுவின் கதாபாத்திரத்தில், ஜெயாவைப் பொருத்திப் பாருங்கள்; சற்றேறக்குறைய அதே காட்சிதான் தமிழகத்திலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மை விளங்கும்.

பொதுப்பணித்துறையில் 45% கமிசன் என்பது ஏற்கெனவே அம்பலமான ஒன்று. வசூலித்தக் கப்பம், முழுமையாக போயஸ் கார்டனுக்குப் போய்ச்சேரவில்லை என்பதற்காகத்தான் போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் செந்தில்பாலாஜியின் அமைச்சர் பதவி பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது சமீபத்திய சான்று.

பொதுவில், தமக்குச் சேரவேண்டிய கமிசனைக் கொடுத்தால் நாட்டையே எழுதிக் கொடுக்கத் துணியும் நாலாந்தரமான கொள்ளைக்கும்பலின் ஆட்சிதான் தமிழகத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை

சூரிய ஒளி மின்சாரம் கொள்முதல் செய்வதற்கான ஒப்பந்தத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் தமிழக முதல்வர் ஜெ., மற்றும் அதானிக் குழுமத்தின் அதிகாரிகள்.

வெட்ட வெளிச்சமாக்கியிருக்கிறது, தனியார் மின்சாரக் கொள்முதலில் நடைபெறும் கொள்ளையும் ஊழலும்.

“மின்பற்றாக்குறையைக் காரணம் காட்டி தனியாரிடமிருந்து அதிக விலைக்கு மின்சாரம் கொள்முதல் செய்ததில் முறைகேடுகள்; மின்சார மீட்டர்களைக் கொள்முதல் செய்ததில் முறைகேடுகள் - என தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் ஒரு இலட்சம்

கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் ஊழல் நடைபெற்றுள்ளது” என்று குற்றஞ்சாட்டி, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார் ஓய்வு பெற்ற மின்வாரியப் பணியாளர் த.செல்வராஜ்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு மேலும் வலு சேர்க்கும் வகையில், சந்தை விலையைக் காட்டிலும் கொள்ளை விலை கொடுத்து அதானி குழுமத்திடமிருந்து 648 மெகாவாட் சூரிய ஒளி மின்சாரத்தை 25 ஆண்டுகளுக்கு கொள்முதல் செய்வதற்கான ஒப்பந்தத்தைப் போட்டிருக்கிறது, தமிழக அரசு. இதே அதானி நிறுவனம் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ.5.50 காசுக்கு சூரிய ஒளி மின்சாரத்தை வழங்கி வருகிறது. ஆனாலும், தமிழகத்தில் அதானியின் சூரிய ஒளி மின்சாரத்தை யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ.7.01 விலையில் வாங்கப் போகிறது தமிழக அரசு.

அதானியிடமிருந்து மின்சாரம் கொள்முதல் செய்ய ஒப்பந்தம் போட்டிருப்பதில் விதிமீறலும், முறைகேடுகளும் நடந்திருப்பதற்கான பல்வேறு ஆதாரங்களை அடுக்கி கருணாநிதி தொடங்கி ராமதாசு, இளங்கோவன் உள்ளிட்ட தமிழக அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தமது கண்டனங்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். சூரிய மின்சாரத்தை அதிகளவில் கொள்முதல் செய்வதால் ஏற்படும் தொழில்நுட்ப ரீதியிலான பிரச்சினைகளைப் பட்டியலிட்டு, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் லாபம் சம்பாதிக்கும் சந்தை வாய்ப்பாக சூரிய மின்சார உற்பத்தி

மாற்றப்பட்டிருப்பதாக குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார், பொறியாளர் சா.காந்தி. என்றாலும், இவை எவற்றையும் ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை அம்மாவின் அரசு.

கமிசனுக்காகவே ஆட்சியை நடத்தி வரும் அம்மாவின் அரசு இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லுமா, என்ன? “மின்பற்றாக்குறையைச் சமாளித்து தடையற்ற மின்சாரத்தை தமிழகத்திற்கு வழங்க வேண்டுமானால், அதிக விலை கொடுத்து தனியாரிடம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியதைத் தவிர வேறுவழியில்லை” என்று ஒற்றை வரியில் முடித்துக் கொண்டது.

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்...

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 30 இதழ்: 10
ஆகஸ்டு 2015

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ.10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US \$ 20

அட்டை வடிவமைப்பு: முகிலன்

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண்: 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthiyajanayanagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

அவசரநிலை ஆட்சிக்குத் தயாரிப்பு!

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளையும் தொடர்ந்து பல நாட்கள் கூச்சல், குழப்பம், அமளியில் மூழ்கடித்து முடக்கி வைப்பது என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ். - பா.ஜ.க. சும்பலின் அதே அரசியல் உத்தியை இப்போது காங்கிரசுக் கட்சி கையிலெடுத்துக் கொண்டுள்ளது. மற்ற பிற எதிர்க்கட்சி களோ இரண்டு தரப்புகளுக்கும் மாறிமாறி ஒத்தாதிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஒட்டுக்கட்சிகளின் அரசியல் மேலும் சீரழிந்து போயுள்ளதோடு, நீண்டகாலமாகவே நெருக்கடியையும் தேக்க நிலையையும் எட்டி விட்டது. மோடி தலைமையில் பெரும்பான்மை பலத்தோடு ஆட்சி அமைந்தபோதும் இந்தநிலைக்கு விடிவொன்றும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. உலகின் மிகச் சிறந்த அரசியல் அமைப்புமுறையாகச் சொல்லப்படும் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள தோல்விகள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

உறங்கிக் கொண்டிருந்த கிழட்டுச்சிங்கமான பா.ஜ.க.வின் அத்வானி, யாரோதன்னை இடறி விட்டது போலத் திடீரென்று தனது ஓர்க்கண்ணைத் திறந்து ஒருமுறை உறுமிவிட்டு, மீண்டும் கண்ணை மூடிக்கொண்டது. “நாட்டில் அவசரநிலை போன்ற சூழ்நிலை மீண்டும் வரது என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. இன்றைய இந்திய அரசியலில் தலைசிறந்த தலைமைக்குரிய பண்புக்கான அறிகுறிகள் எதையும் என்னால் காணமுடியவில்லை. அரசியல் தலைமை முதிர்ச்சி அடைந்ததாக இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதன் பலவீனங்கள் காரணமாக அதன் மீது எனக்கு நம்பிக்கையில்லை” என்று கடந்த மாதம் ஒரு நேர்காணலின்போது அத்வானி கூறியுள்ளார். அவர், 1975-1977 ஆண்டுகளில் இந்திரா காந்தியின் அவசரகாலப் பாசிச ஆட்சியின் விளைவுகளை நேரில் அனுபவித்த முதன்மைப் பிரமுகர்களில் ஒருவர். அத்வானியின் மேற்கண்ட கருத்து மோடி தலைமையிலான பா.ஜ.க. ஆட்சியில் நாடு எதிர் கொண்டுள்ள அவசரநிலைப் பிரகடன ஆபத்து குறித்ததா, இல்லையா - என செய்தி மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் காரசாரமாக விவாதித்தன.

பா.ஜ.க.வின் மோடி தலைமையால் அவசரநிலைப் பிரகடன ஆபத்து குறித்து அத்வானி அப்படிக்கூறவில்லை; எதிர்த்தரப்பினரால்தான் அவ்வாறான ஆபத்து வளர்ந்துள்ளதாக அத்வானி பேசியதாக பா.ஜ.க.வினர் அபத்தமாகப் புளுகித் தள்ளினர்; மறுபுறம், கட்சியில் தான் தனிமைப்பட்டுவிடும் பயபீதியிலும் அடுத்த குடியரசுத் தலைவர் பதவியும் கைவிட்டுப் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்திலும் அத்வானியே தான் முதலில் பேசியதை மழுப்பித் திரித்து விளக்கமளித்தார். இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருந்தாலும், மோடி தலைமையிலான ஆர்.எஸ்.எஸ். - பா.ஜ.க. சும்பலின் அரசு அனைத்தும் தழுவிய தோல்வியை அடைந்து வருகின்றது. அக்கும்பல் தனது அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள ஒரு அவசரநிலைப் பிரகடனம் மூலமாகவோ, வேறுவகையிலோ இந்துத்துவா பார்ப்பன பாசிசத்தாக்குதலைக் கட்டவிழ்த்துவிடும் ஆபத்து நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதையே அதன் எத்தணிப்புகள் காட்டுகின்றன.

பொருளாதாரச்சீர்திருத்தங்களை விரைவுபடுத்துவது, அந்நிய முதலீடுகளை ஈர்ப்பது என்ற பெயரில் மோடி அரசு மேற்கொண்ட கண்துடைப்பு நடவடிக்கைகள் எதுவும் ஒரு சிறுஅளவு கூடப் பலன் அளிக்கவில்லை. புள்ளிவிவரங்களில் தில்லுமுல்லுகள் செய்து, நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியும் மொத்த/நிகர உள்நாட்டு உற்பத்தியும் முன்னேற்றமடையத்

தொடங்கி விட்டதாக புளுகித் தள்ளியது. வெளிநாடுகளில் சுற்றித்திரிந்து கூவிக்கூவி விற்க முயன்ற 'மேக்-இன் இந்தியா' என்ற சரக்கு விலை போக வில்லை. நான்குமுறை முயன்றும் நிலம் கையகப் படுத்தும் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. நீதிமன்றங்களில் தனது எடுபிடிகளை நீதிபதிகளாக நிரப்புவதற்காகக் கொண்டுவரப் பட்ட சட்டம் உச்சநீதி மன்றத்தில் தடைகோரும் வழக்கில் சிக்கித் தொங்கலில் கிடக்கிறது. அந்த வழக்கில் வாதாடிய அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞர் முகுல் ரோத்தகி தனிமனித அந்தரங்கம் ஒரு அடிப்படை உரிமை கிடையாது; அதை யாரும் அரசியல் சட்ட அடிப்படை உரிமையாகக் கோர முடியாது என்று வாதாடி மோடி - அமித் ஷா கும்பலின் மனப்போக்கை அப்பட்டமாகவே அறிவித்தார்.

ரிசர்வ் வங்கி ஆளுநரின் "வீட்டோ" அதிகாரத்தைப் பறித்து ஒரு குழுவிடம் கொடுக்கவுள்ளது, மோடி அரசு. அதற்குக் காரணம் நாட்டின் வளர்ச்சியில் நான்குகால் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்திவிடும் என்ற மோடி வெறுமனே ஊதிப்பெறுக்கிய மேக்-இன் இந்தியா பளுவை பஞ்சர் செய்துவிட்டார், ரிசர்வ் வங்கி ஆளுநர் ரகுராம் ராஜன். தான் நியமித்துள்ள அரசின் செய்தித் தொடர்பு உயர் அதிகாரி தவிர, வேறு அரசு அதிகாரிகள் யாரும் செய்தியாளர்களிடம் பேசக்கூடாது தடைவிதித்துள்ளது மோடி அரசு. அரசின் இரகசியங்களை மக்களும் ஊடகங்களும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு. மோடி கும்பல் தனது ஆட்சியின் ஓராண்டு நிறைவு நாளில் ஊழலற்ற அரசு நடத்தியதாகப் பீற்றிக்கொண்டது. இந்த அண்டப் புளுகை அம்பலப்படுத்தும் விதமாக மத்திய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் சுஷ்மா, இராஜஸ்தான் முதல்வர் வசுந்திரா, ம.பி. முதல்வர் சிவராஜ் செளகான் ஆகியோர் சிக்கிய ஊழல்-அதிகாரமுறைகேடுகளில்

இது அமைச்சரவைக் கூட்டமா? அல்லது விசாரணைக் கூட்டமா? (கோப்புப் படம்)

அடுத்தடுத்து வெளிவந்து நாடே நாறுகிறது. இவற்றில் ம.பி.யில் நடந்துள்ள வியாபம் முறைகேடுகளில் ஆர்.எஸ்.எஸ். - பா.ஜ.க. கும்பல் நேரடியாக முன்னின்று நடத்தியுள்ளது. அளவிலும் தன்மையிலும் மிகப்பெரிய இம்முறைகேடுகள் நாட்டின் அரசியல் அடித்தளத்தையே உலுக்கியுள்ளன.

நாட்டின் விளையாட்டு, சினிமா-தொலைக்காட்சி, கல்வி, கலாச்சாரம், அறிவியல், வரலாற்று ஆய்வு அமைப்புகள் முதல் உச்சநீதி மன்றம் வரை அனைத்து நிறுவனங்களிலும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-பா.ஜ.க. கும்பலின் எடுபிடிகளைத் திணித்து வருகிறார்கள். இவைமட்டும் போதாதென்று சி.பி.ஐ., பிரதமர் அலுவலகம் ஆகிய உயர்ந்த அதிகார அமைப்புகளில் அதன் விசுவாசிகளை நியமித்துக்கொண்டுள்ளனர். வெவ்வேறு துறைக்கான அமைச்சகங்கள், அவற்றின் கூட்டுப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சகம் மற்றும் நாடாளுமன்ற அமைப்புகளின் தலைமையைத் தாண்டி, கோப்புகளை அனுப்பிப் பிரதமரும் அவரது அலுவலகமும் முடிவுகள் எடுக்கும் வகையில் அதிகாரம் குவிக்கப்படுகிறது. 1975-1977 ஆம் ஆண்டு அவசரநிலை பாசிச ஆட்சிக்குத் தலைமை தாங்கியதே பிரதமர் அலுவலகம் என்ற அரசியல் சட்டத்துக்குப் புறம்பான ஒரு அதிகாரமையம்தான். அதன் மூலம் அதிகாரத்தை முழுமையாகக் குவித்துக்கொண்ட பிரதமர் இந்திரா காந்தி

மோடியின் ஆட்சியில் சர்வ வல்லமை பொருந்தியதாக மாற்றப்பட்டுள்ள பிரதமர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் (இடமிருந்து) நிருபேந்திரா மிஸ்ரா, பிரமோத் குமார் மிஸ்ரா, அஜித் குமார் தோவல்.

பாசிச ஆட்சியை நடத்தினார். மீளமுடியாத அரசியல் - பொருளாதார நெருக்கடியிலும், தப்பிக்க முடியாத இலஞ்ச-ஊழல் முறைகேடு குற்றசாட்டுகளிலும் சிக்கி, அனைத்தும் தழுவிய தோல்வியிலும் சிக்கிகொண்டுள்ள மோடி அரசும் அவ்வாறான ஏற்பாட்டை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ●

ஆம்பூர் கலவரமும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் அவதூறுகளும்

போலீசின் கொட்டடிக் கொலைக்கு எதிராக நடந்த முசுலீம்களின் போராட்டத்தை, இந்துக்களுக்கு எதிரானதாக, லவ்-ஜிகாத்தாக ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் திசை திருப்புவதற்கு பத்திரிகைகளும் சென்னை உயர்நீதி மன்றமும் துணை போயின.

“நாங்கள் மனிதர்கள் இல்லையா? - ஆம்பூர் கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட போலீசார் வேதனை” என்று தலைப்பிட்டு “தி இந்து” தமிழ் நாளிதழ் (ஜூலை, 22) ஒரு செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. காயம்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுவரும் பெண் போலீசாரைப் பற்றி விவரித்து விட்டு, கலவரத்துக்குக் காரணமான முக்கியப் புள்ளிகள் கைது செய்யப்படவில்லை என்று போலீசார் மனம் குமுறுவதாகவும் அந்த செய்தி கூறுகிறது.

பவித்ரா என்ற பெண் காணாமல் போனதைத் தொடர்ந்து, ஆம்பூரைச் சேர்ந்த ஷமீல் அகமது என்ற இளைஞரை இன்ஸ்பெக்டர் மார்ட்டின் பிரேம்ராஜ் லாக் அப் கொலை செய்ததுதான் இப்பிரச்சினைக்குக் காரணம். கொலைக் குற்றவாளி மார்ட்டின் இதுவரை கைது செய்யப்படவில்லை. ஆனால், இதன் எதிர்வினையாக நடந்த ஆம்பூர் “கலவரம்” முதன்மைக் குற்ற மாக்கப்பட்டுவிட்டது.

இப்பிரச்சினை தொடர்பாக ஊடகங்களில் வெளிவந்த செய்திகள், நீதிபதிகள் தெரிவித்துள்ள கருத்துகள் போன்ற அனைத்தும் போலீசை நிரபராதியாக்கி விட்டு, ஆம்பூர் முஸ்லிம் மக்களையும், ஷமீலையும், பவித்ராவையும் குற்றவாளியாகக் காட்டுகின்றன. நம் கண் முன்னே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் எப்படியெல்லாம் திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, ஆம்பூர் கலவரம் என்று அழைக்கப்படும் இந்தச் செய்தியின் விவரங்களைப் பார்ப்போம்.

•••

பள்ளிகொண்டாவுக்கு அருகில் உள்ள குச்சிப்பாளையம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த தலித் பெண் பவித்ரா, கடந்த மே 24 அன்று காணாமல் போகிறார். பள்ளிகொண்டா காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்த அவளது கணவன் பழனி, பின்னர் உயர்நீதி மன்றத்தில் ஆட்கொணர்வு மனு தாக்கல் செய்கிறார். ஜூன் 5 - ஆம் தேதி விசாரணைக்கு வந்த அந்த மனுவை விசாரித்த நீதிபதிகள், போலீசுக்கு

இரண்டு வாரம் அவகாசம் கொடுத்து வழக்கைத் தள்ளி வைக்கின்றனர். 19-ஆம் தேதி இந்த வழக்கு சென்னையில் விசாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், ஷமீல் அகமது என்ற இளைஞரை பள்ளிகொண்டா போலீசு இன்ஸ்பெக்டர் மார்ட்டின் சித்திரவதை செய்து கொண்டிருக்கிறார். பவித்ராவைக் கண்டுபிடிக்க மேலும் அவகாசம் வேண்டும் என்று போலீசு கேட்க, மீண்டும் அவகாசம் தருகிறார்கள் நீதிபதிகள்.

பவித்ராவும் ஷமீல் அகமதுவும் 6 மாதம் முன்பு வரையில் ஆம்பூரில் ஒரே தோல் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்தவர்கள். சமீபத்தில்தான் திருமணமான ஷமீல், தன் மனைவியோடு ஈரோட்டில் குடியேறிவிட்டார். வீட்டை விட்டு வெளியேறிய பவித்ரா, ஈரோடு சென்று ஷமீலைத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார். பவித்ராவிடம் வழிச்செலவுக்கு காசு கொடுத்து வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு புத்திமதி சொல்லி, பவித்ராவின் வீட்டுக்குத் தனது செல்பேசியிலிருந்தே போன் செய்து அவள் ஊருக்கு வந்து கொண்டிருப்பதாகத் தகவலும்

சட்டவிரோதமாக அடைத்து வைத்து போலீசாரால் அடித்துக் கொல்லப்பட்ட ஷமீல் அகமது.

சொல்லியிருக்கிறார் ஷமீல். இருப்பினும் ஈரோட்டி லிருந்து கிளம்பிய பவித்ரா வீட்டுக்குத் திரும்ப வில்லை.

ஜூன் 16 - ஆம் தேதி ஷமீலை விசாரணைக்கு வருமாறு அழைத்திருக்கிறார் இன்ஸ்பெக்டர் மார்ட்டின் பிரேமராஜ். தவீத ஜமாத்தின் மாவட்டத் தலைவரும் ஷமீலின் மாமனான முகமது கவுஸ், விசாரணைக்காக ஷமீலை ஒப்படைத்திருக்கிறார். 24 மணி நேரத்திற்குப் பின் ஷமீலை நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் 19-ஆம் தேதி வரை வெவ்வேறு இடங்களில் வைத்து ஷமீலை கொடுமான முறையில் சித்திரவதை செய்திருக்கிறார் மார்ட்டின். மாமனார் முகமது கவுஸ் அந்த நான்கு நாட்களில் பல முறை போலீசு நிலையத்துக்கு நடையாய் நடந்தும், போனில் விசாரித்தும் யாரிடமிருந்தும் அவருக்கு பதில் கிடைக்கவில்லை.

இன்ஸ்பெக்டர் மார்ட்டின் கட்டப்பஞ்சாயத்து நடவடிக்கைகளில் கைதேர்ந்த போக்கிரி. மணல் கொள்ளையை எதிர்த்துப் போராடிய சிவலிங்கம் என்பவரை லாரி ஏற்றிக் கொல்ல முனைந்த கிரிமினல். இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் ரியாஸ் கான் என்ற இளைஞரை அடித்தே கொலை செய்தவர். இவையெல்லாம் அந்த வட்டாரம் முழுவதும் தெரிந்த விசயங்கள் என்பதால் செய்தி அறிந்தவர்களிடையே பதற்றம் பரவுகிறது.

ஷமீலை 19-ஆம் தேதியன்று விடுவிக்கிறார் மார்ட்டின். நடை பிணமாக வீடு திரும்பிய ஷமீல், உடனே ஆம்பூர் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படுகிறார். உடல்நிலை மோசமடைந்ததால், 23-ஆம் தேதி வேலூர் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு, பின்னர் சென்னை பொது மருத்துவமனைக்கு மாற்றப்பட்ட ஷமீல் 26-ஆம் தேதி மாலை மரணமடைகிறார்.

இது லாக் அப் கொலை என்றே போலீசு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஷமீலை ஜூன் 16-அன்றே வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டதாகவும், மறுபடியும் 19 அன்று அழைத்து விசாரித்துவிட்டு மீண்டும் திருப்பி அனுப்பி விட்டதாகவும் அப்பட்டமாகப் புளுகினார் வேலூர் மாவட்ட எஸ்.பி.செந்தில்குமாரி.

“என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்” என்ற போலீசின் இறுமாப்புக்கும் திமிருக்கும் சூடுவைக்கும் விதத்தில், 26-ஆம் தேதி இரவே ஆயிரக்கணக்கில் ஆம்பூர் போலீசு நிலையத்தின் முன் திரண்டார்கள் முஸ்லிம் மக்கள். இரண்டு போலீசு வாகனங்கள் எரிக்கப்பட்டன. 8 பெண் போலீசார் உள்ளிட்ட 38 போலீசாருக்கு காயம். போலீசு படை சிதறி ஓட வேண்டியதாயிற்று. இதனைத் தொடர்ந்து சுமார் 115 பேர் மீது

கொலை முயற்சி, சதி, கலவரம் செய்தல், பொதுச் சொத்துகளுக்கு சேதம் விளைவித்தல், தீவைத்தல் - எனப் பல்வேறு குற்றப்பிரிவுகளின் கீழ் வழக்கும் போடப்பட்டு சிறை வைக்கப்பட்டனர். இன்ஸ்பெக்டர் மார்ட்டினோ அன்றைக்கே தலைமறைவாகி விட்டார்.

பவித்ராவைத் தேடிய தனிப்படைப் போலீசார், ஒரு ஜவுளிக்கடையில் வேலை செய்து கொண்டு, அம்பத்தூரில் ஒரு மகளிர் விடுதியில் “பதுங்கியிருந்த பவித்ராவை வளைத்துப் பிடித்தனர்” (தினமலர்). தனக்கும் ஷமீலுக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை என்றும், தன்னைத் தவறான பெண்ணாகச் சித்தரிப்பதாகவும் ஊடகங்களிடம் தெரிவித்தார் பவித்ரா. பவித்ராவின் கணவன் பழனி கொடுத்த புகாரில்கூட ஷமீலின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை என்கிறார் மனித நேய மக்கள் கட்சியின் ஜவாஹிருல்லா.

இருந்த போதிலும், ஷமீல் கொல்லப்பட்டு விட்டார். கொலை செய்த மார்ட்டினை சி.பி.சி.ஐ.டி தனிப்படை இன்னும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், “கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட போலீசாரின் கண்ணீர்க்கதை” வெளியிடப்படுகிறது.

•••

கணவனுடன் வாழப்பிடிக்காத ஒரு பெண் வீட்டை விட்டு வெளியேறினால் அது ஏன் ஒரு கலவரத்தில் வந்து முடிய வேண்டும்? பவித்ரா என்ற பெண்ணுக்கு பழனியுடன் வாழப் பிடிக்கவில்லை. பழனிக்கு பவித்ராவை விடுவதற்கு மனமில்லை. இதில் யார் தரப்பில் நியாயம் இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும், வாழப்பிடிக்காத ஒரு பெண்ணை கட்டாயப் படுத்தி ஒரு மண உறவில் இருத்தி வைப்பது முறையற்றது, சாத்தியமற்றதும் கூட.

தன்னை யாரும் கடத்தவில்லை என்று கூறிய போதிலும் நடத்தை கெட்டவள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்ட பவித்ரா.

இன்று ஆயத்த ஆடை நிறுவனங்கள், தோல் தொழிற்சாலை முதல் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் இளம் ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து பணியாற்றுகின்றனர். இங்கெல்லாம் காதல் திருமணங்கள் அதிகமாக நிகழ்வது இயல்பே.

பல இளம்பெண்கள் திருமணத்துக்குப் பின் கைவிடப்பட்டு பிள்ளையுடன் நிராதரவாக நிற்கின்றனர். சிலர் வேறு துணையுடன் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். கணவனையும் பிள்ளையையும் கைவிட்டு வேறு ஒரு வருடன் செல்லும் பெண்களும் உண்டு. கணவன் குடிகாரனாகவோ, பொருந்தா மணமாகவோ இருக்கும் பட்சத்தில், திருமணமான பெண்கள் பழைய மண உறவை ரத்து செய்ய விரும்புகின்றனர்.

நகரமயமாதல் காரணமாக பெண்கள் ஒரே நேரத்தில் ஜனநாயக விழுமியங்களுக்கும் பண்பாட்டு சீர்கேடுகளுக்கும் அறிமுகமாகின்ற சிக்கலானதொரு சமூகச் சூழலையும், அது தோற்றுவிக்கும் முரண்பாடுகளையுமே பவித்ரா - பழனி விவகாரம் பிரதிபலிக்கிறது.

தன்னையாரும் கடத்தியதாக பவித்ரா கூறவில்லை. எனவே, இந்த வழக்கில் போலீசு தலையிடுவதற்கான முகாந்திரமே இல்லை. ஒரு வேளை ஷமீலுக்கும் பவித்ராவுக்கும் இடையே முறையற்ற உறவு இருந்ததாக ஒரு வாதத்துக்கு வைத்துக் கொண்டாலும், அது பவித்ராவும்கூட பழனியும் நீதிமன்றத்திலோ, தமது உறவினர்கள் - நண்பர்கள் முன்னிலையிலோ வைத்துத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினையே அன்றி, போலீசு தலையிடவேண்டிய பிரச்சினை அல்ல.

இருப்பினும், போலீசு சமூகத்தின் எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் தலையிடுவதை நாம் காண்கிறோம். கடன் வசூல், வீடு காலி செய்வது போன்றவற்றில் தொடங்கி, காதல், கணவன்-மனைவி தகராறு வரையிலான அனைத்து சிவில் விவகாரங்களிலும் சட்டவிரோதமாகத் தலையிட்டு, கட்டப் பஞ்சாயத்து செய்வதுதான் போலீசின் அன்றாட நடவடிக்கையாக இருக்கிறது.

பழனியின் புகார் மீது இன்ஸ்பெக்டர் மார்ட்டின் எடுத்த நடவடிக்கை இத்தகையதுதான். வாங்கின காசுக்காகவோ, முஸ்லிம்கள் மீதுள்ள விசேடமான வெறுப்பின் காரணமாகவோ, அல்லது போலீசுத் திமிரின் விளைவாகவோ ஷமீல் சித்திரவதை செய்து கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். ஆம்பூர் மக்களிடம் வெடித்த கோபம் இந்த ஒரு கொலையினால் மட்டும் தோற்றுவிக்கப்பட்டதல்ல.

செம்மரக் கடத்தல் மற்றும் கொலை செய்த டி.எஸ்.பி. தங்கவேலு முதல் மார்ட்டின் வரை பல அராஜகங்களை எதிர்கொண்டு சகிக்க முடியாத நிலையில்தான் போலீசுக்கு எதிரான இந்தக் கலகம் வெடித்திருக்கிறது. ஆனால் ஊடகங்களோ, போலீசின் குற்ற வரலாற்றைத் துருவுவதற்குப் பதிலாக, பவித்ரா “ஓடிப்போன” கதையைத் துருவி ஆராய்ந்து, அதன் விளைவுதான் இந்தக் கலவரம் என்ற கோணத்திலேயே செய்தி வெளியிட்டனர். “பவித்ராவின் பழைய காதலர்கள் உள்ளிட்ட 11 பேரிடம் விசாரணை” என்று வக்கிரமாக செய்தி வெளியிட்டது தினமலர்.

ஆனால், உயர்நீதி மன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்ட பவித்ராவோ, தன்னையாரும் கடத்தவில்லை என்று கூறியதுடன், தனக்கு பழனியுடன் வாழ விருப்பமில்லாததால் மணவிலக்கு வேண்டும் என்று மட்டும் தான் கோரினார்.

கொட்டடிக் கொலைக்கு எதிராக போலீசு நிலையத்தின் முன் திரண்டு போராடிய ஆம்பூர் மக்கள்.

“இந்தப் பெண்ணால் ஆம்பூரில் பிரச்சினை ஏற்பட்டு ஒருவர் உயிரிழந்துள்ளார்” என்று கூறி கொலைப் பழியை பவித்ராவின் மீது போட்டார் அரசு வக்கீல் தம்பித்துரை.

நீதிபதிகள் தமிழ் வாணனும் சி.டி. செல்வமும் அரசு வக்கீலின் இந்த அயோக்கியத்தனத்தைக் கண்டிக் காதது மட்டுமல்ல, “உன்னால்தான் பிரச்சினை. திருமணமானவருடன் நட்பு வைத்ததால்தான் மதக்கலவரம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு நீதிமன்றம் துணை போகாது. தமிழகம் அமைதியான மாநிலமாகத் திகழ்கிறது. இது போன்ற பிரச்சினையால்தான் தேவையில்லாத கலவரம் நிகழ்கிறது” என்று ஆம்பூரில் நடந்த பிரச்சினையை இந்து-முஸ்லிம் கலவரமாகத் திரித்த துடன், பவித்ராவின் மீது “நடத்தை கெட்டவள்” என்ற முத்திரையையும் குத்தி விட்டனர்.

“கோடு போட்டு நிற்கச் சொன்னான், சீதை நிற்கவில்லையே, சீதை அங்கு நின்றுருந்தால் ராமன் கதை இல்லையே” என்று விளக்கப்படுகிறது ஆம்பூர் விவகாரம். போலீசு, ஊடகங்கள், அரசு, நீதிமன்றம் ஆகிய அனைவரும் வெவ்வேறு அளவில் வெவ்வேறு கோணத்தில் இந்தக் கருத்துக்கு வலுச் சேர்த்திருக்கின்றனர்.

இந்து மதவெறியர்கள் மட்டும் தான் ஆம்பூர் பிரச்சினையை லவ் ஜிகாத் என்று பிரச்சாரம் செய்தனர். பவித்ரா மதம் மாற்றப்பட்டதாக திடுக்கிதவல் என்று தலைப்பிட்டு தினமலர் மட்டும் தான் செய்தி வெளியிட்டது. காஷ்மீரில் கூட போலீசார் இப்படித் தாக்கப் பட்டதில்லை என்று இராம.கோபாலன் மட்டும் தான் அறிக்கை வெளியிட்டார்.

இவர்கள் மட்டும் தான் என்று மதிப்பிடுவது உண்மைதானா? முசாபர் நகரிலிருந்து ஆம்பூர் வெகு தொலைவில் இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோமே, அது உண்மைதானா?

● சூரியன்

யாகூப் மேமன் தூக்கு:

இந்து மனசாட்சிக்கு இன்னுமொரு பஸி!

இந்திய நீதியின் மீது
அப்பாவித்தனமாக பெருநம்பிக்கை
வைத்திருந்த குற்றத்துக்கு
யாகூப் மேமனுக்குக் கிடைத்த
தண்டனை தூக்கு.

யாகூப் மேமன் தூக்கிலிடப்பட்டு விட்டார். ஜூலை 30 அன்று காலை 7 மணிக்குள் மேமனைத் தூக்கிலிடாவிட்டால், நீதி செத்துவிடும் என்று பதறிய உச்சநீதி மன்றம் இரவோடு இரவாக நீதி வழங்கி விட்டது.

“பவானிசிங்கின் நியமனம் செல்லாது; ஆனால், அவரை அரசு வழக்குரைஞராக அங்கீகரித்து குமாரசாமி நடத்திய விசாரணை செல்லும்” என்று ஜெயலலிதாவுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கிய நீதியரசர் தீபக் மிஸ்ராவின் தலைமையிலான அமர்வுதான் இந்தத் தீர்ப்பையும் வழங்கியிருக்கிறது.

இந்த மரண தண்டனை வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத ஒரு கீழ்மை! அநீதி, இந்து வெறி, நயவஞ்சகம், நம்பிக்கைத் துரோகம் என எந்தவொரு சொல்லுக்குள்ளும் அதனை அடக்க முடியாது. பாரதிய ஜனதா மட்டுமல்ல; காங்கிரசும், விசாரணை நீதிமன்றம் முதல் உச்சநீதி மன்றம் வரையிலான அனைவரும் இந்தக் குற்றத்தின் கூட்டாளிகள்.

1994-இல் சி.பி.ஐ.-இன் பிடியில் இருந்த யாகூப் மேமனை முதன் முதலில் சந்தித்த பத்திரிகையாளர் மஸீ ரஹ்மான், (தற்போது கார்டியன் பத்திரிகையில் பணியாற்றுகிறார்) “அவுட் லுக்” வார இதழில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: “இந்திய நீதியின் மீது அப்பாவித்தனமாக பெரு நம்பிக்கை

வைத்திருந்த குற்றத்துக்காக யாகூப் தூக்கில் தொங்க வேண்டியவன்தான்!”

நெஞ்சைப் பிழியும் இந்தச் சொற்கள் ஈரம் கசியாத இந்து மனசாட்சியை அசைக்கப் போவதில்லை. இந்த தேசத்தின் மனச்சாட்சியைத் திருப்திப்படுத்துவ தற்காகத்தான் அப்சல் குரு என்ற நிரபராதி காவு கொடுக்கப்பட்டான். நாடாளுமன்றத் தாக்குதல் என்ற அந்தக் கபட நாடகத்தின் உண்மைக் கதையை

உலகுக்குச் சொல்லியிருக்கக்கூடிய அந்த ஒரேயொரு மனிதனைக் கொலை செய்த பின்னர்தான், அவ்வானியாலும் இந்த தேசத்தின் கூட்டு மனசாட்சியாலும் அமைதியாக உறங்க முடிந்தது.

•••

யாகூப் மேமன் - இன்னொரு அப்சல் குரு.

மஸீ ரஹ்மான் எழுதுகிறார். “ஆகஸ்டு 1994-இல் சி.பி.ஐ.-இன் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த யாகூப் மேமனைப் பார்த்துவிட்டு நான் வெளியே வரும்போது ஒரு மூத்த சி.பி.ஐ. அதிகாரி, சில முகவரிகள் கிறுக்கப்பட்ட ஒரு காகிதத்தை என்கையில் திணித்து, இந்த இடங்களைப் புகைப்படம் எடுக்க முடியுமா என்று என்னைக் கேட்டார். அவையனைத்தும் கராச்சி முகவரிகள். தாலூத் இப்ராகீம், 1993 மும்பை குண்டு வெடிப்பின் கருவியாகச் செயல்பட்ட டைகர் மேமன், ஐ.எஸ்.ஐ.-இன் தொடர்பாளராக இருந்து குண்டு வெடிப்பை நடத்திய தெளபீக் ஜாலியன்வாலா ஆகியோர் தங்கியிருந்த வீடுகள். இந்த

முகவரிகள் அனைத்தும் யாகூப் மேமனால் சி.பி.ஐ.க்கு கொடுக்கப்பட்டவை. கராச்சியில் உள்ள ஒரு புகைப்படக்காரர் மூலம் அந்த இடங்களையெல்லாம் நான் புகைப்படம் எடுத்தேன். அவை ‘இந்தியா டுடே’ வில் வெளியிடப்பட்டவுடன் பெரிதும் மகிழ்ந்த அந்த அதிகாரி மறுநாளே என் வீட்டுக்கு வந்து முழுக் கதையையும் சொன்னார்.”

“பாகிஸ்தானில் ஐ.எஸ்.ஐ.-இன் கண்காணிப்பில் இருந்த யாகூப் மேமன், தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து, பாகிஸ்தானில் எடுத்திருந்த வீடியோக்களை சி.பி.ஐ. அதிகாரிகள் எனக்குக் காட்டினர். தனக்கும் டைகர்

இந்து தேசியவெறிக்குப் பலியிடப்பட்ட யாகூப் மேமன்.
(கோப்புப் படம்)

மேமனுக்கும் நடந்த உரையாடலின் ஒலிப்பதிவுகள், தங்களை பாங்காக்கிற்கும் பின்னர் கராச்சிக்கும் ஐ.எஸ்.ஐ. அழைத்து வந்தது குறித்த ஆதாரங்கள், மேமன் குடும்பத்தினரைக் கண்காணிக்க நியமிக்கப் பட்டிருந்த பாக். இராணுவ அதிகாரியின் பெயர் - என யாகூப் மேமன் தங்களிடம் தந்த பல ஆவணங்களை சி.பி.ஐ. அதிகாரிகள் எனக்குக் காட்டினார்கள். யாகூப் மேமன் கொண்டு வந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த ஆவணங்கள் அனைத்தையும் அவருக்கு எதிராகவே நாங்கள் நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்தினோம் என்று கூறினார் அந்த சி.பி.ஐ. அதிகாரி” என்று தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார் மஸீ ரஹ்மான்.

யாகூப் மேமன் தூக்கிலிடப்பட இருப்பதாக மகாராட்டிர அரசு அறிவித்த பின்னர், “ரீ டிப். காம்” என்ற இணையப் பத்திரிகையில் “யாகூப் மேமனைத் தூக்கிலிடக் கூடாது - ஏன்?” என்று தலைப்பிட்டு ஜூலை 24 அன்று ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டிருக்கிறார் பத்திரிகையாளர் ஷீலா பட்.

27.7.2007 அன்று யாகூப் மேமனுக்கு தடா நீதிமன்றம் தூக்குத் தண்டனை விதித்த சில நாட்களில் “ரீ டிப். காம்” க்கு உளவுத்துறை (ரா) அதிகாரி பி.ராமன் அனுப்பிய கட்டுரை அது. அன்று கட்டுரையை அனுப்பி வைத்த ராமன், “இக் கட்டுரையை வெளியிட்டால், மேல் முறையிட்டில் உச்சநீதி மன்றம் எல்லோரையுமே விடுதலை செய்துவிட வாய்ப்பிருக்கிறதாயால் கட்டுரையை வெளியிட வேண்டாம்” என்று அக்கட்டுரையின் கீழேயே ஒரு குறிப்பு எழுதியிருந்தாராம். அதன் காரணமாக அன்று இதனை வெளியிட முடியவில்லை என்று கூறும் ஷீலா பட், தற்போது யாகூப் மேமனைத் தூக்கிலிடுவதற்கான தேதி குறிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில், ராமனின் கட்டுரையை வெளியிட வேண்டுமென்று கருதியிருக்கிறார். ஜூன், 16, 2013 அன்று ராமன் இறந்து விட்டபடியால், ராமனுடைய சகோதரிடம் ஒப்புதல் பெற்று அதனை வெளியிட்டிருக்கிறார் ஷீலா பட்.

2.8.2007-இல் உளவுத்துறை அதிகாரி ராமன் அனுப்பிய கட்டுரை இப்படித் தொடங்குகிறது. “என்னை நானே திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் எழுதலாமா? எழுதவில்லையென்றால் நான் அறம் கொன்ற கோழையாகி விடுவேனா? இதன் காரணமாக குற்றவாளிகள் தப்பி விடுவார்களா?... இது நீதிமன்ற அவமதிப்பாகுமா? இந்தக் கேள்விகளுக்கு தீர்மானமான விடை காண முடியாது. தூக்கில் போடக்கூடாத நபர் என்று என்று நான் கருதும் ஒரு மனிதனை, தூக்குமேடைக்குச் செல்லலிடாமல் தடுப்பது முக்கியம் என்று நான்கருதுகிறேன். எனவே, இதனை எழுத வேண்டும் என்று இறுதியாக நான் முடிவு செய்து விட்டேன். எழுதுகிறேன்” என்ற பீடிகையுடன் தொடங்குகிறார் ராமன்.

மத்திய உளவு நிறுவனமான “ரா” வின் பயங்கரவாத எதிர்ப்புப் பிரிவுக்குத் தலைவராக இருந்த ராமன், காத்தமாண்டுவிலிருந்து யாகூப் மேமனை இந்தியாவுக்கு அழைத்து வந்திருக்கிறார். (மேமனை தில்லி ரயில் நிலையத்தில் மடக்கிப் பிடித்தோம் என்கிறது சி.பி.ஐ.- இன் குற்றப்பத்திரிகை) விசாரணைக்கு யாகூப் மேமன் முழு ஒத்துழைப்பு வழங்கியது, ஐ.எஸ்.ஐ.-க்குத் தெரியாமல், பாகிஸ்தானிலிருந்து

யாகூப் மேமனின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட மும்பை நகர மக்கள்.

தனது குடும்ப உறுப்பினர்களை இந்தியாவுக்கு வரவழைத்து - எல்லோரையும் சரணடைய வைத்தது ஆகியவற்றைத் தனது கட்டுரையில் விவரிக்கிறார்.

“இந்த உண்மைகளைக் கணக்கில் கொண்டு யாகூப் மேமன் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரின் தண்டனையைக் குறைக்குமாறு அரசு தரப்பு வக்கீலே கோரியிருக்க வேண்டும். ஆனால், எப்படியாவது தூக்குத் தண்டனை வாங்கித் தந்துவிடவேண்டும் என்பதே அரசு தரப்பின் நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. எனவேதான், மேற்கூறிய உண்மைகளை நீதிமன்றத்தின் பார்வைக்கே அவர்கள் கொண்டு செல்லவில்லை” என்று தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் ராமன்.

மும்பை குண்டுவெடிப்பில் ஐ.எஸ்.ஐ.-க்கு இருந்த தொடர்பு உள்ளிட்ட பல விவரங்கள் யாகூப் மேமன் கொடுத்தவை என்றும், இல்லையென்றால் இவற்றில் பத்து சதவீத ஆதாரங்களைக்கூடத் தங்களால் திரட்டியிருக்க முடியாது என்றும் சி.பி.ஐ. வழக்குரைஞர் தன்னிடம் கூறியதாகச் சொல்லியிருக்கிறார், மேமனின் வழக்குரைஞர் ஷ்யாம் கேஸ்வானி. “மேமனைப் பிணையில் விடுவதற்கு தாங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க மாட்டோம்” என்று கூறி விட்டு, மறுநாள் டில்லி உத்தரவு என்று கூறி மேமனைப் பிணையில் விடுவதற்கு அவர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார் என்று கூறி, சி.பி.ஐ.இன் இரட்டைவேடத்தையும் அவர் அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சிவசேனா - ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து மதவெறிக்கும்பலும் போலீசும் இணைந்து கொண்டு நடத்திய மும்பய் முசுலீம் படுகொலையின் கோரக் காட்சி. (கோப்புப் படம்)

தனது கட்டுப்பாட்டில் இருந்த கைதியான யாகூப் மேமனை தொலைக்காட்சிக்கு பேட்டி கொடுக்க வைத்து, குண்டுவெடிப்பில் ஐ.எஸ்.ஐ.-க்கு உள்ள தொடர்பை உலகுக்குத் தெரியவைத்தது இந்திய அரசு. அப்சல் குருவும் இப்படித்தான் தொலைக்காட்சி காமெராவின் முன் நிறுத்தப்பட்டார் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள்.

•••

அதிகம் விவரிக்கத் தேவையில்லை. யாகூப் மேமனை நம்ப வைத்துக் கழுத்தறுத்திருக்கிறது இந்திய அரசு. தான் கைதானது மட்டுமின்றி, தந்தை, சகோதரிகள், மனைவி, அப்போதுதான் பிறந்த கைக் குழந்தை ஆகிய பத்து குடும்ப உறுப்பினர்களையும் யாகூப் வரவழைத்ததற்குக் காரணம், குற்றத்தில் நேரடித் தொடர்பு இல்லாத தன்னை சி.பி.ஐ. சிக்க வைக்காது என்ற நம்பிக்கை. நீதிமன்றம் விடுவித்து விடும் என்ற நம்பிக்கை. மஸி ரஹ்மான் கூறுவது போல, இந்திய அரசின் மீதும் நீதியின் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த முட்டாள்தனமான நம்பிக்கை.

தனது அண்ணன் டைகர் மேமன், அய்யப், தாலுத் இப் ராகிம் ஆகியோர்தான் குண்டுவெடிப்பின் குற்றவாளிகள் என்பது யாகூபின் கூற்று. தனது அண்ணன் டைகர் மேமன் ஐ.எஸ்.ஐ.-யின் கைக்கருவியாக இருந்து குண்டு வைத்தார் என்ற உண்மை தெரிந்தவுடன், தனது தந்தை பாக். அதிகாரிகளின் கண் முன்னாலேயே தனது கைத்தடி முறியும் வரை டைகர் மேமனை அடித்தார் என்றும், நிரபராதிகளான தாங்கள் விடுவிக்கப்படுவோம் என்ற நம்பிக்கையினால்தான் அங்கிருந்து இங்கே வந்ததாகவும் கூறியிருக்கிறார் யாகூப் மேமன்.

மேமன் மீது போடப்பட்ட வழக்கு காலாவதியாகிப் போன “தடா” சட்டத்தின் கீழானது. சித்திரவதை செய்து போலீசு பெறுகின்ற பொய் வாக்குமூலத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் “தடா” சட்டத்தின் கீழ்தான் யாகூப் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதிலும் யாகூபுக்கு எதிராகச் சாட்சி சொன்னவர்கள் ஆறில் ஐந்து பேர் தங்கள் சாட்சியத்தை மறுத்து விட்டனர். “தனக்கு

குண்டு வைக்கும் சதியைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது” என்ற யாகூப் மேமனின் கூற்றைப் பொய்ப்பிக்கும் வகையில் ஒரு நேரடி சாட்சியம்கூட இல்லை என்பது கிறார்கள் வழக்குரைஞர்கள்.

இழிபுகழ் பெற்ற இந்தியாவின் “கூட்டு மன சாட்சி”க்குக் கொடுக்கப்படும் இன்னொரு ரத்தக்காவு தான் இந்தத் தண்டனை. ஆனால், இதை “நீதி” என்று சொல்கிறது உச்சநீதி மன்றம். “எய்தவன்” யாகூப் மேமன் என்றும் குண்டு வைத்தவர்கள் வெறும் அம்புகள்தான் என்றும் கூறுகிறது உச்சநீதி மன்றம். டைகர் மேமனின் தம்பி என்ற ஒரு காரணத்தைத் தவிர, எய்தவன் என்று யாகூபைக் குற்றம் சாட்டுவதற்கு வேறு எந்தச் சாட்சியமும் இல்லை என்பதைப் பல சட்ட வல்லுநர்களும் கூறி விட்டார்கள்.

பாபர் மசூதி இடிப்பு, 1992-93 மும்பை படுகொலைகள் ஆகியவற்றை “எய்தவர்கள்” அமைச்சர் நாற்காலிகளை அலங்கரிக்கிறார்கள். குஜராத் இனப் படுகொலையை “எய்தவர்” பிரதமர் நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறார். மும்பை குண்டு வெடிப்புக் குற்றத்துக்கு ரத்தக்காவு கேட்கும் துவிவேதிகளும் சதுர்வேதி களும் மில்ராக்களும் இதற்குப் பதில் சொல்வதில்லை.

1992 மும்பை கலவரத்தில் கொல்லப்பட்ட 900 பேரில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் முஸ்லிம்கள் என்பது அரசின் கணக்கு. கொள்ளையடித்தவர்கள், பெண்களைக் கடத்தியவர்கள், சூறையாடியவர்கள் என்று கலவரத்தில் ஈடுபட்ட 31 போலீசாரின் பெயர் குறிப்பிட்டுக் குற்றங்களைப் பட்டியலிட்டிருக்கிறது ஸ்ரீகிருஷ்ணா கமிசன். ஆனால், ஒரு போலீஸ்காரனும் ஒரு நாள் கூட சிறை செல்லவில்லை. மாறாக, எல்லோரும் பதவி உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். ராம் நாயக், கோபிநாத் முண்டே போன்றவர்கள் நேரடியாக வன்முறையைத் தூண்டியதாகவும், பால் தாக்கரே ஒரு தளபதியைப் போல நின்று கலவரத்தை வழிநடத்தியதாகவும் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார் நீதிபதி ஸ்ரீகிருஷ்ணா. தாக்கரே, அரசு மரியாதையுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். மற்றவர்கள் மத்திய அமைச்சர்களானார்கள்.

மும்பய் முசுலீம் படுகொலைக்கு எதிர்வினையாக நடத்தப்பட்ட மும்பய் குண்டுவெடிப்பு. (கோப்புப் படம்)

கலவரத்தின் எதிர்வினைதான் குண்டு வெடிப்பு என்பதை ஸ்ரீகிருஷ்ணா கமிசன் அழுத்த நந்திருத்ததாக கூறியிருக்கிறது. கலவரக்காரர்கள் தண்டிக்கப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, யாகூப் மேமனுக்குத் தீர்ப்பெழுதும் நாற்காலிகளில் வெவ்வேறு பெயர்களில் “பாபு பஜ்ரங்கிகள்” அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மை.

சிறையில் இருக்கும் தூக்கு தண்டனைக் கைதிகளில் 94% பேர் முஸ்லிம்கள் மற்றும் தலித்துகள் என்கிறது தேசிய சட்டப் பல் கலைக்கழகத்தின் ஆய்வு. முஸ்லிம்களைக் கொன்றதற்காக ஒரு இந்து வெறியனோ, தலித்துகளைக் கொன்றதற்காக ஒரு சாதி வெறியனோ இதுவரை இந்த நாட்டில் தூக்கிலிடப்பட்டதில்லை. 29-ஆம் தேதியன்று யாகூபின் மனுவை நிராகரித்த உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி தவே, தனது முடிவுக்கு வலுச் சேர்க்க, மனு சாத்திரத்திலிருந்து ஒரு சுலோகத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். வழங்கப்படும் நீதியின் தன்மை குறித்து இதற்கு மேலுமா விளக்கம் வேண்டும்?

●●●

இந்தக் கபட நாடகத்தின் கடைசிக் காட்சியில், ராமன் என்ற ஒரு இந்துத்துவ சார்பு உளவுத்துறை அதிகாரியின் மனசாட்சி (மனசாட்சியின் ஆவி) அரங்கினுள் நுழைகிறது. யாகூப் மேமனை “தூக்கு மேடைக்குச் செல்ல விடாமல் தடுப்பது முக்கியம்” என்ற காரணத்தினால்தான் எழுதுவதாக பீடிகை போடுகிறார் ராமன்.

மேமனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதை விட, தான் நல்லவன் என்று தனக்குத் தானே உறுதி செய்து கொள்ள அவர் இதனை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், கட்டுரையை எழுதி முடிப்பதற்குள் விழித்துக் கொண்ட அவரது மூளை, “கட்டுரையை வெளியிடாமல் தடுப்பதே முக்கியம்” என்று அவருக்கு உணர்த்துகிறது.

அதனால்தான் 2007 ஆகஸ்டில் எழுதிய இந்தக் கருத்தை ஒரு பிரமாண வாக்குமூலமாக ஒருபோதும் ராமன் தாக்கல் செய்யவில்லை. மார்ச் 21, 2013 அன்று உச்சநீதி மன்றம் மேமனின் தூக்கை உறுதி செய்து தீர்ப்பளிக்கும் வரை கட்டுரையாகவும் அதனை வெளியிடவில்லை. 2.8.2007 அன்று மேலெழும்பிய அவரது “அறவுணர்ச்சியை” அந்தக் கணமே தூக்கிலேற்றி விட்டார் உளவுத்துறை அதிகாரி ராமன்.

இப்போது ஷீலா பட்டினால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் ராமனின் கடிதம், யாகூப் மேமனின் தண்டனையை நிறுத்த உதவவில்லை. மாறாக, தகுதியற்ற அந்த மனிதனை மனச்சாட்சியுள்ள மனிதாபிமானியாகக் காட்டுவதற்கு மட்டுமே பயன்பட்டிருக்கிறது.

ராமனின் கட்டுரையும், பேரறிவாளனின் வாக்குமூலத்தை தணிக்கை செய்து எழுதிய சி.பி.ஐ.யின்

மும்பய் முசுலீம் படுகொலையின் தளபதியாகச் செயல்பட்ட இந்து மத பயங்கரவாதி பால் தாக்கரேயின் இறுதிச் சடங்கு அரசு மரியாதையோடு நடத்தப்பட்ட வக்கிரம். (கோப்புப் படம்)

எஸ்.பி. தியாகராசனின் பேட்டியும் ஒரே ரகத்தைச் சேர்ந்தவை.

“சிவராசன் பாட்டரி வாங்கி வரச்சொன்னார்” என்ற வாக்கியத்தை மட்டும் பதிவு செய்து, “எதற்காக என்று தெரியாது” என்ற வாக்கியத்தை எழுதாமல் விட்டதற்கு தியாகராஜன் கூறும் காரணமும், ராமன் தனது கட்டுரையை “வெளியிட வேண்டாம்” என்பதற்குக் கூறியிருக்கும் காரணமும் ஒன்றுதான்.

அஜ்மல் கசாப் வழக்கிலும், யாகூப் மேமன் வழக்கிலும் அரசுத் தரப்பு வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றிய உஜ்வல் நிகாம் சமீபத்தில் ஒரு உண்மையை வெளியிட்டார். “ஒரு நாள் அஜ்மல் கசாப் கலங்கிய கண் கருடன் நீதிமன்றத்தில் அமர்ந்திருந்தான். இச்செய்தியை ஊடகங்கள் வெளியிட்டதால், கசாபின் மீது அனுதாப அலை உருவாகத் தொடங்கியது. உடனே அஜ்மல் கசாப் சிறையில் மட்டன்பிரியாணி கேட்டதாக ஒரு கட்டுரையை அவிழ்த்து விட்டேன். ஊடகங்களில் அது விவாதப் பொருளாகிவிட்டது. உண்மையில் கசாப் பிரியாணி கேட்கவில்லை, நாங்கள் வாங்கித் தரவில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார் உஜ்வல் நிகாம்.

தமது குற்றத்துக்கு நியாயம் கற்பிக்கும் தோரணையில் இவர்களிடையே என்ன வேறுபாட்டைக் காண்கிறீர்கள்? இந்த தேசத்தின் “கூட்டு மனசாட்சி” இவர்களுடன் ஒன்றுபடும் இடத்தைக் கவனியுங்கள். அறம் கொன்ற இந்து மனச்சாட்சி குறித்த அம்பேத்காரின் அவதானிப்பை இங்கே நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மோடியின் மனச்சாட்சி, “குஜராத் படுகொலை அநீதியானது” என்று அவரை உறுத்துவதாகவும், ஜெயலலிதாவின் மனச்சாட்சி, “ஊழல் தவறு” என்று அவரைச் சுடுவதாகவும், தங்கள் குற்றவுணர்வை மறைத்துக் கொண்டுதான் அவர்கள் பதவியில் அமர்ந்திருப்பதாகவும் நீங்கள் நம்பும்பட்சத்தில், உங்களுக்கும் ராமனை நம்பிய யாகூப் மேமனுக்கும் அதிகம் வேறுபாடில்லை.

யாகூப் மேமன் தூக்கிலிடப்பட்டுவிட்டார் என்பதைத் தவிர.

● மருதையன்

வியாபம் ஊழல்:

பார்ப்பன கிரிமினல்தனம்!

ஆர்.எஸ்.எஸ். பார்ப்பனக் கும்பல் ஊழல் செய்தால், அது எத்துணை கிரிமினல்தனமாகவும், சதிகள் நிறைந்த பயங்கரமானதாகவும் இருக்கும் என்பதற்கு வியாபம் ஊழலே சாட்சி.

சுதிர் ஷர்மா - பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு வரை மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் இவரொரு சாதாரண ஆர்.எஸ்.எஸ். அனுதாபி. அம்மாநிலத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ். நடத்திவரும் சரசுவதி சிஷு மந்திர் என்ற பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராக இருந்தவர். சுதிர் ஷர்மாவின் தந்தை கூட்டுறவு பால் சங்கத்தில் எழுத்தராகப் பணியாற்றிக்கொண்டே, மாலை நேரத்தில் வீடுவீடாகச் சென்று பால் ஊற்றிக் கிடைத்த வருமானத்தில் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றியவர். ஆனால், இன்று சுதிர் ஷர்மாவின் அந்தஸ்தே வேறு. 20,000 கோடி ரூபாய் மதிப்புமிக்க நிறுவனங்களின் அதிபர் அவர். சுரங்கம், கல்வி என அவரது தொழில் சாம்ராஜ்யம் பரந்து கிடக்கிறது.

சுதிர் ஷர்மாவின் “நல்ல காலம் (அச்சே தின்)” 2003-இல், மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் பா.ஜ.க. ஆட்சியைப் பிடித்த பிறகு தொடங்கியது. அந்த ஆண்டில்தான் சுதிர் ஷர்மாதான் பார்த்துவந்த வேலைகளையெல்லாம் உதறிவிட்டு, மத்தியப் பிரதேச பா.ஜ.க. அரசில் சுரங்கம் மற்றும் தொழிற்கல்வி அமைச்சராக இருந்த இலட்சுமிகாந்த் ஷர்மா விடம் தனி உதவியாளராகச் சேர்ந்தார். அதன் பிறகு, மத்தியப் பிரதேசத்துக்கு வந்துவிட்டுத் திரும்பும் பா.ஜ.க., ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர்களுக்கு எல்லா முமாக இருந்து, அவர்களுக்குத் தேவையான சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொடுக்கும் ‘தொண்டில்’ சுதிர் ஷர்மாதான் நம்பர் 1 ஆகத் திகழ்ந்தார்.

மத்திய அமைச்சராக உள்ள தர்மேந்திர பிரதான், பா.ஜ.க.வின் தேசியத் துணைத் தலைவர் பிரபாத் ஜா, அவரது இரு மகன்

களான ஆர்.எஸ்.எஸ். கூடுதல் பொதுச் செயலர் சுரேஷ் சோனி, பா.ஜ.க. எம்.பி. அனில் தவே ஆகியோருக்கும் சுதிர் ஷர்மாவிற்கு இடையே கொடுக்கல் வாங்கல் இருக்கும் அளவிற்கு நெருக்கமுண்டு. இவர்கள் மட்டுமல்ல, மத்தியப் பிரதேச மாநில முதல்வர் சிவராஜ் செளஹான் குடும்பத்தினரோடும் சுதிர் ஷர்மாவிற்கு நெருக்கம் இருந்திருக்கிறது. இப்படி கடந்த பத்தாண்டுகளில் கிடுகிடுவென

வளர்ச்சியடைந்த சுதிர் ஷர்மா இன்று வியாபம் ஊழல் வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

ஜகதீஷ் சாகர் - இந்நூரைச் சேர்ந்த அலோபதி மருத்துவர். இவரது வீட்டில் நோயாளிகளின் கூட்டத்தைவிட, மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் வாங்கித் தரச் சொல்லி, கையில் பணக் கட்டுகளோடு காத்திருக்கும் கூட்டம்தான் அதிகமிருக்கும். இவரது விரல் அசைந்தால் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கும்; அரசுத் துறைகளில் வேலை கிடைக்கும். அதற்கு ஏற்ப ஒரு வலைப்பின்னலையே உருவாக்கி இயக்கி வந்தவர்தான் ஜகதீஷ் சாகர்.

இவருக்குப் போட்டியாக இன்னொரு வலைப்பின்னலை இயக்கி வந்தவன் சஞ்ஜீவ் ஷில்ப்கர். வியாபம் ஊழலின் முக்கிய புள்ளிகளான இருவரும் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

நம்ரதா தமோர் - வியாபம் ஊழல் வழியாக மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்த நம்ரதாவின் உயிரற்ற உடல் இருப்புப் பாதை அருகே 2012-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் கண்டெடுக்கப் பட்டது. அவர் கழுத்து நெறிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டுள்ளார்

வியாபம் ஊழலின் சூத்திரதாரிகள்: ம.பி. மாநில முன்னாள் உயர்கல்வித் துறை அமைச்சர் இலட்சுமிகாந்த் ஷர்மா (இடது) மற்றும் அவரது முன்னாள் உதவியாளரும் ஆர்.எஸ்.எஸ். அனுதாபியுமான சுதிர் ஷர்மா.

எனப் பிரதே பரிசோதனை அறிக்கையில் கூறப்பட்டாலும், அவர் தற் கொலை செய்து கொண்டதாக வழக்கை மூடியது, ம.பி. போலீசு.

அக்ஷய் சிங் - ஆஜ் தக் இந்தி மொழி தொலைக்காட்சியின் செய்தியாளரான இவர், நம்ரதா கொலை குறித்து அவரது பெற்றோரை பேட்டி யெடுத்து திரும்பும் வழியிலேயே வாயில் நுரை தள்ளி மர்மமான முறையில் இறந்து போனார்.

1000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஆள்மாறாட்டம், விடைத்தாளைத் திருத்துவது போன்ற மோசடியான வழிமுறைகளின் மூலம் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்துள்ளனர். ஏறத்தாழ 1,40,000 பேர்பல்வேறு மோசடிகளின் மூலம் அரசு வேலைகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ம.பி. அரசைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள், ஆர்.எஸ்.எஸ்., பா.ஜ.க.வைச் சேர்ந்த அரசியல்வாதிகள், மருத்துவர்கள், மருத்துவ மாணவர்கள், தனியார் மருத்துவக் கல்வி அதிபர்கள், தனியார் தனிப்பயிற்சி நிலைய அதிபர்கள், பெரு வியாபாரிகள், அரசு ஒப்பந்ததாரர்கள் என ஒரு பெரிய கும்பலே இந்த ஊழலை இயக்கிப் பலன் அடைந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ 9,000 கோடி ரூபாய் வரை இலஞ்சப் பணம் கைமாறியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஊழல் அம்பலமாகி விசாரணை தொடங்கிய பின், ஊழலோடு தொடர்புடைய 50-க்கும் மேற்பட்டோர் மர்மமான முறையில் இறந்து போனார்கள். மருத்துவ மாணவர்கள், இடைத்தரகர்கள், மருத்துவக் கல்லூரி முதல்வர்கள் எனப் பலரும் இறந்து போனவர்களில் அடக்கம். — இதுதான் மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் நடந்து, இன்று நாடுதழுவிய அளவில் விவாதிக்கப்படும் வியாபம் ஊழலின் ஒரு குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றம். சுதிர் ஷர்மாவும், ஜகதீஷ் சாகரும், நம்ரதா

வியாபம் ஊழலை விரிவாக்கி, நிறுவனமயமாக்கிய பெருமை கொண்ட ம.பி. மாநில முதல்வர் சிவராஜ் செளஹான்.

தாமோரும், அக்ஷய் சிங்கும் 'பாரதத்தையே' சற்று உலுக்கிப் போட்ட இந்த ஊழல் புராணத்தின் கதாபாத்திரங்கள்.

வியாபம் ஊழல் இரண்டு விஷயங்களை மிகவும் துலக்கமாக நமக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. முதலாவதாக, அரசு நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றும் தாமே வரையறுத்துக் கொண்ட தமது கடமைக்கு எதிராகத் திரும்பி, மக்கள் விரோத அமைப்பாக மாறியிருக்கும் கட்டமைப்பு நெருக்கடிக்கு எடுப்பான உதாரணமாக வியாபம் ஊழல் விளங்குகிறது. இரண்டாவதாக, இப்படி எதிர்நிலை சக்திகளாக மாறிவிட்ட நிறுவனங்களை ஆளும் உரிமை இந்து மதவெறிக்கும் பலான பா.ஜ.க.-ஆர்.எஸ்.எஸ்.

கையில் சிக்கும் பொழுது, அது எவ்வளவு தூரத்துக்கு அபாயகரமானதாகவும், முதுகுத்தண்டையே சில்லிட வைக்கும் கிரிமினல்தனமானதாகவும் மாறும் என்பதையும் வியாபம் ஊழல் நமக்குப் புரிய வைத்திருக்கிறது.

•••

இலஞ்சம் கொடுத்தும், ஆள்மாறாட்டம் செய்தும், விடைத்தாள்களைச் சட்டவிரோதமாகத் திருத்தியும் அரசுப் பணிகளிலும், தொழில் படிப்புகளிலும் சேருவது மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறவில்லையா என்று மடக்குகிறார்கள், ஆர்.எஸ்.எஸ். சார்பாகப் பேசும் அறிவாளிகள். உண்மைதான்; தமிழகத்தில் தொகுதி-1 வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 80-க்கும் மேற்பட்ட அதிகாரிகளின் பணி நியமனம் சமீபத்தில் கேள்விக்குள்ளானது. அவர்களது விடைத்தாள்கள் மோசடியான முறைகளில் திருத்தப்பட்டு, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது அம்பலமாகி, அவர்களது நியமனம் தொடர்பான வழக்கு உச்சநீதி மன்றத்தில் நிலுவையில் இருக்கிறது. பீகார் மாநிலத்தில் 1,000-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் போலிச் சான்றிதழ்களைக் காட்டி அரசு பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்திருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சமீபத்தில் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டனர். இந்த ஆண்டு மருத்துவப் படிப்பில் சேர்வதற்காக சி.பி.எஸ்.இ. நடத்திய தேர்வில் மோசடிகள் நடந்திருப்பது அம்பலமாகி, அத்தேர்வு ரத்து செய்யப்பட்டது. இப்படி மத்திய, மாநில அரசுகள் நடத்தும் போட்டித் தேர்வுகளில் மோசடிகள் நடப்பது நாடெங்கும் பரவலாகக் காணப்பட்டாலும், வியாபம் ஊழலோடு ஒப்பிடும் பொழுது இவையெல்லாம் பாச்சாக்கள் அல்லது ஜூஜூபிக்கள்.

பீகார் மாநிலத்தில் பொதுத் தேர்வு எழுதிய மாணவர்களுக்கு அவர்களது உறவினர்களே பள்ளிக்கூட கட்டிடத்தில் ஏறி பிட்டைத் தூக்கிப்

வியாபம் ஊழலை ம.பி. முழுவதும் விரிவாக்குவதற்கு ஏற்ற கிரிமினல் வலைப் பின்னலை உருவாக்கி இயக்கிவந்த மருத்துவர் ஜகதீஷ் சாகர் (இடது) மற்றும் சஞ்ஜீவ் ஷில்ப்கர்.

வியாபம் முறைகேடு தடங்கலின்றி நடைபெறுவதை மேற்பார்வையிட்டுவந்த தேர்வுக் கண்காணிப்பாளர் பங்கஜ் திரிவேதி (இடது) மற்றும் நிதின் மொஹிந்திரா.

மத்தியப் பிரதேச தொழில் தேர்வு வாரியம் என்பதன் (இந்தி மொழி) சுருக்கம்தான் வியாபம். இது தமிழ்நாடு அரசு தேர்வாணையத்துக்கு நிகரானது. வியாபம் 1970-களில் ஒரு சுயேச்சையான, சுயநிதி கொண்ட அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டு, முதலில் மருத்துவ படிப்புக்கும், பின்னர் பொறியியல் படிப்புக்கும், 40 அரசுத் துறைகளுக்கும் ஆளெடுப்பதற்கான நுழைவு/போட்டித் தேர்வுகளை நடத்தும் பொறுப்பு அதனிடம் படிப்படியாக ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1990-களின் பின் இந்நிறுவனத்தில் முறைகேடுகள் நடப்பது வாடிக்கையாகிவிட்டாலும், மத்தியப் பிரதேசத்தில் 2003-இல் பா.ஜ.க. ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான், இந்த ஊழலும், முறைகேடுகளும் அசாதாரண முறையில் விரிவாக்கப்பட்டு, நிறுவனமயமாக்கப்பட்டது.

போடும் காட்சி சில மாதங்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைகளிலும் தொலைக்காட்சிகளிலும் வெளியாகியது. இதனையொட்டி பொது அறம் இந்நாளிற்கு வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டதே என்று அழகாச்சி விவாதங்கள் தொலைக்காட்சிகளில் நடந்தன. மண்டலை ஆதரிக்கும் பிற்பட்ட சாதிக் கூட்டணி ஆளும் பீகாரில் நடந்த அந்த முறைகேடு ஒருவகையில் பாமரத்தனமானது. ஆனால், இப்படியான முறைகேட்டை பார்ப்பன பாசிசக் கும்பல் தலைமையேற்று நடத்தினால், அது எந்தளவிற்கு ஹை-டெக்காவும், கிரிமினல்தனம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கும் என்பதை வியாபம் ஊழல் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது.

ஒரு தொழில்முறை நேர்த்தியோடும், மாநிலம் தழுவிய அளவில் தரகர் வலைப்பின்னலை அமைத்துக் கொண்டும், மோசடிகளுக்குத் தக்கவாறு "ரேட்டை" நிர்ணயித்துக் கொண்டும் பா.ஜ.க. அரசின் ஆதரவோடு நடத்தப்பட்டிருப்பதுதான் வியாபம் ஊழல். போட்டித் தேர்வுகளை நடத்தி தொழில் படிப்புகளுக்கும் அரசுப் பணிகளுக்கும் ஆட்களை நியாயமான முறையில் தேர்ந்தெடுக்க உருவாக்கப்பட்ட "வியாபம்" என்ற அரசுக் கட்டமைப்பே, கோடிகளுக்கும் இலட்சங்களுக்கும் சீட்டுக்களை விற்கும் ஏஜெண்டாக மாறிப் போன அயோக்கியத்தனம்தான் வியாபம் ஊழல். இந்த ஊழலை அம்பலப்படுத்த துணிந்தவர்களையும், இந்த ஊழலுக்குச் சாட்சியங்களாக இருப்பவர்களையும் அடுத்தடுத்துக் கொன்றொழிப்பதன் மூலம் இந்த ஊழலை அடியோடு மறைத்துவிட முயலுவதோடு, இந்தக் கொலைகள் மூலம் ஊழலில் சம்பந்தப்பட்ட ஆர்.எஸ்.எஸ். - பா.ஜ.க.வின் மேல் மட்டத் தலைவர்களைக் காப்பாற்ற முயலுகின்ற அதிபயங்கரசதியாகவும் வியாபம் ஊழல் பரிமாணம் எடுத்திருக்கிறது.

•••

மத்தியப் பிரதேச மாநில முதல்வராக சிவராஜ் சிங் செளஹான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, 2007-இல் வியாபம் தொடர்பாக ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார். இதன்படி, மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து அரசு மற்றும் தனியார் பொறியியல் மற்றும் மருத்துவக் கல்வி உள்ளிட்ட தொழில் படிப்புகளுக்கு நுழைவுத் தேர்வு நடத்தி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், அனைத்து அரசிதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரே அமைப்பாக வியாபம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இச்சட்டத் திருத்தத்துக்குப் பிறகான காலக்கட்டத்தில்தான் (2007 முதல் 2013 வரை) வியாபம் ஊழல் அதன் உச்சத்தை எட்டியது. இதே காலக் கட்டத்தில் மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் புற்றீசல் போலப் பெருகியது தற்செயலானதல்ல. அதேபோல இந்த ஊழலின் தலைமையாக ஷர்மாக்கள், திரிவேதிகள், மிஷ்ராக்கள் என்ற பார்ப்பன சாதிகளைச் சேர்ந்த அதிகாரரும்பல இருப்பதும் தற்செயலானதல்ல.

கழுத்து நெறித்து கொல்லப்பட்ட வியாபம் ஊழலின் சாட்சிகளுள் ஒருவரும் மருத்துவ மாணவியுமான நம்ரதா தமோர் (இடது) மற்றும் நம்ரதா கொலையை விசாரித்துத் திரும்பும் பொழுது மர்மமான முறையில் இறந்து போன பத்திரிகையாளர் அக்ஷய் சிங்.

உயர் கல்வி அமைச்சர் இலட்சுமிகாந்த் ஷர்மாவின் தனி உதவியாளராகச் சேர்ந்த சுதிர் ஷர்மா, வியாபம் நடத்தும் தேர்வுகளில் முறைகேடுகளும் மோசடிகளும் எவ்விதத் தடங்கலின்றி நடப்பதற்கு ஏற்றவாறு அதன் அதிகாரக்கட்டமைப்புக்குள் தனது தலையாட்டிகளை அமர வைத்தார். இத்திட்டத்தின்படி கல்லூரி விரிவுரையாளர் என்பதைத் தாண்டி வேறெந்த சிறப்பான தகுதிகளுமற்ற இந்துரைச் சேர்ந்த பங்கஜ் திரிவேதி வியாபமின் தலைமை தேர்வு கண்காணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். மருத்துவக் கல்விக்கான நுழைவுத் தேர்வில் எந்தெந்த வழிகளில் முறைகேடுகளைச் செய்வது என்பதற்கான மூளையாகச் செயல்பட்ட திரிவேதி, இதற்கு ஏற்ப வியாபமில் தனக்கு வேண்டப்பட்டவர்களைக் கீழ் அதிகாரிகளாக நியமித்துக் கொண்டார். இவரால் வியாபமின் கணினித் துறையில் பொறுப்பாளர்களாக நியமிக்கப்பட்ட நிதின் மொஹிந்திரா, அஜய் சென் ஆகிய இருவரும் தான் இலஞ்சம் கொடுத்த மாணவர்களின் விடைத் தாள்களைச் சட்டவிரோதமாகத் திருத்தியும், ஆள்மாறாட்டம் செய்வதற்கு ஏற்ப தேர்வு எண்களில் முறைகேடுகளைச் செய்தும் இந்த மோசடிகளைத் தடங்கலின்றி நடத்திச் சென்றனர். சி.கே.மிஷ்ரா என்ற மற்றொரு அதிகாரி வியாபமிற்கும் இடைத்தரகர்களுக்கும் இடையேயான பாலமாகச் செயல்பட்டார்.

இலட்சுமிகாந்த் ஷர்மா, சுதிர் ஷர்மா, பங்கஜ் திரிவேதி என மேல் மட்டத்தில் மட்டுமின்றி, கீழேயும் ஒரு வலைப்பின்னல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்துரைச் சேர்ந்த அலோபதி மருத்துவர் ஜகதீஷ் சாகரும், சஞ்ஜீவ் ஷில்ப்கரும் அரசியல்வாதிகள், மருத்துவர்கள், வியாபாரிகள், அரசு ஒப்பந்ததாரர்களைக் கொண்ட வலைப்பின்னலை இயக்கும் பொறுப்பில் இருந்தனர். இந்தக் கீழ்மட்ட வலைப்பின்னல் “மார்ட்டெட்டிங் பிரிவு”, - அதாவது இலஞ்சம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக உள்ள மாணவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, சலித்துத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றும், போட்டித் தேர்வுகளில் முறைகேடுகளை நடத்துவதற்கான பிரிவு என்றும் இரு பிரிவுகளாகச் செயல்பட்டது. இந்த ஊழலில் பல கோடி ரூபாய் பெறுமான பணப்புழக்கம் ஏற்பட்டதற்கு ஏற்ப இந்தக் கீழ் மட்ட வலைப்பின்னலின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக் கொண்டே போனது.

மருத்துவக் கல்லூரி நுழைவுத் தேர்வுகளில் முறைகேடுகளை நடத்துவதுதான் வியாபம் ஊழலின் பணம்

காய்ச்சி மரமாக இருந்திருக்கிறது. எம்.பி.பி.எஸ். நுழைவுத் தேர்வில் மோசடிகள் செய்வதற்கு மட்டும் 15 இலட்சம் முதல் 35 இலட்ச ரூபாய் வரையும், மருத்துவ மேல்படிப்புக்கான நுழைவுத் தேர்வில் முறைகேடுகள் செய்வதற்கு 40 இலட்சம் முதல் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையும் இலஞ்சம் பெறப்பட்டிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்துள்ளன. இந்த ஊழலை விசாரித்து வந்த சிறப்பு அதிரடிப் படை, அரசு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் வாங்கித் தருவதற்கு 80 இலட்சம் முதல் 1.5 கோடி ரூபாய் வரை இலஞ்சம் பெறப்பட்டிருப்பதாக ம.பி. உயர்நீதி மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறது.

மருத்துவக் கல்லூரி நுழைவுத் தேர்வில் மோசடிகள் நடத்தப்பட்ட விதம் பார்ப்பன - பாசிசக் கும்பலின் கிரிமினல்தனத்தைப் புட்டு வைக்கிறது. இம்மோசடி, “முன்னபாய் ஸ்டைல், ஆள்மாறாட்டம், ரயில் இன்ஜின் - ரயில் இன்ஜின் - பெட்டி முறை, விடைத்தாளைத் திருத்துவது” என நான்கு வழிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாஃபியா கும்பல் ஸ்கெட்ச் போட்டு எதிரியின் கதையை முடிப்பது போல, ஸ்கெட்ச் போட்டு இந்த நான்கு வழிகள் மூலம் நுழைவுத் தேர்வு மோசடியை நடத்தி வந்திருக்கிறது, பார்ப்பன-பாசிச கும்பல். இலஞ்சத்தின் அளவுக்கு ஏற்ப இந்நான்கு வழிகளில் ஏதாவது ஒன்றின் மூலம் மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மருத்துவக் கல்லூரி நுழைவுத் தேர்வில் மோசடிகள் நடத்தப்பட்ட விதம் பார்ப்பன-பாசிசக் கும்பலின் கிரிமினல்தனத்தைப் புட்டு வைக்கிறது. இம்மோசடி, “முன்னபாய் ஸ்டைல், ஆள்மாறாட்டம், ரயில் இன்ஜின்-பெட்டி முறை, விடைத்தாளைத் திருத்துவது” என நான்கு வழிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாஃபியா கும்பல் ஸ்கெட்ச் போட்டு எதிரியின் கதையை முடிப்பது போல, ஸ்கெட்ச் போட்டு இந்த நான்கு வழிகள் மூலம் நுழைவுத் தேர்வு மோசடியை நடத்தி வந்திருக்கிறது, பார்ப்பன-பாசிச கும்பல். இலஞ்சத்தின் அளவுக்கு ஏற்ப இந்நான்கு வழிகளில் ஏதாவது ஒன்றின் மூலம் மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த நான்கு வழிகள் குறித்தும், இதனால் பலனடைந்த ஆர்.எஸ்.எஸ். முன்னாள் தலைவர் கே.எஸ். சுதர்சன் தொடங்கி செளஹான் வரையிலான பா.ஜ.க. தலைவர்கள் குறித்தும்; இந்த ஊழலைத் திட்டமிட்டு நடத்திய இந்துமதவெறிக் கும்பலுக்கும் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி அதிபர்கள், தனியார் தனிப்பயிற்சி நிறுவன அதிபர்களுக்கும் இடையேயான தொடர்பு குறித்தும், இந்த ஊழல் அம்பலமானபிறகு அதனை மூடிமறைக்க செளஹான் அரசு எடுத்த முயற்சிகள் குறித்தும், இந்த ஊழலின் முக்கிய சாட்சிகளான இலஞ்சம் கொடுத்து மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்களும், அம் மாணவர்களுக்கும் மேல்மட்ட அதிகார கும்பலுக்கும் பாலமாக இருக்கும் இடைத்தரகர்களும் மர்மமான முறையில் அடுத்தடுத்து கொன்றொழிக்கப்பட்டு வருவது குறித்தும் அடுத்த இதழில் காண்போம். (தொடரும்)

கிரீஸ்:

மேல்நிலை வல்லரசுகளின் நவீன ஆக்கிரமிப்புப் போர்!

மேல்நிலை வல்லரசுகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் நாட்டின் இறையாண்மை, மக்களின் ஜனநாயக உரிமை என்பதற்கெல்லாம் எந்தப் பொருளும் கிடையாது என்பதை கிரீஸ் மக்களின் போராட்டங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இருப் பினும் நெருக்கடியில் சிக்கி வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவக் கட்டமைப்பைத் தூக்கிநிறுத்த, மறு காலனியாதிக்கம் என்ற புதியதொரு கால னியாதிக்க வடிவத்தைக் கொண்டு உலகை மேலாதிக்கம் செய்து கொள்ளை யிடுவதை ஏகாதிபத்திய மேல்நிலை வல்லரசுகள் செயல்படுத்தி வருகின்றன.

ஜனநாயகம் என்ற கருதுகோளை உலகிற்கு வழங்கிய கிரேக்கமும், ஜனநாயகத் தின் தொட்டிலாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட அதன் தலைநகர் ஏதென்சும் இன்று ஜனநாயகத்தின் கல்லறையாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. அனைத் துலக நிதி நிறுவனங்களின் ஆணைகளுக்கு அடிப்பணிய மாட்டோம் என்று கிரேக்க நாடே கிளர்ந்தெழுந்து வாக்களித்த போதிலும், அந்த ஜனநாயக முடிவை ஏற்க மறுத்து அந்நாட்டை அடிமையாக்கியுள்ளன ஏகாதிபத்திய நிதி நிறு வனங்கள். ஏற்கெனவே வேலையின்மை, ஊதியவெட்டுகளால் வாழ்விழந்து நிற்கும் கிரேக்க மக்கள், தற்போது ஏகாதிபத்தியங்கள் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளால் ஓட்டாண்டி களாகி கஞ்சித்தொட்டிகளின் முன்னே உணவுக்காக கையேந்தி நிற்கும் அவலத் துக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

கிரீஸ் நாடானது இந்தியா போன்ற பின் தங்கிய ஏழை நாடல்ல. ஐரோப்பிய ஏகாதிபத் தியக் கட்டமைப்பிலுள்ள முதலாளித்துவ நாடுதான். இருப்பினும் அந்த நாட்டில் ஏன் இந்த அவல நிலை?

சமூகரீதியான உற்பத்தி யும், உற்பத்தியின் பலன் களை தனிநபர் சவீகரிப் பதுமான முதலாளித்துவக் கட்டமைப்பானது, இந்த அடிப்படையான முரண் பாட்டின் காரணமாக முத லாளித்துவத்தின் நெருக் கடியாக அவ்வப்போது

தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலக மயம் என்ற கொள்கை, இம்மறுகாலனியாதிக்கத்தின் பொருளா தாரக் கொள்கையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. உலகளாவிய அளவில் மூலதனத்தை மையப்படுத்தி ஒன்றுகூடுவது, உழைப்பை உச்சபட்சமாகச் சுரண்டுவது, சோவியத் ஒன்றியத் தின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அதன் செல்வாக்கு மண்டலங்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வது, மூலதனத்தையும் வளங்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு மேலாதிக்கம் செலுத்துவது - என்ற திட்டத்தின் மூலம் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் இந்நெருக்கடி களுக்குத் தீர்வு காண முயன்றன. இதற்காக காட் ஒப்பந்தத்தை திணித்து, உலக வங்கி, ஐ.எம்.எப்., உலக வர்த்தகக் கழகம் முதலானவற்றை ஆயுதங்களாகக் கொண்டு உலகமயமாக்கலைப் பிரம்மாண்ட பரிமாணம் கொண்டதாக மாற்றி, புதிய உலகப் பொருளாதார ஒழுங்கமைவைக் கட்டியமைத்தனர். இந்த உலகமயமாக்கத் திட்டத்துக்குப் பொருத்தமாக அந்தந்த நாடுகளுக்கு ஏற்ப திட்டத்தை வகுத்தனர். மேலாதிக்க வல்லரசுகளின் இத்திட்டங்களுக்கு ஏற்ப உலக நாடுகளின் அரசியல் - பொருளாதாரங்கள் மறுவார்ப்பு செய்யப்பட்டன. இவற்றை ஏற்காத நாடுகளின் அரசுகள் கவிழ்க்கப்பட்டு, விசுவாச அரசுகள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் நிறுவப்பட்டன.

ஐரோப்பிய கண்டத்திலுள்ள கிரேக்க நாட்டில் அதன் சுயசார்பு பொருளாதாரத்தை வீழ்த்தி, ஐரோப்பிய ஒன்றிய கூட்டமைப்பில் இணைத்துக் கொள்வது, யூரோ பொது நாணய முறையின் கீழ் அந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பிணைத்து, மூல தனத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு உலகமயமாக்கலை விரிவுபடுத்துவது;

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் மேலாதிக்க வல்லரசாக உள்ள ஜெர்மனியின் திட்டத்துக்கு ஏற்ப கிரீசை மறுவார்ப்பு செய்வது, இதனை வளர்ச்சி என்ற பெயரில் நியாயப்படுத்துவது - என்பது ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் திட்டமாக இருந்தது. இதற்கான கருவிகளாக “டிராய்கா” எனப்படும் ஐரோப்பிய ஆணையம், ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி, ஐ.எம்.எஃப். ஆகிய மும் மூர்த்திகளைக் கொண்டு கிரீசில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் திட்டத்தை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் செயல்படுத்தினர். இத்தகைய உலகமயமாக்கம் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் ஒருங்கிணைந்து வருவதாகவும், இதன் மூலம் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் கிரேக்க நாடும் பொருளாதார ரீதியில் வளர்ச்சியடையும், வேலைவாய்ப்பு பெருகும், வாழ்க்கைத்தரம் உயரும், இது தான் வளர்ச்சிக்கான பாதை என்றும் கதையளந்தனர்.

இருப்பினும், இந்தப் பாதையில் கடந்த 2001 முதலாகப் பயணப்பட்ட போதிலும் கிரேக்கப் பொருளாதாரம் எந்த வளர்ச்சியையும் சாதிக்க முடியாமல் போனதோடு, கடன்சுமை எனும் தீராத நெருக்கடியால் மஞ்சள் கடுதாசி கொடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஆதிக்க சாதியினரின் ஊரும் தாழ்த்தப்பட்டோரின் சேரியுமாக கிராமங்கள் ஏற்றத்தாழ்வுடன் பிளவுபட்டுள்ளதைப் போலவே, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் போன்ற வளர்ச்சியடைந்த ஏகாதிபத்தியங்களாகவும், கிரீஸ் போன்ற நாடுகள் பின்தங்கிய முதலாளித்துவ நாடுகளாகவும் ஏற்றத்தாழ்வாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பிளவுபட்டுப் போயுள்ளது. இருப்பினும் தாராளமய - உலகமய மறுசீரமைப்புத் திட்டங்களை முழு வீச்சில் நடைமுறைப்படுத்தாததால்தான் இந்த ஏற்றத்தாழ்வும் நெருக்கடிகளும் ஏற்பட்டதாகவும், அவற்றைத் தீர்க்கப் போவதாகக் கூறிக்கொண்டு மனித வளத்தையும், இயற்கை வளங்களையும் வரைமுறையின்றி ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சூறையாடின.

கிரேக்கத்தின் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முதன்மைக் காரணம் அதன் சுயசார்பு பொருளாதாரம் அழிக்கப்பட்டதுதான். ஏற்கெனவே கிரீசின் அரசியல் வாதிகள் நடத்திய வீட்டுமனை ஊழலும், முதலாளிகள் நடத்திய வரி ஏய்ப்பும் அரசின் கஜானாவைக் காலி செய்து விட்டன. தனது பொருளாதாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள சர்வதேச நிதிச் சந்தையில் கடன் பெறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லாத நிலைக்கு கிரீஸ் விழுந்தது. பட்ஜெட் பற்றாக்குறையை மூடிமறைத்து, அந்நாட்டின் பொருளாதாரம் நல்ல நிலையில் இருப்பதாக வெளியுலகுக்குக் காட்டி கிரீஸ் அரசும் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த கோல்டுமேன் சாக்ஸ் வங்கியும் இணைந்து தில்லுமுல்லுகளில் ஈடுபட்ட விவகாரம் அம்பலமானதும், தனது கடன் பத்திரங்களை விற்கக் கூட முடியாத நிலைக்கு கிரீஸ் தள்ளப்பட்டது. இவற்றின்

காரணமாக அந்நாடு மீண்டும் “டிராய்கா” மும் மூர்த்திகளிடம் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் ஜெர்மனி, கிரேக்கத்துக்குக் கடனாகக் கொடுத்த தொகையை, அந்நாட்டுக்குப் போர் ஆயுதங்களை

கிரீஸ் நாட்டின் வங்கிகளில் பணம் எடுக்க விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளாலும், ஓய்வூதியக் குறைப்பினாலும் வாழ்வழியின்றி வங்கி வாசலில் கதறியமும் முதியவர் கியார்கஸ்.

விற்று பறித்துக் கொண்டது. கிரேக்கத்துக்கு எவ்வித போர் அச்சுறுத்தலும் இல்லாத போதிலும், உலகிலேயே அதிகமாக ஆயுத இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளில் ஐந்தாவது இடத்துக்கு கிரேக்கம் மாற்றப்பட்டது. கிரேக்கத்தில் ஒலிம்பிக் போட்டிகளை நடத்த வைத்தும், சுற்றுலாத்துறையில் பெருமளவு முதலீடு செய்தும் வைத்தும் அந்நியக் கடன்களை ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்கள் திணித்தன. கடனையும் அதற்கான வட்டியையும் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் கிரேக்கம் நிதி நெருக்கடியால் தடுமாறிய நிலையில், ஓய்வூதியம் குறைப்பு, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீது விதிக்கப்படும் மறைமுக வரிகள் அதிகரிப்பு, கல்வி-மருத்துவம் உள்ளிட்ட பல்வேறு மக்கள்நலத் திட்டங்களுக்கான மானியம் வெட்டு உள்ளிட்ட பல்வேறு தாக்குதல்களை அந்நாட்டின் உழைக்கும் மக்கள் மீது ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்கள் மிருகத்தனமாகத் திணித்தன. அதன் பிறகே ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் ஐ.எம்.எஃப்.பும் பற்றாக்குறை நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்காக கிரீசுக்குக் கடன் கொடுத்தன. அந்தக் கடனில் 85 சதவீதம் பழைய கடன்களுக்கும் அதற்கான வட்டியுமாகப் பறித்துக் கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக, கிரேக்கம் மேலும் அதலபாதாளத்தில் வீழ்ந்தது. ஏகாதிபத்தியங்களின் உலகமயமாக்கத் திட்டத்தின்படி, கடன் பொறியில் சிக்கவைக்கப்பட்ட கிரேக்கம் இவ்வாறு தான் திவாலாக்கப்பட்டது.

தமது வாழ்வுரிமை பறிப்புக்கும் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்துக்கும் எதிராகப் போராடி வந்த கிரேக்க மக்கள், அப்போராட்டத்தின் ஊடாக சிரிசாகட்சியைத் தெரிவு செய்து ஆட்சியில் அமர்த்தினார்கள். முந்தைய கிரேக்க ஆட்சியாளர்கள் வாங்கிய கடனை அசலும்

வட்டியுமாக திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில், கடந்த ஜூன் 30-ஆம் தேதியுடன் முடிவடையும் கடன் ஒப்பந்தத்தை நீட்டிக்குமாறும், திவாலாகிவிட்ட பொருளாதாரத்தை மீட்க புதிதாக 29.1 பில்லியன் யூரோ டாலர் கடன் தருமாறும் சிரிசா ஆட்சியின் பிரதமர், "டிராய்கா" விடம் கோரினார். கிரேக்க அரசாங்கத்துக்கு மீண்டும் கடன் தருவதற்கு, "டிராய்கா" மிகக் கடுமையான நிபந்தனைகளை விதித்தது. அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதா, வேண்டாமா என்பது குறித்து கிரேக்கத்தின் சிரிசா கூட்டணி அரசு, மக்களின் கருத்துக் கணிப்பைக் கோரும் தேர்தலை அறிவித்தது.

இந்நிபந்தனைகளை ஏற்க மாட்டோம் என்று வாக்களிக்குமாறு சிரிசா கூட்டணிக்குக் கட்சியினரும் பல்வேறு இடதுசாரிகளும் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டனர். அதற்கெதிராகத் திரண்ட ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் வலதுசாரி பிற்போக்குக் கட்சிகளும் அவற்றின் ஊடகங்களும், வேண்டாம் என்று வாக்களித்தால் நாடு திவாலாகிவிடும்; எல்லோரும் பிச்சைக்காரர்களாகி விடுவோம்; ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து கிரேக்கம் வெளியேற்றப்பட்டுவிட்டால் அதோகதிதான் என்றெல்லாம் பயபீதியூட்டும் பிரச்சாரத்தை வெறியோடு நடத்தி கிரேக்க மக்களை எச்சரித்தன. ஆனால், அவற்றையெல்லாம் துச்சமாக மதித்து, பட்டினி கிடந்து செத்தாலும் ஏகாதிபத்திய கட்டளைக்கு அடிபணிய மாட்டோம் என்று கடந்த ஜூலை 5-ஆம் தேதியன்று நடைபெற்ற கருத்துக் கணிப்புக்கான தேர்தலில்

ஏகாதிபத்திய நிதியாதிக்கக் கும்பல்களின் நிபந்தனைகளுக்கு அடங்க மறுத்து கிரேக்க மக்கள் நடத்தும் ஆர்ப்பாட்டம்.

"டிராய்கா" வின் நிபந்தனைகளை ஏற்க மறுத்து ஏறத்தாழ 62 சதவீத மக்கள் வாக்களித்து உரத்த குரலில் முழங்கினர்.

இத்தேர்தல் முடிவுகளின் மூலம் "டிராய்கா" மும் மூர்த்திகளால் திணிக்கப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படும் என்றும், நாட்டின் இறையாண்மையும் ஜனநாயகமும் பாதுகாக்கப்படும் என்றும் கிரேக்க மக்கள் பெரிதும் நம்பினார்கள். ஆனாலும் கிரேக்க மக்களின் ஜனநாயக முடிவையும்,

கிரேக்க அரசாங்கத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட சலுகைகளுக்கான பரிந்துரைகளையும் நிதியாதிக்கக் கும்பல்கள் கடுகளவும் ஏற்க மறுத்தன. "டிராய்கா"வைப் பொருளாதாரப் பயங்கரவாதிகள் என்று சாடி, யூரோ பொது நாணயத்துக்குப் பதிலாக கிரேக்க நாடு சொந்த நாணயமுறையை உருவாக்க வேண்டுமெனக் கோரி வந்த கிரேக்க நிதியமைச்சர் கட்டாயமாக பதவியிலிருந்து விரட்டப்பட்டார். கடன்கட்ட முடியவில்லை என்றால் நாட்டை அடமானம் வை என்று கட்டளை யிட்டு, கிரேக்கத்தின் இறையாண்மையையும், கிரேக்க மக்களின் அரசியல் உரிமைகளையும் காலனியாதிக்க முறையில் பச்சையாகவே நசுக்கி ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அந்நாட்டை அடிமைப்படுத்தியுள்ளனர்.

மதிப்புக் கூட்டு வரியை மேலும் உயர்த்த வேண்டும்; அரசுத்துறை ஊழியர்களின் சம்பளத்தைக் குறைப்பதோடு, முதியோர்களின் ஒய்வூதியத்தையும் குறைக்க வேண்டும்; விமான நிலையங்களும் துறைமுகங்களும் மின்துறையும் தனியாரிடம் தாரைவார்க்கப்பட வேண்டும்; பொருளாதாரத்துறையில் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் நியமிக்கும் குழுக்கள் மற்றும் ஐ.எம்.எப்.பின் அதிகாரத்தையும் கண்காணிப்பையும் நிறுவ வேண்டும்; தொழிலாளர் சட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும்; ஐம்பது பில்லியன் யூரோ டாலர் அளவுக்கான அரசின் சொத்துக்களை பிணைத்தொகையாக ஐரோப்பிய ஏகபோக முதலாளிகளின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்க வேண்டும்; கடந்த 6 மாதங்களில் சிரிசா அரசு செயல்படுத்திய மக்கள் நலத் திட்டங்களை முற்றாக ரத்து செய்ய வேண்டும் - என்றெல்லாம் கடுமையான நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு சிரிசா அரசாங்கம் சரணாகதி அடைந்துள்ளது. கிரேக்க மக்களுக்கு இது பேரழிவு மட்டுமின்றி பெருந்த அவமானமுமாகும்.

நிதியாதிக்கக் கும்பல்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் கிரேக்க மக்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டால், அது பிறநாட்டு உழைக்கும் மக்களிடம் மிகப் பெரிய உத்வேகத்தை அளித்துவிடும் என்று ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அஞ்சுகின்றனர். ஏனெனில், கிரீசுக்கு அடுத்ததாக ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், அயர்லாந்து, இத்தாலி முதலான நாடுகளில் எப்போது வேண்டுமானாலும் இதேபோல கலகங்கள் வெடிக்கலாம் என்ற அச்சம் நிலவுகிறது. மேலும், ஐரோப்பிய ஒன்றியக் கூட்டமைப்பிலிருந்து கிரீஸ் விலகினால், அதைத் தொடர்ந்து இதர ஐரோப்பிய நாடுகளும் விலகி ஐரோப்பிய ஒன்றியக் கூட்டமைப்பே கலத்துப் போய்விடும் என்று அஞ்சும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள், ஐரோப்பிய ஒன்றியக் கூட்டமைப்பிலிருந்து கிரீஸ் விலகிச் செல்வதைத் தடுத்தும், கிரேக்க மக்களின் அடங்க மறுக்கும் போர்க்குணம் ஐரோப்பிய கண்டத்

தில் பரவி விடக் கூடாது என்ற வெறியோடு மிருகத் தனமாக ஒடுக்கியுள்ளனர்.

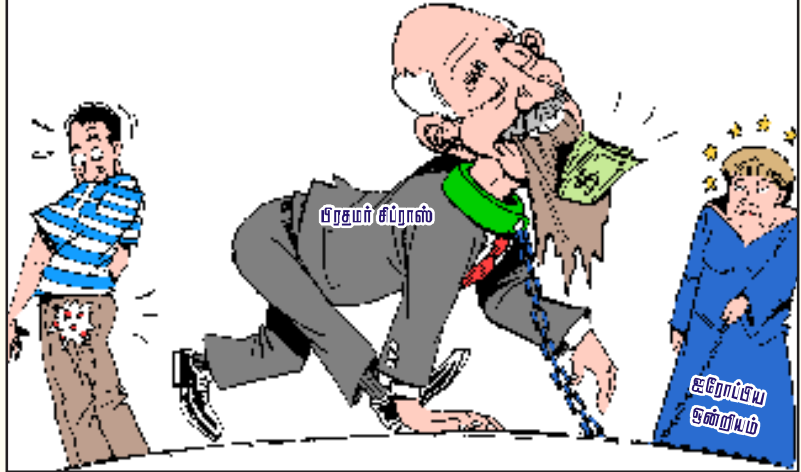
நிதியாதிக்க பயங்கரவாதிகளை எதிர்த்து கிரேக்க மக்கள் தொடர்ந்து நடத்திவரும் போராட்டங்களும், ஆகப் பெரும்பான்மையான மக்களின் பேராதரவும் சாதகமாக இருந்த போதிலும், சிரிசா கட்சியின் 149 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களில் 32 பேர் இச்சரணாகதி ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்த போதிலும், இடதுசாரிகளாகச் சித்தரிக்கப்படும் சிரிசா கட்சியானது, வலதுசாரி கட்சிகளின் ஆதரவோடு இந்த ஒப்பந்தத்தை நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றித் துரோகமிழைத்துள்ளது. ஏகாதிபத்தியங்களின் நிதிக்கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக சவடால் அடித்த போதிலும், கிரேக்கத்தில் சுயசார்பான பொருளாதாரத்தைக் கட்டியமைத்துப் போராடுவதற்கான எந்தத் திட்டத்தையும் சிரிசா கொண்டிருக்கவில்லை. முந்தைய அரசுகள் ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்களிடம் வாங்கிய கடன்கள் எவையும் நாட்டின் உற்பத்திக்காகவோ, மக்களின் நலன்களுக்காகவோ பயன்படுத்தப்படாத முறையற்ற கடன்கள் என்று அம்பலமாகியுள்ள போதிலும், ஆட்சிக்கு வந்த சிரிசா அரசாங்கம் இவற்றைச் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரித்தது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியக் கூட்டமைப்பில் நீடித்துக் கொண்டே ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகள், பேரங்கள் மூலம் சலுகைகளைப் பெற்று இக்கடன் சுமையை நீக்கிவிடலாம் என்று கனவு கண்டது. நிலவுகின்ற கட்டமைப்பில் ஏகாதிபத்தியங்களுடன் சமரசமாகச் சென்று மாற்றுத் தீர்வைக் கண்டு பிடிக்க இப்போலி இடதுசாரிகள் மேற்கொண்ட முயற்சியும் படுதோல்வியில் முடிந்துள்ளது.

கிரீசில் ஏகாதிபத்திய நிதிநிறுவனங்கள் நடத்தியுள்ள தாக்குதலை ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கு நிகரானது என்றும், அதிர்ச்சியானது, அநியாயமானது என்றும் புலம்பும் முதலாளித்துவ சித்தாந்தவாதிகளும் பொருளாதார மேதைகளும், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளால் முன்வைக்கப்பட்ட இந்த 'வளர்ச்சிப் பாதை' யும் முதலாளித்துவக் கட்டமைப்பும் நெருக்கடியில் சிக்கி தோல்வியடைந்துள்ளதைப் பற்றி வாயே திறப்பதில்லை. ஆனால், கிரேக்கத்தில் முற்றிய இந்த நெருக்கடியானது சங்கிலித்தொடர் போல பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரங்களை ஆட்டங்காணச் செய்துள்ளதோடு, 7 சதவீத வளர்ச்சியில் உள்ளதாக காட்டிக் கொள்ளும் சீனாவின் பங்குச் சந்தையையும் உலுக்கி வீழ்ச்சியடையச் செய்துள்ளது. கடந்த 2008-இல் அமெரிக்காவில் வெடித்த பொருளாதார நெருக்கடி, உலகப் பொருளாதார பொது நெருக்கடியாக முற்றி அதிலிருந்து மீண்டெழுவதற்கான வாய்ப்பே அறவே இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த உண்மையை, கடந்த ஜூன் 26 அன்று லண்டன் வர்த்தகக் கல்வி

மாநாட்டில் உரையாற்றிய இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஆளுநரான ரகுராம் ராஜன், "1930-களில் நிலவிய பெருமந்தத்தைப் போன்றதொரு நெருக்கடியான நிலைக்கு நாம் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது தொழில்துறையில் முன்னேறிய அல்லது சந்தையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற நாடுகளுக்கு மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த உலகையும் கவ்வி நிற்கும் நிலைமையாகும்" என்று எச்சரிக்கையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கிரேக்கத்தில், கடந்த 2010-லிருந்தே ஓய்வூதியம் ஏறத்தாழ பாதியளவுக்கு வெட்டப்பட்டு மாதத்துக்கு

700 யூரோ அளவுக்கே ஒரு ஓய்வூதியதாரருக்குக் கிடைத்து வந்தது. இது அந்நாட்டின் வறுமைக் கோட்டுக்கும் கீழான வருவாயாகும். ஏற்கெனவே வேலையின்மை 30 சதவீதமாக உள்ள நிலையில், குடும்பத்திலுள்ள இளைய தலைமுறையினர் வேலையின்றித் தவிக்கும் போது முதியோர்களின் ஓய்வூதியத்தை நம்பித்தான் கிரேக்கத்தின் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் உள்ளன. டிராய்காவின் மறுகாலனி யாதிக்கக் கட்டளைப்படி, இப்போது இந்த அற்ப அளவுக்கான ஓய்வூதியத் தொகையும் குறைக்கப்பட்டதால், வங்கிகளின் முன்னே ஓய்வூதியதாரர்களான முதியவர்கள் வாழ்வழியின்றிக் கதறியழுதுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏகாதிபத்தியங்களாய் முன்வைக்கப்பட்டு கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாகச் செயல்படுத்தப்பட்ட இந்த 'வளர்ச்சிப் பாதை' யானது உலகெங்கும் பல நாடுகளைத் தீராத பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கவைத்துள்ளதோடு, கிரேக்க நாட்டையும் மக்களையும் கையேந்தும் நிலைக்குத் தள்ளி தோல்வியைத் தழுவி விட்டது என்பதையும், ஏகாதிபத்தியங்களுடன் சமரசமாகச் சென்று தீர்வைத் தேடும் போலி சோசலிசப் பாதையானது துரோகத்தையும் பேரழிவையுமே விளைவிக்கும் என்பதையும் உலகுக்கு உணர்த்தி விட்டு, மாற்றுத் தீர்வாக புரட்சிகர கட்சியின் வருகையையும் சோசலிசப் புரட்சியையும் எதிர்பார்த்து கிரீஸ் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

● பாலன்

‘வளர்ச்சி’யின் மறுபக்கம்:
10.69 கோடி
கிராமப்புறக்
குடும்பங்களுக்கு
சொந்தமாக துண்டு
நிலம்கூட இல்லை.
தினக்கூலிகளாகப்
பிழைப்பை நடத்தும்
இவர்கள்
குடிசைவீடுகளில்
வறுமையில்
உழல்கின்றனர்.

சமூகப் பொருளாதார சாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பு:

தீவிரமடையும் வறுமைக்குத் தீர்வு என்ன?

இந்தியா வேகமாக முன்னேறுகிறது; அமெரிக்காவுக்கும் சீனாவுக்கும் அடுத்த நிலையில் உள்ள இந்தியா வல்லரசாகப் போகிறது என்றெல்லாம் ஆட்சியாளர்கள் வாய்ப்பந்தல் போட்டாலும் உண்மை நிலை வேறாக இருக்கிறது. 1947 போலி சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரும் கிராமப்புறங்களில் குறிப்பிடும்படியான வளர்ச்சி எதுவுமில்லை; இன்னமும் வறுமையிலும் ஓடுக்கப்பட்ட நிலையிலும்தான் கிராமப்புற மக்கள் வாழ்கின்றனர். - இந்த உண்மைகளை அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள சமூக பொருளாதார சாதிவாரி கணக்கெடுப்பு மெய்ப்பித்துக் காட்டியுள்ளது.

கடந்த 2011 முதலாக நாடு தழுவிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூக பொருளாதார மற்றும் சாதிவாரி கணக்கெடுப்பு அறிக்கையின் ஒரு பகுதியை கடந்த ஜூன் 3-ஆம் தேதியன்று மைய அரசு வெளியிட்டுள்ளது. இந்தியாவில் காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் 1934-ஆம் ஆண்டில் சமூக பொருளாதார சாதிவாரியிலான கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்ட பின்னர், நாடு முழுவதும் நடத்தப்பட்டுள்ள இந்த முதலாவது சமூக பொருளாதார சாதிவாரி கணக்கெடுப்பு, இந்திய மக்களின் அவலமான வாழ்க்கை நிலைமைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதாக உள்ளது.

ஐந்தாண்டு திட்டங்கள், ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்கள், மக்கள்நல மேம்பாட்டுத்

திட்டங்கள், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் முதலான எவையும் நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் எந்த முன்னேற்றத்தையும் கொண்டு வரவில்லை என்பதையே இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் உணர்த்துகின்றன. காந்தியம், போலி சோசலிசம், சமூகநீதி, இட ஒதுக்கீடு, தனியார்மய - தாராளமய - உலகமயமாக்கம் - என எல்லா கொள்கைகளும் தோற்றுப்போய்விட்டதையே நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகள் இடித்துரைக்கின்றன. ஆனால் ஆட்சியாளர்களோ, இந்தியாவில் வறுமை குறைந்து, வளம் பெருகி, வல்லரசாக வளர்ந்து கொண்டிருப்பதாகப் புள்ளிவிவர சதவீதக் கணக்கு காட்டி சதிராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இச்சமூக பொருளாதார சாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பின் வாயிலாக அதிகாரத்தில் எந்தெந்த சாதிகளுக்கு எவ்வளவு பங்கு இருக்கிறது என்ற உண்மை வெளியாகி, அதனால் ஆதிக்க சாதிகளுக்கிடையே முரண்பாடும் மோதலும் வெடிக்கலாம் என்பதால் ஆளும் வர்க்கமும் பா.ஜ.க. அரசும் கிராமப்புற சமூக பொருளாதார நிலைமை பற்றிய விவரங்களை மட்டுமே வெளியிட்டுள்ளன. சாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பின் விவரங்களை வெளியிடவில்லை. இதைக் கண்டிக்கும் சமூகநீதி பேசும் பல் வேறு ஓட்டுக் கட்சிகள், சாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் இதர பிற்பட்டோருக்கான இட ஒதுக்கீட்டு அளவை உயர்த்த வேண்டுமென்று கோருகின்றன. இதன் மூலம் இக்கட்சிகள்தமது வாக்கு வங்கியைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றன தவிர, இக்கணக்கெடுப்பின் மூலம் அம்பலமாகியுள்ள நாட்டு மக்களின் சமூக பொருளாதார அவலநிலையை மாற்றியமைப்பதற்கான எந்த திட்டத்தையும் அவை முன் வைக்கவில்லை.

இக்கணக்கெடுப்பின்படி, இந்திய நாட்டில் கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறம் - என இரண்டையும் சேர்த்து மொத்தம் 24.39 கோடி குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. இதில் 17.91 கோடி - அதாவது 73 சதவீதக் குடும்பங்கள் கிராமப்புறங்களில் வசிக்

கின்றன. கிராமங்களில் உள்ள 21.53 சதவீத குடும்பத்தினர் - அதாவது 3.86 கோடிப் பேர் தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியினத்தவராவர். இவர்களில் பெரும்பாலோருக்குச் சொந்தமான வீடு கூட இல்லாமல் தொடர்ந்து வறிய நிலையிலேயே இருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஒட்டுமொத்தமாக, கிராமப்புறங்களிலுள்ள 49 சதவீத குடும்பங்கள் ஏழ்மை நிலையில் உள்ளன. கிராமப்புறத்தின் 10.69 கோடி குடும்பங்களுக்கு சொந்தமாகத் துண்டு நிலம்கூட இல்லை. தினக்கூலிகளாகப் பிழைப்பை நடத்தும் இவர்கள் குடிசை வீடுகளில் எவ்வளவு அடிப்படை வசதியும் இன்றி வாழ்கின்றனர். கிராமப்புறங்களில் வெறும் 3 சதவீத அளவிலான குடும்பங்களில் மட்டுமே, குடும்பத்தில் ஒருவர் பட்டப்படிப்பு படித்துள்ளனர். 'ஒளிரும் குஜராத்' தில் 72 சதவீத குடும்பங்கள் மிகக் குறைந்த கல்வி பெற்றவர்களாகவே உள்ளனர்.

இதில் கொடுமையான விசயம் என்னவென்றால், நாட்டின் 4.08 லட்சம் குடும்பத்தினர் குப்பை சேகரித்து பிழைக்கின்றனர். 6.68 லட்சம் குடும்பங்கள் பிச்சை எடுத்துத்தான் வாழ்க்கையை ஓட்டுகின்றன. டெல்லியில் மட்டும் 3 லட்சம் பேர் குப்பை பொறுக்கிப் பிழைக்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் மொத்தமுள்ள 1 கோடியே 67 ஆயிரத்து 849 குடும்பங்களில் 42.47 சதவீதக் குடும்பங்கள் நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கின்றனர். கிராமப்புறங்களில் 55.58 சதவீதக் குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. கிராமப்புறத்திலுள்ள 78.08 சதவீத குடும்பங்களில் அதிகம் சம்பாதிக்கும் உறுப்பினருக்கு ரூ. 5000க்கும் குறைவாகத்தான் வருவாய் உள்ளது. இது தேசிய சராசரியான 74.5 சதவீதத்தை விட அதிகமாகும். குறைந்த வருமானம் ஈட்டும் குடும்பங்கள் அதிகமுள்ள மாநிலங்களின் பட்டியலில் தமிழகம் இந்தியாவில் ஐந்தாவது இடத்தில் இருக்கிறது. தமிழக கிராமங்களில் ஒட்டுமொத்தமாக 56 சதவீதக் குடும்பங்களுக்கு சொந்தமாக நிலம் இல்லை. இது தேசிய சராசரியான 38.27 சதவீதத்தை விட மிகவும் அதிகம். நிலமில்லாமல், கூலி வேலை செய்து பிழைக்க வேண்டிய நிலையிலுள்ள ஏழைகள் அதிகமான மாநிலங்களில் தமிழகம்தான் முதலிடம் வகிக்கிறது.

இந்தக்கணக்கெடுப்பின் முடிவுகள் வெளியான அதே நேரத்தில், இந்தியாவில் பல லட்சம் டாலர் சொத்துக்களை உடைமையாகக் கொண்டுள்ள தனிநபர்களின் எண்ணிக்கை 2013-இல் 1.96 லட்சத்திலிருந்து 2014 -இல் 2.5 லட்சமாக அதிகரித்துள்ளது என்று "வெல்த் எக்ஸ்" என்ற நிறுவனம் கடந்த ஜூன் 8 அன்று ஓர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. "நியூ வேர்ல்டு வெல்த்" என்ற அமைப்பானது, புனே நகரில் மட்டும் பெரும் பணக்காரர்களின் எண்ணிக்கை 317 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளதாகக் கூறுகிறது. 2014-இல் இந்தியாவில் 600

கோடிக்கு மேல் சொத்துக்களைக் கொண்டுள்ள பெரும் பணக்காரர்கள் 8595 பேர் என்றும், அவர்களின் ஒட்டுமொத்த சொத்து மதிப்பு ரூ.50 லட்சம் கோடி என்றும் அது குறிப்பிடுகிறது. கோடிக்கணக்கான விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பைக் கொடுமாசக் சுரண்டி வாழ்வாதாரங்களை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கி, சமூக அடுக்கின் உச்சியிலுள்ள மேட்டுக்குடி கும்பலிடம் குவித்ததன் விளைவாக அம்பாணி, மிட்டல், சாங்வி, அசிம் பிரேம்ஜி, பலோன்ஜி ஷப்ர்ஜி மிஸ்த்திரி ஆகிய ஐந்து பெரும் தரகு முதலாளிகளின் சொத்து மதிப்பு கடந்த ஆண்டில் 5,23,897 கோடி ரூபாயாக ஊதிப்பெருத்துள்ளது. இத்தகைய புள்ளி விவரங்கள் மலைக்கும் மடுவுக்கான ஏற்றத்தாழ்வை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

இதை மேலும் தீவிரமாக்கும் வகையில், ஏற்கெனவே பட்ஜெட்டில் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான ஒதுக்கீட்டைக் குறைத்துள்ளதோடு, ரூ.7,525 கோடிக்கு மறைமுக

வறுமையின் கோரம்: நாட்டின் 4.08 லட்சம் குடும்பத்தினர் குப்பை சேகரித்து பிழைக்கின்றனர். 6.68 லட்சம் குடும்பங்கள் பிச்சை எடுத்துத்தான் வாழ்க்கையை ஓட்டுகின்றன.

வரியை மோடி அரசு சாமானிய மக்களின் மீது திணித்துள்ளது. நாட்டின் கோடானுகோடி மக்கள் வறுமையில் பரிதவிக்கும்போது அவர்களுக்கான உணவுப் பாதுகாப்பை வழங்காமல், நேரடிப் பணப்பட்டுவாடா திட்டத்தின் மூலம் அவர்களைச் சந்தைச் சூதாட்டத்தில் சிக்க வைக்கிறது. அரிசி, மண்ணெண்ணெய் முதலான அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான மானியம் அவர்களது வங்கிக் கணக்கில் போடப்படும் என்று இதற்காகவே ஆதார் அட்டை, ஸ்மார்ட் கார்டு திட்டங்களை மோடி அரசு திணித்து வருவதோடு, இதனை வளர்ச்சிக்கான பாதையாகச் சித்தரிக்கிறது.

இந்த 'வளர்ச்சி' யாருக்கானது என்பதை இந்தப்புள்ளி விவரங்களே காட்டும்போது, தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயம் எனப்படும் இந்தப் பேரழிவுப் பாதையை அனைத்து ஒட்டுக் கட்சிகளும் ஒரே குரலில் ஆதரித்துக் கூப்பாடு போட்டு வருவது எத்தகையதொரு மோசடி!

● மனோகரன்

ஒய்யாரக் கொண்டையின் உள்ளே ஈறும் பேனும்

லோக்பால், லோக் ஆயுத்தா ஆகிய நிறுவனங்கள் ஊழலுக்கு அப்பாற்பட்ட புனிதப் பசுக்களாக இருக்க முடியும் என்ற மாயையை கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவில் நடந்துள்ள ஊழல் தகர்த்துவிட்டது.

லோக்பாலும் லோக் ஆயுத்தாவும் ஊழலை ஒழிக்க வந்த இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியாக வருணிக்கப்பட்டு வரும் நிலையில், கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவில் நடந்துள்ள ஊழலும் அதிகாரமுறைகேடுகளும் அந்தச் சித்திரத்தில் சாணியை அடித்து விட்டன. “மற்றவர்கள் ஊழல் செய்தால் லோக் ஆயுத்தாவில் முறையிடலாம்; அந்த லோக் ஆயுத்தாவிலேயே ஊழல் நடந்தால் யாரிடம் முறையிடுவது?” - எனக் கேட்டு விக்கித்து நிற்கிறார்கள் ஊழலுக்கு எதிராகப் போராடிவரும் சமூக ஆர்வலர்கள். எனினும், இந்த விவகாரத்தை இவ்வளவு எளிமையாக - அந்தத் தெய்வத்தையே விசாரிப்பது யார் என்பது போன்ற நாடகபாணி வசனத்திற்குள் சுருக்கிவிட முடியாது.

கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவில் நடந்துள்ள ஊழலில் அந்த அமைப்பின் தலைமையே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதுதான் இங்கே கவனங்கொள்ளத்தக்கது. அதன் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பாஸ்கர் ராவின் மகன் அஸ்வின் ராவ், அவரது உறவினர் கிருஷ்ண ராவ், லோக் ஆயுத்தாவின் இணை கமிஷனர் (Joint Commissioner) சையது ரியாஸ், லோக் ஆயுத்தாவின் தலைமை நிலைய ஊழியரான வீ.பாஸ்கர், ஹோட்டே கிருஷ்ணா - இவர்கள்தான் லோக் ஆயுத்தாவில் நடந்துள்ள ஊழல், அதிகாரமுறைகேடுகளின் சூத்திரதாரிகள்.

பதவி ஓய்வு பெறும் நிலையில் உள்ள அதிகாரிகள்தான் இந்தக் கும்பலின் பலியாடுகள். அத்தகைய அதிகாரிகளைத் தொலைபேசி அல்லது கைபேசி வழியாகத் தொடர்பு

கொள்ளும் இந்தக் கும்பல், “நீங்கள் இலஞ்சம் வாங்கியதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறது. அதை அழுக்குவதற்கு இவ்வளவு பணம் வேண்டும்; இல்லையென்றால் மானம் மரியாதையோடு ஓய்வுபெற்றுப் போக முடியாது” என மிரட்டிப் பணம் பறித்து வந்திருக்கிறது.

கடந்த பிப்.2013-இல்தான் கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவின் தலைமை நீதிபதியாக பாஸ்கர் ராவ் நியமிக்கப்பட்டார். பாஸ்கர்

ராவுக்கு நெருக்கமான இந்தக் கும்பல், அவர்பதவியேற்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே 109 அதிகாரிகளை மிரட்டி, ஏறத்தாழ 180 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பணம் பறித்திருக்கிறது. அதிகாரிகளை மிரட்டுவதற்கு லோக் ஆயுத்தா தலைமை அலுவலகத் தொலைபேசியையும், அவர்களை மிரட்டி வரவழைத்துப் பேரம் நடத்துவதற்கான இடமாக லோக் ஆயுத்தாவின் தலைமை அலுவலகத்தையும் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறது, இக்கும்பல். திருடன் தலையாரி வீட்டில் ஒளிந்துகொண்ட பழமொழியைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கோ தலையாரி வீடே அலிபாபா குகையாக இருந்திருக்கிறது.

இக்கும்பலால் மிரட்டப்பட்ட கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற செயற்பொறியாளர், “தன்னிடம் ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் கேட்டு மிரட்டுவதாக” லோக் ஆயுத்தாவின் போலீசு கண்காணிப்பாளர் சோனியா நாரங்கிடம் வாய்வழியாகப் புகார் அளித்தார். இதனையடுத்து 23 அதிகாரிகள் தம்மை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளாமல் புகார் அளித்தனர். இவற்றின் அடிப்படையில் சோனியா நாரங்க் விசாரணை நடத்தி, அஸ்வின் ராவ் உள்ளிட்டோர் மீது முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்தார். லோக் ஆயுத்தாவின் துணை நீதிபதி ஆதி சுரேஷ் இந்த ஊழல் குறித்து ஒரு உள் விசாரணை நடத்த உத்தரவிட்டு, பத்திரிகைகளுக்கும் இந்த ஊழல் குறித்த தகவல்களை அளித்தார்.

முதற்கட்ட விசாரணைகள் நடந்துகொண்டிருந்த பொழுதே, அவற்றை முடமாக்கும் சதித்தனத்தில் இறங்கினார், தலைமை நீதிபதி பாஸ்கர் ராவ். லோக் ஆயுத்தா

கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவின் தலைமை நீதிபதி பாஸ்கர் ராவ்.

போலீசு கண்காணிப்பாளர் சோனியா நாரங்க் நடத்தும் விசாரணைக்குத் தடை விதிக்குமாறு லோக் ஆயுத்தா கூடுதல் போலீசு டி.ஜி.பி. பி.எஸ்.மீனாவிடம் தெரிவித்த பாஸ்கர் ராவ், இந்த ஊழல் புகார்களை பெங்களூரு நகர குற்றப் பிரிவு போலீசு விசாரிக்குமாறு உத்தரவிட்டார்.

இந்தத் தில்லுமுல்லுகள் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் இன்னொருபுறமோகர் நாடகா உயர்நீதி மன்றம் லோக் ஆயுத்தா துணை நீதிபதி ஆதி சுரேஷ் உத்தரவிட்டிருந்த உள் விசாரணைக்குத் தடை விதித்தது. சமூக ஆர்வலர்களும், வழக்குரைஞர்களும் வழக்கம் போல சி.பி.ஐ. விசாரணை கோர, அதற்கு, “லோக் ஆயுத்தா சுதந்திரமான அமைப்பு; அதனைக் கலைக்க முடியுமே தவிர, அதன் மீது விசாரணை நடத்த உத்தரவிட முடியாது. அதன் விதிகளிலேயே அதனை விசாரிப்பதற்கான வழிமுறைகள் இல்லை” எனத் தெளிவுபடுத்தினார், கர்நாடக மாநில முதல்வர்.

ஆயிரம் இருந்தாலும் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு சொல்லியாக வேண்டுமல்லவா! இந்த ஊழலை விசாரிக்க ஒரு சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவை அமைத்திருக்கிறது, கர்நாடக அரசு. அக்குழு அஸ்வின் ராவ் உள்ளிட்ட சிலரைக் கைது செய்ததோடு, அவர்களைத் தமது காவலில் வைத்து விசாரணையை நடத்திவருகிறது. இந்த விசாரணையை ஒரு நாடகம் எனக் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார், கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதி சந்தோஷ் ஹெக்டே. “பாஸ்கர் ராவ் தனது மகனைக் காப்பாற்ற முயலுகிறார்; மற்றவர்களோ அதன் மூலம் தங்களையும் சேர்த்துக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயலுகிறார்கள்” எனக் குறிப்பிட்டு, சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் விசாரணையை அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார், அவர்.

●●●

லோக்பால், லோக் ஆயுத்தா மட்டுமல்ல, மைய ஊழல் தடுப்பு கமிஷன் (Central Vigilance

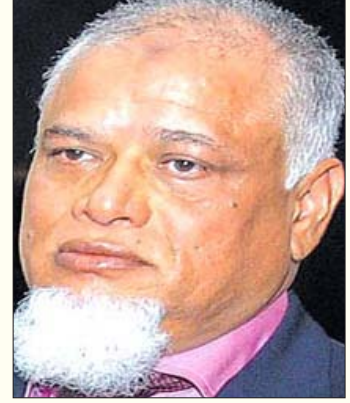
கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவில் நடந்துள்ள ஊழல் குறித்து முறையான விசாரணை கோரி லோக் ஆயுத்தாவின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதி சந்தோஷ் ஹெக்டேவின் தலைமையில் பெங்களூருவில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டம்.

ஆகஸ்டு 2015

புதிய ஜனநாயகம்

23

மிரட்டிப் பணம் பறித்தக் குற்றச்சாட்டில் கைது செய்யப்பட்டுள்ள நீதிபதி பாஸ்கர் ராவின் மகன் அஸ்வின் ராவ் மற்றும் லோக் ஆயுத்தாவின் இணை கமிசனர் சையது ரியாஸ்.

Commission), தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், இடித்துரைப்பாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் (Whistle blower Act) - என கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஊழலை ஒழிக்கப் போவதாகக் கூறிக்கொண்டு பல புதிய சட்டங்களும், புதிய அமைப்புகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. குடிமைச் சமூக அமைப்புகளும் தன்னார்வலர்களும் மட்டுமின்றி, நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் இத்தகைய அமைப்புகளைக் கைதட்டி வரவேற்பதோடு, நிலவுகின்ற அரசியல் கட்டமைப்புக்குள்ளேயே இவற்றின் மூலம் ஊழலையும் அதிகார முறைகேடுகளையும் ஒழித்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் பொதுமக்கள் மத்தியல் ஏற்படுத்தவும் முயன்று வருகின்றனர். அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கும் இந்த மோசடியான நம்பிக்கை ஏற்கெனவே பல்லிளித்து விட்டது என்பதற்கு கர்நாடகா லோக் ஆயுத்தாவையும் தாண்டிப் பல உதாரணங்கள் உள்ளன.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் பிறவி ஊனம் கொண்டதாகும். இராணுவம் மற்றும் உளவுத் துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து அவற்றின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பான அனைத்துத் தகவல்களையும் பெற முடியாதபடி அவற்றுக்கு இச்சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விலக்கின் மூலம் தேசப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் அந்நிறுவனங்களில் புழுத்து நாளும் ஊழலையும் மறைத்துவிட முடியும். அதேசமயம், மற்ற துறைகள் தொடர்பான அனைத்து விவரங்களையும் இச்சட்டத்தின் கீழ் கேட்டுப் பெற்று விடுவதும் சாத்தியமானதல்ல.

உச்சநீதி மன்ற நீதிபதிகளின் மருத்துவத்திற்கு அரசு எவ்வளவு செலவு செய்கிறது என்ற விவரத்தைக் கேட்டுத் தாக்கல் செய்த மனுவை விசாரித்த உச்சநீதி மன்றம், “இது நீதிபதிகளின் அந்தரங்கத்தில் தலையிடுவதாகும்” எனக் கூறி, அந்த விவரத்தை அளிக்க முடியாது எனத் தீர்ப்பளித்தது. இப்படி ஒவ்வொரு துறையும் ஏதோவொரு காரணத்தைக் கூறித் தகவல்களை அளிக்க மறுப்பதும், தகவல்களுக்குப் பதிலாக

சட்டப் பஞ்சாயத்து இயக்கத் தலைவர் சிவ. இளங்கோ பொய்யான குற்றச்சாட்டின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து தகவல் உரிமை ஆர்வலர்கள் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்பு படம்) உள்படம்: சிவ.இளங்கோ.

வெற்றுக் காகிதக் குப்பைகளை அனுப்பி வைத்து ஏமாற்றுவதும் இந்த விவகாரத்தில் சர்வ சாதாரணமாக நடந்துவருகிறது. மேலும், உச்சநீதி மன்றம், சி.பி.ஐ., மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம், டெல்லி மெட்ரோ ரயில் கார்ப்பரேஷன் உள்ளிட்ட பல அரசுத் துறைகளும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களும் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்திலிருந்து தம்மையும் விலக்கி வைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசிடம் முன்வைத்துள்ளன.

இதற்கு அப்பால், தகவல் உரிமை ஆணையங்கள் அரசின் எடுபிடையாகச் செயல்பட்டு வருவதற்குத் தமிழகத் தகவல் ஆணையத்தை முன்மாதிரியாகக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்நாடு தகவல் ஆணையத்தில் இரண்டு ஆணையர் பதவிகளைக் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நிரப்பாமல் காலியாக விட்டிருப்பதன் மூலம் ஆணையத்தின் செயல்பாடுகளை முடக்கி வைத்திருக்கிறது, அ.தி.மு.க. அரசு. தகவல்களை உரிய காலத்தில் தராத அதிகாரிகள் மீது அபராதம் விதிக்க வேண்டும் எனத் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் தமிழகத் தகவல் ஆணையத்தின் தலைவர் ஸ்ரீபதியோ, “அரசு அதிகாரிகள் மீது அபராதம் விதித்து அரசு கருவூலத்தை நிரப்ப நான் விரும்பவில்லை” எனக் கூறி, அதிகாரிகளின் பாதுகாவலனாகத் தன்னை அறிவித்துக் கொண்டுள்ளார். இதன் மூலம் அதிகாரிகள் தகவல்களைத் தராமல் கிடப்பில் போடுவதற்கான வழியைத் திறந்து வைத்துள்ளார், அவர்.

தமிழக அரசின் விளம்பரங்களுக்காக செய்யப் பட்டுள்ள செலவுகள் குறித்த விவரங்களைத் தருமாறு சட்டப் பஞ்சாயத்து இயக்கத் தலைவர் சிவ. இளங்கோ விண்ணப்பித்த மனுவிருப்பதில் தராமல் இழுத்தடிக்கப்பட்ட நிலையில், இது குறித்த விசாரணை தலைமைத் தகவல் ஆணையர் ஸ்ரீபதி முன் நடந்தது. அப்பொழுது சிவ.இளங்கோ தன் முன்னே நாற்காலியில் அமர்ந்தார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அவர் தன்னைப் பணி செய்யவிடாமல் தடுத்ததாகப் பொய்யான குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி அவரைக் கைது

செய்ய வைத்தார், ஸ்ரீபதி. அரசிடமிருந்து தகவல் கேட்டால் கைதுதான், சிறைதான் என இதன் மூலம் எச்சரித்திருக்கிறது, தமிழக அரசு.

மைய ஊழல் தடுப்பு ஆணையத்தில் கடந்த ஜனவரி 2007 தொடங்கி செப்.2014 முடிய அதிகாரமுறைகேடுகள் மற்றும் ஊழல் தொடர்பாக 3,634 புகார்கள் பதியப் பட்டுள்ளன. இதில் 1,063 புகார்கள் மட்டுமே விசாரணைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டு, அதில் 78 வழக்குகளில் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்டுள்ள அதிகாரிகள் - இடமாறுதல், பதவி உயர்வும் சம்பள உயர்வும் நிறுத்தி வைப்பு என்ற வகையில் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஊழலில் ஈடுபட்ட ஒரு அதிகாரி மீது கூட கிரிமனல் குற்றவழக்கு தொடர்பரிந்துரைக்கப்படவில்லை. இது, ஊழல் தடுப்பு ஆணையம் என்பது சோளக்காட்டுப் பொம்மையை விட நகைப்புக்குரிய நிலையில் இருப்பதையே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இப்படி புதிதாக நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்கள் கேலிக்குரியதாக இருக்கின்ற அதே பொழுதில், மோடி அரசோ ஊழல் தடுப்புச் சட்டங்களில் கொஞ்சத்துக்கு கொஞ்சமாவது காணப்படும் வீரியத்தையும் பிடுங்கி விடும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாக அதிகாரிகளின் சுதந்திரமான செயல்பாடுகளை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கு, ஊழலையும், நேர்மையான பிழையையும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் வகையில் ஊழல் தடுப்புச் சட்டம் -1988-இல் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென நிதியமைச்சரே பரிந்துரை செய்திருக்கிறார். இத்திருத்தங்கள் நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காகக் காத்து நிற்கின்றன. இதன் பொருள் இயற்கை வளங்களைக் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்குக் கைமாற்றி விடுவதில் நடைபெறும் ஊழல், முறைகேடுகளைச் சட்டபூர்வமாக்குவது தவிர வேறில்லை.

இதனையடுத்து, அரசு இயந்திரத்துக்குள் நடைபெறும் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவோரைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு இடித்துரைப்பாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலும் திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது, மோடி அரசு. இதன்படி, ஊழல் புகார்களைத் தெரிவிக்கும் இடித்துரைப்பாளர்கள் தமது பெயர், முக

மேலப்பாளையத்திலுள்ள மலை சட்டவிரோதமாக வெட்டி உடைக்கப்படுவதை அம்பலப்படுத்திய ‘குற்றத்திற்காக’ குண்டர் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டுள்ள தகவல் உரிமைச் செயற்பாட்டாளர் மதியழகன்.

வரியை மறைத்துக் கொண்டு புகார் தெரிவிக்கலாம் என்பது கைவிடப்பட்டு, அவர்கள் தமது அடையாளத்தை அரசிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும்; ஊழல் புகார்களைத் தெரிவிப்பவர்களை அரசு அலுவல் இரகசியச் சட்டத்தின்கீழ் விசாரிக்க முடியாது என்பதும் கைவிடப்பட்டு, அவர்களை விசாரணைக்கு உட்படுத்தும் திருத்தங்களும் இச்சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதற்கு அப்பால் தேசப் பாதுகாப்பு, அந்நிய நாடுகளில் இருந்து பெறப்படும் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாத தகவல்கள், வர்த்தக நலன்கள் ஆகியவை குறித்த புகார்களை விசாரிப்பதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டு, இடித்துரைப்பாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் மேலும் நீர்த்துப் போகுமாறு திருத்தப்பட்டுள்ளது.

காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சியில் தான் லோக்பால் சட்டம் என்ற பஞ்சு மிட்டாய் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஊழலைச் சகித்துக் கொள்ளாத யோக்கியவானாகக் காட்டிக்கொள்ளும் மோடி அரசோ, இந்தச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்வது என்ற பெயரில் இந்த பஞ்சு மிட்டாய் சட்டத்தையும் முடக்கி வைத்திருக்கிறது. இதன் விளைவாக, மைய அளவில் செயல்பட வேண்டிய லோக்பால் அமைப்பை உருவாக்குவதையும் தடுத்து வைத்திருக்கிறது.

இந்தக் குழிபறிக்கும் வேலைகள் ஒருபுறம் நடந்துவர, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், இடித்துரைப்பாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்றவை ஊழலை ஒழிப்பதைவிட, அவற்றை ஆதரித்துச் செயல்படுபவர்களைத்தான் அபாய கரமான நிலைக்குத் தள்ளியிருக்கிறது. தகவல் உரிமை ஆர்வலர்கள் கொல்லப்படுவது இன்னமும் நாடெங்கும் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. நாமக்கல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தகவல் உரிமைச் செயற்பாட்டாளர் மதியழகன் தற்பொழுது குண்டர் சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். காரணம், ராசிபுரம் அருகேயுள்ள மோளப்பாளையத்திலுள்ள ஒரு மலையைச் சட்டவிரோதமாக வெட்டியெடுத்ததில் அம்மாவட்ட ஆட்சியர் வரைபலருக்கும் உள்ள பங்கை வெளிக்கொணர்ந்து, அந்தக் கொள்ளையை எதிர்த்துப் போராடியதுதான், அவர் செய்த 'குற்றம்'. வியாபம் ஊழலை வெளிக் கொணர்ந்த பத்திரிகையாளர் பிரசாந்த் பாண்டேவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்பை தில்லி போலீசு விலக்கிக் கொண்டுவிட்டதால், அவர் உயிருக்கு உத்தரவாதமற்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இருப்பதற்குள்ளேயே கர்நாடகா லோக் ஆயுக்தா அமைப்புதான் உருப்படியானது என்று பேசப்பட்டு வந்த நிலையில்தான், அதன் வண்டவாளம் தண்டவாளத்தில் ஏறியிருக்கிறது. இந்நிலையில் மற்ற மாநிலங்களில் செயல்பட்டு வரும் லோக் ஆயுக்தாக்களின் யோக்கியதையைப் பற்றிப் பேச வேண்டிய தேவையேயில்லை. பழைய அமைப்புகள் போலவே இப்புதிய அமைப்புகளும் தமது கடமைகளை ஆற்ற மறுத்து, அதற்கு எதிராகத் திரும்பிவிட்டன. அன்னா ஹசாரேயும் ஆம் ஆத்மி கட்சியினரும் மூன்றாண்டு களுக்கு முன்பு ஊழலுக்கு எதிராக சவுண்டுவிட்டு, இப்புதிய அமைப்புகள் குறித்து உருவாக்கிய பிரமையெல்லாம் தகர்ந்து தவிடுபொடியாகிவிட்டது.

இருப்பவர்களுக்குள்ளே கொஞ்சம் யோக்கியவான் என வடிகட்டிப்பட்டுதான் நீதிபதி பாஸ்கர் ராவ் கர்நாடகா லோக் ஆயுக்தாவின் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால், அவரோ புறங்கையை நக்கிவிட்டார். ஆனாலும், நடுத்தர வர்க்க அறிவுத்துறையினர் லோக் ஆயுக்தா போன்ற நிறுவனங்களுக்கு இன்னும் ஆகச்சிறந்த, அப்பழுக்கற்றவர்களைத் தேடிப் பிடித்து நியமிப்பதுதான் தீர்வு எனக் கூறி, இந்தப் பொத்தலை அடைத்து விட முயலுகிறார்கள். இந்த சூப்பர்மேன் தத்துவமெல்லாம் அந்நியன், இந்தியன் போன்ற சினிமாக்களுக்குத்தான் பொருந்திப் போகுமே தவிர, தனியார்மய யுகத்தில் நடைபெறும் ஊழலைத் தடுக்க மயிரளவிற்குக்கூடப் பயன் தராது. நம் கண் இருப்பவர்களெல்லாம் ஸ்ரீபதி, பாஸ்கர் ராவ் போன்ற பசுந்தோல் போர்த்திய புலிகள்தான். அத்திபூத்தாற் போல 'அப்பழுக்கற்றவர்கள்' இந்த நிறுவனங்களின் தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்டாலும், அவர்களும் கூடத்

'அப்பழுக்கற்றவர்கள்' லோக்பாலின் தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்டாலும், அவர்களும் கூடத் தமக்குத் தேவைப்படும் ஊழியர்களுக்கு ஏற்கெனவே ஊழலால் நிறைந்து அரசு இயந்திரத்தைதான் நம்பியிருக்க வேண்டும் எனும் பொழுது, இந்த நிறுவனங்கள் கூத்தில் கோமாளி வேடம் போடுவதைத் தாண்டி வேறு எதையும் சாதிக்க முடியாது.

தமக்குத் தேவைப்படும் ஊழியர்களுக்கும், தமது நடைமுறைக்கும் ஏற்கெனவே ஊழலால் நிறைந்து இருக்கும் அரசு இயந்திரத்தைதான் நம்பியிருக்க வேண்டும் எனும் பொழுது, இந்த நிறுவனங்கள் கூத்தில் கோமாளி வேடம் போடுவதைத் தாண்டி வேறு எதையும் சாதிக்க முடியாது.

இவையெல்லாம், ஊழல், அதிகார முறைகேடுகளை நிலவுகின்ற அமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒழித்துவிட முடியாது என்பதையும், அதற்கு இந்த அமைப்பு முறையைச் சாராத புதிய மக்கள் அதிகார அமைப்புகளை நிறுவ வேண்டிய அவசியத்தையுமே எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

• திப்பு

மேக் இன் இந்தியா:

நாடு வல்லரசாகாது; கொத்தடிமை தேசமாகும்!

ஈ-விரக்கமற்ற உழைப்புச் சுரண்டலையும், சுற்றுச்சூழல் நாசத்தையும் ஏற்படுத்துகின்ற “சீனப் பாதையில்” சென்று, கொடிய வறுமை தாண்டவமாடும் வங்கதேசத்தின் இடத்தைப் பிடிப்பதே மோடியின் “மேக் இன் இந்தியா” திட்டம்.

“இன்றைய தொழிலாளர்களின் உரிமையைப் பாதுகாப்பது பற்றிக் கவலைப்படும் தொழிற்சங்கங்கள் நாளை தொழிலாளர்களின் உரிமையைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டும்.” சமீபத்தில் தன்னைச் சந்தித்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடம் மோடி கூறியிருக்கும் கருத்து இது. இந்த “மோடி மொழி”யின் பொருள் எல்லோருக்கும் புரிவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

“எல்லோரையும் சமமாக நடத்துவோம்” என்று மோடி பேசினால், “சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளை ரத்து செய்வோம்” என்பது அதன் பொருள். அந்த வகையில் “நாளை தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பற்றி கவலைப்படுவது” என்று மோடி கூறும் போது அதன் பொருள், “இன்றைய தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை ரத்து செய்வது” என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதனைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார் மோடியின் ஆலோசகரும், திட்டக்கமிசனுக்கு மாற்றாக மோடி உருவாக்கியிருக்கும் “நிதி ஆயோக்” அமைப்பின் துணைத் தலைவருமான அரவிந்த் பனகாரியா. “தொழிற் தகராறுகள், தொழிற்சங்கங்கள், அப்ரன்டீஸ்கள் நியமனம், ஓய்வூதியம், வருங்கால வைப்புநிதி, காப்பீடு-இவை தொடர்பாக தற்போது இருக்கின்ற சட்டங்கள்தான் முதலீடுகள் வருவதற்குத் தடையாக இருக்கின்றன. பெரிய நிறுவனங்கள் முதலீடு செய்யத் தயங்குவதால், திறன் குறைந்த தொழிலாளர்கள் (low skilled labour) ஏராளமான பேருக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்க முடியவில்லை.”

மேற்கண்ட தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் எல்லாம் காகிதத்தில் இருப்பவைதான் என்ற போதிலும், “அமர்த்து - துரத்து” (Hire and Fire) என்ற இரண்டு சொற்களுக்கு மேல் தொழிலாளர் சட்டம் என்ற பெயரில் வேறு எதுவும் இருக்கக் கூடாது. அப்போதுதான் முதலாளிகளின் மனம் குளிரும், மேக் இன் இந்தியா திட்டம் வெற்றி பெறும் என்கிறது மோடி அரசு. இதன் பொருட்டுத்தான் தொழிலாளர் சட்டத்திருத்தங்கள் திணிக்கப்படுகின்றன.

40 தொழிலாளர்கள் வரை வேலை செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ., பி.எஃப்., உள்ளிட்ட தொழிலாளர் சட்டங்கள் எதுவும் பொருந்தாது என்று கூறும் திருத்தம், 300 தொழிலாளர்கள் வரை வேலை செய்யும் நிறுவனத்தில் கதவடைப்பை அறிவிக்க அரசு அனுமதி தேவையில்லை என்ற திருத்தம், ஒரு ஆலையில் உள்ள மொத்த தொழிலாளர்களில் 30% பேர் உறுப்பினரானால் தொழிற்சங்கம் தொடங்க முடியாது என்ற திருத்தம், 14 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களாக இருந்தாலும், பெற்றோரின் தொழிலை (அதாவது குலத்தொழிலை) செய்வதற்குத் தடை இல்லை என்ற திருத்தம், தொழிற்சங்கம் சட்டம், தொழில்துறை வேலைவாய்ப்பு (நிலையாணைகள்) சட்டம் ஆகியவற்றைத் திருத்தி தொழிலுறவு மசோதா ஆகியவை கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மேக் இன் இந்தியாவுக்கும் தொழிலாளர் உரிமைகளை ஒழித்துக் கட்டும் மோடியின் திட்டத்துக்கும் இடையிலான உறவையும், மோடி உருவாக்கப் போகிற “வல்லரசு இந்தியா”

கொடுமான உழைப்புச் சுரண்டலுக்கும் கொத்தடிமைத்தனத்துக்கும் எதிராக வங்கதேச ஆயத்த ஆடைத் தொழிலாளர்களின் போர்க்குணமிக்க போராட்டம்.

எப்படி இருக்கும் என்பதையும் அரவிந்த் பன காரியாவின் கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகளிலிருந்தே நாம் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

“சீனத் தொழிலாளர்களின் ஊதியங்கள் உயர்ந்து விட்டன. சீனாவின் ஏற்றுமதி சந்தையைக் கைப்பற்ற வியத்தநாமும் கம்போடியாவும் போட்டி போடுகின்றன. இன்று உலகளவிலான ஏற்றுமதி வணிகத்தில் சீனாவின் பங்கு 12%. இந்தியாவின் பங்கோ 2%க்கும் குறைவு. இந்தியாவில் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய பெரும் எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சீனா விடமிருந்து 2% பங்கைக் கைப்பற்றினாலே, மேக் இன் இந்தியா வெற்றியடைந்து விடுமே” என்கிறார் பனகாரியா. (India Today, Dec 19, 2014)

2013- இல் வங்கதேசத் தலைநகர் டாக்காவிலுள்ள ராணா பிளாசா என்ற ஆயத்த ஆடைத் தொழிற்கூடத்தின் 8 மாடிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து 1135 தொழிலாளிகளைப் பலிகொண்ட கொடூரம்.

சீனத் தொழிலாளர்களின் ஊதியம் அதிகரிப்பது, டாலருக்கு நிகரான சீன நாணயத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருப்பது ஆகிய காரணங்களால் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, ஜப்பானிய நிறுவனங்கள் சீனாவிலிருந்து வெளியேறுகின்றன. இதன் காரணமாக அடுத்த சில ஆண்டுகளில் பத்து கோடி வேலைவாய்ப்புகள் உருவாகும். தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் கூலி குறைவாக இருப்பதால் மேற்கூறிய பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எல்லாம் அந்தநாடுகளை நோக்கிச் சென்றுவிடும் என்று பதறுகிறார், உற்பத்தித்துறை போட்டிக்கான தேசிய கவுன்சிலின் உறுப்பினர் அஜய் சங்கர்.

மேலை நாடுகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஏற்றுமதியாகும் ஆயத்த ஆடைகளின் சந்தைமதிப்பு 20,000 கோடி டாலர்கள். இதில் சீனாவின் பங்கு 8000 கோடி டாலர்கள். வங்கதேசத்தின் பங்கு 2100 கோடி டாலர்கள். இந்தியாவின் பங்கோ சுமார் 1300 கோடி டாலர்கள்தான்.

ஈவிரக்கமற்ற உழைப்புச் சுரண்டலையும், சுற்றுச் சூழல்நாசத்தையும் ஏற்படுத்துகின்ற “சீனப்பாதை”யில் சென்று, கொடிய வறுமை தாண்டவமாடும் வங்கதேசத்தின் இடத்தைப் பிடிப்பதை நோக்கித்தான் இந்தியாவைச் செலுத்துகிறது மோடி அரசு. ஆகவே, “மேக் இன் இந்தியா” வின் குறியீடாக மோடி படங்காட்டும் “சிங்கம்” என்பது “வங்கம்” தான்.

அந்த வங்கதேசத்தின் ஆயத்த ஆடை ஏற்றுமதித் தொழில் வழங்கும் வேலைவாய்ப்பின் யோக்கியதை என்ன? இதனை எகனாமிக் அண்டு பொலிடிகல் வீக்லி இதழில் (ஜூன், 20, 2015) அனு முகமது எழுதியுள்ள ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரை ஆதாரங்களுடன் அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் முக்கிய அம்சங்களைப் பார்ப்போம்.

●●●

ஆயத்த ஆடை ஏற்றுமதியில் சீனத்துக்கு அடுத்த இடத்தில் இருக்கிறது வங்கதேசம். வால் மார்ட், கேப், டெஸ்கோ, கார்ட்டோர் உள்ளிட்ட எல்லாப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆயத்த ஆடைகளும் இன்று வங்கதேசத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

1981-இல் ஆயத்த ஆடை ஏற்றுமதி மூலம் வங்கதேசம் ஈட்டியது 35 லட்சம் டாலர்கள். தற்போது அது 2400 கோடி டாலர்களாக, சுமார் 7000 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் 40 இலட்சம் பேர். அதில் பெரும்பான்மையினர் இளம் பெண்கள்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் காலத்திலேயே கைத்தறி ஆடைகளுக்கு உலகப் புகழ் பெற்றது வங்கதேசம். டாக்கா மஸ்லின்களுடன் பிரிட்டனின் மில் துணிகள் போட்டி போட முடியாத காரணத்தினால் தான், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் கிழக்கு வங்க நெசவாளர்களின் கட்டை விரலை வெட்டினார்கள் என்பது வரலாறு. அது காலனியாதிக்க காலம். ஆயத்த ஆடை உற்பத்தியின் அடிமையாக வங்கதேசம் மாற்றப்படுவது 1980-களில் தொடங்குகிறது.

1980-களின் துவக்கத்திலிருந்து அமலாக்கப்பட்ட கட்டுமான மறுசீரமைப்புக் கொள்கை எல்லா பின் தங்கிய நாடுகளிலும் உள்நாட்டுத் தொழில்களையும் அரசுடைமைத் தொழில்களையும் திட்டமிட்டு ஒழித்துக் கட்டியதைப் போலவே, வங்கதேசத்தின் தொழில்களையும் ஒழித்தது. - அவற்றில் முக்கியமானது சணல் ஆலைத்தொழில்.

இத்தொழில்களின் அழிவுக்குப் பின் வங்கதேச உழைப்பாளிகள் ஆயத்த ஆடைத் தொழிலுக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள். இது அந்த நாட்டுக்கு கருணையுடன் வழங்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு அல்ல, சர்வதேச உழைப்புப் பிரிவினைத்திட்டத்தின் கீழ் ஏகாதிபத்தியங்களால் வங்கதேசத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலை. விவசாயியின் நிலத்தைப் பறித்துக் கொண்டு அவனை அபார்ட்டுமென்ட் வாசலில் செக்யூரிட்டியாக நிற்கவைப்பதைப் போன்றது.

சணல், சர்க்கரை மற்றும் நூற்பாலைகளில் தொழிலாளிகளாக இருந்த போது தொழிலாளர்களுக்கு இருந்த தொழிற்சங்க உரிமைகளும் வேலை உத்தரவாதமும் ஆயத்த ஆடைத் தொழிலில் இல்லை.

முன்னர் அவர்கள் பெற்று வந்த உண்மை ஊதியத்தை விடவும் மிகக் குறைவான ஊதியத்துக்கு அவர்கள் உழைக்க வேண்டியிருந்தது. மொத்த தொழில்துறை வேலைவாய்ப்பில் 45%, மொத்த ஏற்றுமதியில் 77% ஆயத்த ஆடைத் தொழிலைத்தான் நம்பியிருக்கிறது என்ற நிலையில் நாடே சிக்கிக் கொண்டது. ஆடை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் பட்டினியால் அழிந்துபட வேண்டும் என்ற அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது வங்கதேசம்.

ஆயத்த ஆடைத் துறையில் பணியாற்றும் வங்கதேசத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் பளிச் சென்று எடுத்துக் காட்டுபவை, அங்கே நடைபெறுகின்ற விபத்துக்கள். 1990 முதல் வங்கதேச ஆயத்த ஆடை நிறுவனங்களில் சுமார் 2000 தொழிலாளர்கள், (இவர்களின் பெரும்பான்மையானவர்கள் பதினம் வயதுப் பெண்கள்) கட்டிடம் இடிந்து விழுந்ததாலோ, தீ விபத்தினாலோ இறந்திருக்கிறார்கள். முதலாளி

விழுந்து 1135 தொழிலாளிகள் நசுங்கிச் செத்தார்கள். இத்தனை பெரிய படுகொலை நடந்து, கொந்தளிப்பான தொழிலாளர் போராட்டங்கள் நடக்கத் தொடங்கியதும் தான் 20 ஆண்டுகளாக அங்கே நடக்கும் கொடுமை வெளியுலகுக்கு தெரியத் தொடங்கியது.

அஸ்திவாரமில்லாத கட்டிடங்கள், ஆபத்தான மின்சார வயரிங்குகள், வெளியேற வழியில்லாத காற் றோட்டமில்லாத அறைகள், குறுகலான படிக்கட்டுகள் - எல்லா தொழிலகங்களுமே விதிகளுக்கு முரணான மரணக் குகைகளாக இருந்தும் அங்கே இவற்றைக் கேட்பார் யாருமில்லை.

1990 முதல் ஆண்டுதோறும் கொத்துக்கொத்தாக ஆயிரக்கணக்கில் தொழிலாளிகள் கொல்லப்பட்ட போதிலும், நாடு முழுதும் உள்ள 50,000 தொழிற் சாலைகளை கண்காணிப்பதற்கு அங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆய்வாளர்கள் வெறும் 20 பேர்தான். பணியிடப் பாதுகாப்புக் கோரி தொழிலாளர் போராட்டம் நடக்கும் போதெல்லாம், தொழிலகப் போலீசுப் படைதான் அதிகரிக்கப் பட்டிருக்கிறதேயன்றி, தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்புக்காக அந்த அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததில்லை.

•••

இத்தனை கொடுமான விபத்துகளுக்குப் பின்னரும் வங்கதேச அரசு அலட்சியம் காட்டுவதேன்? குறைந்த பட்ச பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்குக் கூட ஆடை ஏற்றுமதி முதலாளிகள் மறுப்பது ஏன்? ஒரு ஆயத்த ஆடையின் விலையில் யாருக்கு எத்தனை விழுக்காடு செல்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால், மேற்கண்ட கேள்விக் கான பதிலை நாம் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

14 அமெரிக்க டாலருக்கு விற்கப்படும் ஒரு “போலோ” சட்டையின் விலையில் 26.35% கச் சாப்பொருட்களுக்குப் போகிறது. கப்பலில் அனுப்பும் செலவு - 7.36%, வங்கதேச தொழிற்சாலை யின் லாபம் - 4.14%, தரகுத்தொகை - 1.28%, நிர்வாகச் செலவு - 0.5%, தொழிலாளியின் ஊதியம் - 0.85%.

வால் மார்ட்டுக்கு - 59.5%. மேற்கண்ட 59.5% இல் அமெரிக்க அரசு வசூலிக்கும் 25% வரியும் அடக்கம். மொத்தத்தில் ஒரு சட்டையின் சந்தை விலையில் 60 விழுக்காட்டை, உற்பத்தியுடன் எந்த விதத்திலும் தொடர்பில்லாத ஏகாதிபத்திய அரசும், அதன் தொழில் நிறுவனங்களும் விழுங்குகின்றன.

ஒரு சட்டையை அமெரிக்காவில் தயாரிப்பதென்றால் அமெரிக்கத் தொழிலாளிக்கு 7.47 டாலர் (ரூ. 478) ஊதியம் தரவேண்டியிருக்கும். அதே சட்டைக்கு வங்கதேசத் தொழிலாளிக்குத் தரப்படும் ஊதியம் 0.22 டாலர் (ரூ. 14). கொடுமான உழைப்புச் சுரண்டல், வறுமை தோற்றுவிக்கும் சமூகச் சீர்கேடுகள், சாயப்பட்டறைகள் உள்ளிட்ட தொழில்களினால்

வங்கத்தின் வழியில் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பறித்து ‘வளர்ச்சி’யைச் சாதிக்க மோடி கும்பலால் ஆரவாரமாக தொடங்கப்பட்ட “மேக் இன் இந்தியா” திட்டம்.

களின் அடியாட்களால் வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கப் பட்டும், போலீசு துப்பாக்கிச் சூட்டிலும் சுமார் 1000 பெண் தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

2005-இல், “ஸ்பெக்ட்ரம்” என்ற ஆயத்த ஆடை நிறுவனத்தின் 9 மாடிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து 100 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். 100 பேரைக் காணவே யில்லை. 2006-இல் டாக்காவிலும் சிட்டகாங்கிலும் நடந்த தொழிற்சாலை விபத்துக்களில் 142 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். 500 பேர் ஊனமானார்கள். டாக் காவில் இன்னொரு நிறுவனத்தில் தீப்பிடித்து 31 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். 2012-இல் வால் மார்ட், வால்ட் டிஸ்னி நிறுவனங்களுக்கு ஆடை ஏற்றுமதி செய்யும் தஸ்ரின் ஃபாஷன்ஸ் என்ற நிறுவனத்தில் 100 தொழிலாளிகள் எரிந்து சாம்பலானார்கள்.

இது நடந்த ஐந்தே மாதங்களில் ஏப்ரல், 2013-இல் ராணா பிளாசா என்ற 8 மாடிக் கட்டிடம் இடிந்து

ஏற்படும் சுற்றுச்சூழல் மாசு, நீர்வளம் அழிவது, நோய்கள் உள்ளிட்ட எல்லாத் தீமைகளும் ஏழை நாடுகளுக்கு! ஆயத்த ஆடையும் கொள்ளை இலாபமும், வரி வருவாயும் அமெரிக்காவுக்கு அல்லது ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு!

அதுமட்டுமல்ல, வால்மார்ட் உள்ளிட்ட எல்லா நிறுவனங்களும் உற்பத்தி செய்யும் (வங்கதேச) நிறுவனத்துக்கு கொடுக்கும் விலையை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வங்கதேச உற்பத்தி நிறுவனத்தின் காற்சட்டைகளுக்கு 2000 ஆண்டில் கொடுத்த விலையை விட 40% குறைவான விலையையே 2014-இல் கொடுக்கின்றன அமெரிக்க நிறுவனங்கள்.

இப்படி விலைக் குறைப்பு செய்யப்படும்போது, தன்னுடைய லாப விகிதத்தை எந்த முதலாளியும் குறைத்துக் கொள்வதில்லை. தொழிலாளியின் ஊதியம் குறைக்கப்படுகிறது அல்லது வேலை நேரம் கூட்டப்படுகிறது. ஒரேகட்டிடத்துக்குள் மூச்சு முட்ட தொழிலாளிகள் திணிக்கப்படுகிறார்கள். காற்று, ஒளி, கழிவறை, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் அனைத்துக்குமான செலவுகள் வெட்டப்படுகின்றன. செய்த வேலைக்கு சம்பளம் கொடுக்காமலும் தொழிலாளர்கள் அலைக்கழிக்கப்படுகிறார்கள். அவ்வளவு ஏன், ராணா பிளாசா வில் கொல்லப்பட்ட 1135 தொழிலாளிகளின் குடும்பங்களுக்கு முதலாளிகள் ஒரு ரூபாய் நிவாரணம் கூட கொடுக்கவில்லை. கொல்லப்பட்ட தொழிலாளிகளின் பெண்பிள்ளைகள் நிரீகத்தியாகத் தெருவில் நிற்கிறார்கள்.

தமக்கான சங்கமோ, சட்டங்களோ இல்லாத நிலையில் தொழிலாளிகள் விலங்குகளைப் போலச் சுரண்டப்படுவதும், புழு-பூச்சிகளைப் போல செத்து மடிவதும் கேள்விக்கிடமின்றி நடக்கிறது. சம்பள பாக்கி கேட்டுப் போராடும் தொழிலாளிகள் மீது கூட துப்பாக்கிச் சூடு நடத்துகிறது வங்கதேச அரசு. நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளிகள் தீ விபத்தில் சாம்பலாகியிருந்த போதிலும், அந்த நிறுவனங்களில் அடுத்த ஓரிரு நாட்களில் உற்பத்தி தடையின்றி நடக்கிறது.

ராணா பிளாசா படுகொலையைத் தொடர்ந்து வங்கதேசம் முழுவதும் பரவிய போர்க்குணமிக்க போராட்டங்களுக்குப் பிறகு தொழிலாளர்களின் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை 77% உயர்த்தி, மாத மொன்றுக்கு 4350 ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறது ஷேக் ஹசீனா அரசு. அந்நாட்டு அரசின் கணக்குப்

படியே மூன்று பேர் கொண்ட குடும்பத்தின் மாத ஊதியம் 14,875 ரூபாய்க்கு (18,000 டாகா) குறைவாக இருந்தால், அது வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழ் உள்ள குடும்பமாகும். ராணா பிளாசா படுகொலைக்கு முன் அவர்கள் பெற்று வந்த மாத ஊதியம் வெறும் 2500 ரூபாய்.

•••

ஆயத்த ஆடைத்துறைத் தொழிலாளர்களின் ஊதியம் சீனாவை விட இலங்கையில் குறைவு, இலங்கையை விட பாகிஸ்தானில் குறைவு, அதை விட இந்தியாவில் குறைவு. வங்கதேசத்திலோ இந்தியாவை விடக் குறைவு என்பதால், பல இந்திய நிறுவனங்கள் வங்கதேசத்துக்குத் தமது உற்பத்தியை மாற்றிக் கொண்டு விட்டன.

இச்சூழலில் மேக் இன் இந்தியா என்பதெல்லாம் வெறும் பேச்சு. பொருளாதார மந்தம் காரணமாக ஏற்றுமதி வாய்ப்புகளும் சுருங்கிவிட்டன. ஆகவே முதலீடுகளும் வராது. உள்நாட்டு சந்தையை உருவாக்கும் விதத்திலான 'மேக் ிபார் இந்தியா' வைப் பற்றி சிந்திப்பது தான் தீர்வு என்று தாராளமயக் கொள்கையாளரான ரிசர்வ் வங்கி கவர்னர் ரகுராம் ராஜனே உண்மை நிலையை சொல்லியிருக்கிறார்.

நிலத்தையும் காடுகளையும் பறித்து தொழில் வளர்ச்சி வரவில்லை, பகற்கொள்ளை மட்டுமே நடந்திருக்கிறது என்பது ஏற்கெனவே அம்பலமாகிவிட்டது. அடுத்து, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உரிமைகளைக் குறைத்தால்தான் தொழில் வளரும் என்கிறார் மோடி. இது

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உரிமை குறித்த பிரச்சினை மட்டுமல்ல. வல்லுறவுக்கு தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தால்தான் வயிற்றை நிரப்ப முடியும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பெண்ணின் நிலைக்கு நம் நாட்டைத் தள்ளிவருகிறது மோடி அரசு.

வாடிக்கையாளர்களைக் கவரும் பொருட்டு, ஆடைகளைக் குறைக்கச் சொல்லும் விபச்சார விடுதித் தலைவியைப் போல, பன்னாட்டு முதலாளி வர்க்கத்தைக் கவரும் பொருட்டு தமது உரிமைகளை ஒவ்வொன்றாகக் களைந்து விட்டு தொழிலாளி வர்க்கத்தை நிர்வாணமாக நிற்கச் சொல்கிறார் மோடி. இருப்பினும், இவர் இந்த நாட்டின் பிரதமர் என்றே அறியப்படுகிறார்.

• அஜித்

**ஒரு சட்டையை
அமெரிக்காவில்
தயாரிப்பதென்றால்
அமெரிக்கத்
தொழிலாளர்க்கு
7.47 டாலர் (ரூ.478)
ஊதியம்
தரவேண்டியிருக்கும்.
அதே சட்டைக்கு
வங்கதேசத்
தொழிலாளர்க்குத்
தரப்படும் ஊதியம்
0.22 டாலர் (ரூ.14).**

“அச்சத்தைக் கைவிடு! துணிந்து போராடு!!”

- உதவிப் பேராசிரியர் விக்ரமின் கலகக்குரல்

கல்விக்குச் சற்றும் தொடர்பில்லாத கிரிமினல் மாஃபியாகும் பல்களால் நடத்தப்பட்டுவரும் தனியார் கல்லூரிகளில், நிர்வாகத்தின் கொத்தடிமைத் தனத்தையும் அடூழியங்களையும், குண்டர்களின் அச்சுறுத்தலையும் அக்கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களால் எதிர்க்க முடியுமா? நிர்வாகத்தை எதிர்த்தால் வேலைபறிபோய்விடும் என்பதோடு, தமது உயிருக்கும் கூட உத்திரவாதம் இல்லை என்ற அச்சத்தின் பிடியில் ஆசிரியர்கள் இருத்தப்பட்டுள்ள நிலையில் இது சாத்தியமாகுமா? முடியும் என்று தனது போராட்டத்தின் மூலம் நிரூபித்திருக்கிறார், விஜயகாந்த் கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய விக்ரம்.

விஜயகாந்துக்குச் சொந்தமான ஆண்டாள் அழகர் பொறியியல் கல்லூரியில் பணியாற்றும் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் தொடங்கி பேராசிரியர்கள் வரையில் அனைவருக்குமே, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறைதான் சம்பளம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பேராசிரியரே ஆனாலும் நிர்வாகம் ஏவும் எடுபிடி வேலைகள் எதுவானாலும் தட்டாமல் செய்தாக வேண்டும். முக்கியமாக, கல்லூரிக்கு மாணவர்களை சேர்க்கும் புரோக்கர்களாகவே ஆசிரியர்களை மாற்றியிருக்கிறது கல்லூரி நிர்வாகம். ஆண்டுதோறும் அண்ணா பல்கலையில் நடைபெறும் பொறியியல் பாடப்பிரிவுகளுக்கான கலந்தாய்வில் பங்கேற்க வரும் மாணவர்களிடம் ஆசிரியர் என்ற அடையாளத்தை மறைத்து, தெருவில் நின்று கொண்டு நோட்டீசு விநியோகிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட மாணவர்களின் பெயர்களும் தொலைபேசி எண்களும் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு விடும். விற்பனைப் பிரதிநிதிகளைப் போல அவர்களை நேரில் சந்தித்து சோப்பு போட்டாக வேண்டும். ஆண்டுக்கு இரண்டு மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் தமது சொந்தப் பொறுப்பில் கல்லூரியில் சேர்த்துவிட வேண்டும். தவறும்பட்சத்தில் தானாகவே விலகல் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறிவிட வேண்டும்.

வேலையை தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால், இவற்றையெல்லாம் சகித்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்ற மனநிலையில்தான் பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் விஜயகாந்த் கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்றனர். ஆனால், விக்ரமோ நிர்வாகத்தின் அடாவடித்தனங்களைத் துணிச்சலுடன் தட்டிக்கேட்டார். எடுபிடி வேலைகளைச் செய்ய முடியாதென மறுத்தார். கட்டணக்

கொள்ளைக்கு எதிரான மாணவர்களின் போராட்டங்களை வெளிப்படையாக ஆதரித்து நின்றார். இவரது இத்தகைய நடவடிக்கைகள் கல்லூரி நிர்வாகம் பராமரித்து வரும் பண்ணையார்தனத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியது.

இந்நிலையில், கல்லூரி நிர்வாகத்தின் அடாவடித்தனங்களை அம்பலப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பாக கல்லூரி பட்டமளிப்பு விழாவைப் பயன்படுத்தினார் விக்ரம். விழா மேடையில் அமர்ந்திருந்த கல்லூரி முதலாளி விஜயகாந்தின் மனைவி பிரேமலதா, சிறப்பு விருந்தினர் இஸ்ரோவின் முன்னாள் இயக்குனர் மாதவன் நாயர் ஆகியோரை உலுக்கிப் போடும் விதத்தில், “மாணவர்களிடம் கட்டணக் கொள்ளையில் ஈடுபடுவதோடு, பேராசிரியர்களை கொத்தடிமைகளைப் போல நடத்தும் இக்கல்லூரியின் பட்டமளிப்பு விழாவில் பங்கேற்பது அவமானம்” என்று தனியொருவராய் நின்று கலகக்குரல் எழுப்பினார். நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களும் அவர்களது பெற்றோர்களும் இருந்த இவ்விழாவில் எழுந்த அவரது கலகக் குரல் நிச்சயம் அவர்களின் மனசாட்சியைத் தட்டியெழுப்பியிருக்கும். இதனால் அவரை விழா அரங்கிலிருந்து அவசர அவசரமாக அப்புறப்படுத்தியது, கல்லூரி நிர்வாகம்.

இந்த கலகத்தால் பெருத்த அவமானத்துக்கும் பீதிக்கும் ஆளான கல்லூரி நிர்வாகம், அதுவரையில் நிறுத்திவைத்திருந்த அவரது சம்பள பணத்தை மறுநாளே பட்டுவாடா செய்தது. கல்லூரியிலிருந்து நீங்கவே விலகிச் சென்றுவிடுங்கள் என ஜெண்டில்மேனாக சமரச நாடகமாடியது. மறுபுறமோ, அவர் அடிக்கடி உணர்ச்சி வசப்படக்கூடியவர் என்ற அவதூறைப் பரப்பி, அவரது கலகத்தைச் சிறுமைப்படுத்த முயன்றது.

தனியொருவராக நின்று போராடிய தன் வரம்பு காரணமாக, விக்ரம் தனது விலகல் கடிதத்தைக் கொடுத்தார். இதனையடுத்து அவரது பட்டச் சான்றிதழ்களைத் திருப்பிக் கொடுத்த நிர்வாகம், விக்ரம் அக் கல்லூரியில் வேலை பார்த்து வந்ததற்கான பணிச்சான்றிதழைத் தராமல் இழுத்தடித்தது. இந்நிலையில் அச்சான்றிதழைப் பெறுவதற்காக கடந்த ஜூலை 15 அன்று கல்லூரிக்குச் சென்ற விக்ரமை, அவர் கல்லூரியிலிருந்து வீட்டிற்குக் கிளம்பிச் சென்ற சமயத்தில், உள்ளூர் குண்டர்களை ஏவி, நடுரோட்டில் வழிமறித்து தாக்கியது, கல்லூரி நிர்வாகம். தாக்குதல்

தொடுப்பவர்கள் யார் என அவர் அடையாளம் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக அவரது கண்ணாடியைப் பறித்து உடைத்த அக்கும்பல், அவரது செல் போனையும் பறித்து உடைத்தது. இது கல்லூரி நிர்வாகத்தால் திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாகத் தகவல் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இவை.

இத்தாக்குதல் குறித்து கல்லூரி நிர்வாகத்தின் மீது அவர் கொடுத்த புகாரைத் தட்டிக்கழிக்க முயன்ற போலீசோடு போராடி முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. இத்தாக்குதல் மற்றும் புகார் குறித்த தகவல்கள் செய்தி ஊடகங்களுக்கு பேட்டியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. தனது கட்சிக்காரனைக் கோபத்துடன் விஜயகாந்த் அடித்ததை ஏதோ சர்வ தேசப் பிரச்சினை போல ஊதிப் பெருக்கி வெளியிடும் ஊடகங்கள், விக்ரம் மீதான தாக்குதல் பற்றிய தகவலைத் திட்டமிட்டே இருட்டடிப்பு செய்தன. தொழிலாளர் பிரச்சினையில் எந்தவொரு முதலாளியும் இன்னொரு முதலாளியை விட்டுக் கொடுப்பதில்லை என்பதற்கு இந்த இருட்டடிப்பு இன்னொரு சான்று.

தனியார், சுயநிதிப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் சங்கம் அமைக்கக்கூட உரிமையில்லாமல் இருந்துவரும் நிலையில், கல்லூரி முதலாளிகளின் அட்டுழியங்களை தட்டிக்கேட்ட முடியும் என்பதைத் தனது கலகத்தின் மூலம் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார், உதவிப் பேராசிரியர் விக்ரம். இதனை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் ஊழியர்களும் தமது அச்சத்தைக் கைவிட்டு சங்கமாக அணிதிரண்டு போராட்ட துணிய வேண்டும். அச்சமற்ற போராட்டங்களின் மூலம்தான், தனியார் கல்லூரி கொள்ளைக் கும்பலின் கொட்டத்தை அடக்கி, ஆசிரியர்கள் தமது உரிமைகளையும், சுயமரியாதையையும் நிலைநாட்டிக் கொள்ள முடியும்.

● கலைமதி

அரசு:

4

அனைவருக்கும் பொதுவானதோ, ஜனநாயகமானதோ அல்ல!

மறுகாலனியாக்கத்துக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்படும் அரசுக் கட்டமைப்பு

தனியார்மயம், தாராளமயம், உலகமயம் என்ற புதிய தாராளவாத கட்டுமானச் சீர்திருத்தங்கள் புகுத்தப்பட்ட 1991-ஆம் ஆண்டிலிருந்து - சரியாகச் சொன்னால் மேல்நிலை வல்லரசுகளின் உலக மேலாதிக்கத்திற்கான, சர்வதேசிய மயமாகி பிரம்மாண்டமாகப் பெருகிவிட்ட நிதிமூலதனம் மற்றும் தேசங்கடந்த தொழில் கழகங்கள் மற்றும் அவர்களின் அடிவருடிகளான இந்தியப் பெருமுதலாளிகளான தரகு அதிகாரவர்க்க முதலாளிகள் ஆகியோரின் தடையற்ற சுரண்டலுக்கான, நமது பணம், நமது உழைப்புச் சக்தி, அரசு சொத்துக்கள், நாட்டின் இயற்கை வளங்கள் ஆகியவற்றை பகற் கொள்ளையடிப்பதற்கான இந்த மறுகாலனியாதிக்க கொள்கைகளும் திட்டங்களும் புகுத்தப்பட்ட 1991-ஆம் ஆண்டிலிருந்து - கடந்த இருபது ஆண்டுகளில், இவற்றின் இந்த நோக்கங்களுக்கு அடிபணிந்து அப்படியே நிறைவேற்றும் வகையில் அரசு, அரசியல் கட்சிகள், தேர்தல் ஆகியவைகளின் பாத்திரம், கட்டமைப்பு, செயல்படும் முறைகள் ஆகியவையெல்லாம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கைகள் புகுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, அன்னிய மூலதனத்தின் மீதான தேசிய அரசுகளின் அதிகாரம் கேள்விக்கிடமற்றது என்றும், இந்த அதி

காரம் தேசிய இறையாண்மையின் பிரிக்கவொண்ணாத அங்கம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. நடைமுறையில் இது முழு அளவில் இல்லை; நவீன காலனிய கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப அரைகுறையாகவே இருந்தது. இந்த அதிகாரத்தின் அடிப்படையில்தான் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களின் சொத்துடைமைகளை முன்பு இந்திய அரசு நாட்டுடைமை ஆக்கியது. ஏகாதிபத்திய தொழில் நிறுவனங்கள் உள்நாட்டு தொழில்களை அழிக்கின்ற வகையிலான முறைகேடான வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதையும், உள்நாட்டு அரசியலில் தலையிடுவதையும் தடுக்க தனிச் சிறப்பான சட்டங்களை இயற்றியது. (அன்னியச் செலாவணியை நெறிப்படுத்தும் சட்டம், ஏகபோக கட்டுப்பாடு வர்த்தக நடவடிக்கைகள் சட்டம் போன்றவை இதற்கு எடுத்துக் காட்டுகள்)

ஆனால், இன்று மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கைகள் புகுத்தப்பட்டதிலிருந்து அதன் தேவைக் கேற்ப அரசின் கட்டுமானமும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. நிதி தாராளமயமாக்கல் மற்றும் மூலதனக் கணக்கு தாராளமயமாக்கல் என்ற 'சீர்திருத்தங்கள்' மூலம் சர்வதேச நிதி மூலதனத்தின் ஆணைக்கு மட்டும் சேவை செய்யும் பணிப் பெண்ணாக அரசின் பாத்திரமும் சட்டதிட்டங்களும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. தேசச் சக்தி தொழிற்கழகங்கள் எப்படியெல்லாம் விரும்புகிறார்களோ

2014- நாடாளுமன்றத் தேர்தலையொட்டித் தமது தேர்தல் அறிக்கையை வெளியிடும் பா.ஜ.க.: சம்பிரதாயச் சடங்கு.

அப்படியெல்லாம் நமது நாட்டின் இயற்கை வளங்களையும், அரசு சொத்துக்களையும் மக்களின் உழைப்புச் சக்தியையும், பொதுத்துறையையும் பகற் கொள்ளையடிப்பதற்கான கருவியாக, ஆயுதமாக அரசின் கட்டுமானமும் சட்டதிட்டங்களும் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. அமெரிக்க மேல்நிலை வல்லரசின் உலகமேலாதிக்கத்திற்கு அடியாளாகச் செயல்படும் வகையில் இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் இராணுவத்தின் பாத்திரமும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, நாம் வழக்கமாகச் சொல்லும் முதலாளித்துவ போலி ஜனநாயக வகைப்பட்ட அரசு, அரசியல் கட்சிகள், தேர்தல் முறைகள் ஆகியவற்றின் பாத்திரம், கட்டமைப்பு, செயல்பாடுகள் எல்லாம் மறுகாலனியாதிக்க காலகட்டத்தில் மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. தேசிய அரசுகள், தேசிய இறையாண்மை கொண்ட அரசுகள் என்பவையெல்லாம் தகர்க்கப்பட்டு, உலக வர்த்தகக் கழகத்தின் ஆட்சியை அமல்படுத்தும் கருவியாகவே இந்திய அரசு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

காலனியாதிக்க எதிர்ப்புக் கட்டத்தின் மிச்சசொச்சங்களாகவும், வளர்முக நாடான இந்தியாவின் அரைகுறை இறையாண்மையானது சர்வதேசநிதி மூலதனத்திற்கு அன்று உருவாக்கி வைத்திருந்த தடைக்கற்களாகவும் இருந்த விதிமுறைகள், சட்டங்கள் ஆகியவை தகர்க்கப்பட்டு, அந்த இடத்தில் புதிய விதிமுறைகள் - சட்டதிட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உலக மேலாதிக்க அரசாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் உலக வர்த்தகக் கழகத்தின் கைப்பாவையாக, இந்திய அரசின் கட்டமைப்பு மாற்றப்பட்டு வருகின்றது. தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அரசாங்கம் பெரும்பான்மை மக்களின் அரசியல் கோரிக்கைகள் மற்றும் பொருளாதாரத் தேவைகள் தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றுவோ திட்டங்களைத் தீட்டவோ இல்லாமல், சர்வதேச நிதி மூலதனத்தின் ஆணைக்கு ஆடுவதாகவே அரசு மறுகட்டமைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பழைய உள்ளடக்கத்தையும் கூட இழந்துவரும் போலி ஜனநாயகம்!

மறுகாலனியாதிக்கத்தின் விளைவாக, இறையாண்மையை முற்றிலுமாக இழந்து வருகின்ற இந்தியாவில், பழைய முறையிலான முதலாளித்துவ போலி ஜனநாயகமே கூடத் தனது உள்ளடக்கத்தை முற்றிலுமாக இழந்து வருகின்றது. அனைத்து மக்களுக்கும் வாக்குரிமை என்பது மட்டுமே ஜனநாயகத்திற்கான அளவுகோலாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அரசாங்கங்கள் வழியே தனியார் மயம், தாராளமயக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள சட்டபூர்வமாக நியாயம் தேடிக்கொள்வது ஆளும் வர்க்கங்கள் தேர்தல்களை இன்று நடத்துகின்றன.

முதலாளித்துவ போலி ஜனநாயகத்தின் வர்க்க சாராம்சம் - வர்க்க உள்ளடக்கம் மாறாமல் இருக்கும் போதே (அதில் கூட தேசங்கடந்த தொழில்கழக முதலாளிகள் மற்றும் சர்வதேச நிதிமூலதனக் கும்பல்கள் மற்றும் அவர்களின் இளைய பங்காளிகளாக உள்ள தேசங்கடந்த தரகு அதிகார வர்க்க முதலாளிகளின் பலம் அதிகமாக உள்ளதுடன் அவர்கள் ஆதிக்கத்திலும் உள்ளனர். நிலப்பிரபுக்களின் எண்ணிக்கையும் பலமும் பங்கும் மிகக் குறைந்ததாகவே மாறிவிட்டது) அரசு எந்திரம், அரசாங்கம், அரசியல் கட்சிகள் ஆகியவைகளின் கட்டுமானம், பாத்திரம், பணிகள், சட்டதிட்டங்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டு அதற்கேற்ப 'ஜனநாயக தேர்தலின்' நோக்கமும் அதில் மக்களின் பாத்திரமும் வெட்டிச் சுருக்கப்பட்டு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

எனவே, எந்தக் கட்சி அல்லது கூட்டணி வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இந்த அரசை மறுகாலனிய சுரண்டலுக்கும் ஆதிக்கத்திற்கும்தான் பயன்படுத்த முடியும். வேறு எந்த வகையிலும் பயன்படுத்த முடியாத வகையிலும், அத்தகைய தன்மையிலும் தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. மறுகாலனியாதிக்கம் என்ற சட்டகத்திற்குள் நின்று கொண்டு சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம்; மக்களுக்குச் சில சலுகைகள், மானி

ஓட்டுக்கட்சித் தலைமை மக்களின் பிரதிநிதிகளாக அல்லாமல், காப்பரேட் முதலாளிகளின் ஏஜெண்டாக மாறிப்போனது. கே.வி.காமத், முகேஷ் அம்பானி, ரத்தன் டாடா ஆகியோருடன் நரேந்திர மோடி. (கோப்புப் படம்)

யங்கள், இலவசங்கள் வழங்கலாம்; முற்றாக, எதிரான கொள்கைகளை அமல்படுத்த முடியாது; அமல்படுத்த முயற்சிப்போர்தூக்கியெறியப்படுவார்கள்.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் என்ற வேலிக்கு வெளியே நிற்கின்ற நக்சல்பாரி புரட்சியாளர்களால் மட்டும்தான், இந்த அரசு எந்திரத்தை தகர்த்தெறிந்து, மறுகாலனியாதிக்கத்தை தூக்கியெறிந்து நாட்டுக் காகவும் மக்களுக்காகவும் உண்மையாக சேவை செய்கிற ஒரு புதிய அரசமைப்பை, புதிய ஜனநாயக அரசமைப்பை உருவாக்க முடியும். ஆகையால், வாக்களிக்கும் உரிமை என்பது ஆக மிகக் கொடூரமான மறுகாலனியாதிக்க வடிவிலான ஆதிக்கத்தையும் சுரண்டலையும் மக்கள் மீது திணித்து அமல்நடத்த, எந்தக் கட்சி அல்லது கூட்டணிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம் என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான உரிமை மட்டுமே.

தேர்தல் அரசியல் என்பது காந்தியம், சோசலிசம், தாராளவாதம், சமூகநீதி என்று வெவ்வேறு கொள்கை பேசும் கட்சிகளுக்கிடையிலான மோதலாக இனிமேலும் இல்லாமல் போய்விட்டதால், சில நட்சத்திரதலைவர்களுக்கிடையிலான போட்டியாகவும், கட்சிகளுக்கிடையிலான விளம்பரப் போராகவும், நடிகர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் போன்ற நட்சத்திரங்களால் விளம்பரப்படுத்தப்படும் சந்தைப் பொருளாகவும் விலைக்கு வாங்கப்படும் பண்டமாகவும் ஓட்டுச்சீட்டு அரசியல் மாற்றப்பட்டு விட்டது.

மறுகாலனியாதிக்கத்துக்கு நியாயம் தேட மட்டுமே தேர்தல்!

இன்று எல்லா முதலாளித்துவ அரசியல் கட்சிகளும், சீர்திருத்தவாத, போலி கம்யூனிச, போலி புரட்சிகர கட்சிகள் அனைத்தும் நேரடியாகவோ, சுற்றி வளைத்தோ மறுகாலனியாதிக்கத்திற்குச் சேவை செய்கின்ற கட்சிகளாகவே மாறிவிட்டன; கொள்கைகள், இலட்சியங்கள், நோக்கங்கள் என்று எதுவும் இக்கட்சிகளுக்கு கிடையாது. கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் பகற் கொள்கைக்கு அடியாளாக வேலை செய்யும் “எல் பால்” ஆட்களாக மாறிவிட்டன.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் இன்னின்ன கொள்கைகள், வளர்ச்சித் திட்டங்களை அமல்படுத்துவோம்; இவ்வாறு வேலையின்மையைப் போக்குவோம்; விலைவாசியைக் குறைக்க இன்னின்ன நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று நாட்டுநலன், மக்கள் நலனை முன்னிறுத்துகின்ற கொள்கைகளோ, வளர்ச்சித் திட்டங்களோ, பொருளாதாரத் திட்டங்களோ எதுவும் இக்கட்சிகளின் தேர்தல் அறிக்கைகளில் இல்லை; தப்பித் தவறி சிலவற்றை அவர்கள் குறிப்பிட்டாலும், அதெல்லாம் ‘வாக்காளர்களைக் கவர வேண்டும், மற்றபடி செய்யப் போவதில்லை’ என்று முடிவெடுத்துக் கொண்டுதான் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“சும்மா ஒரு சம்பிரதாயத்திற்குத்தான் தேர்தல் அறிக்கைகளை வெளியிடுகிறோம்; யார் இதைப் படித்து நினைவில் வைத்துக் கொண்டு கேட்கப் போகிறார்கள். அப்படியே கேட்டாலும் சமயத்திற்கு தகுந்த ஒரு சாமர்த்தியமான பதிலைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்” என்று உள்மனதில் கருதிக் கொண்டு தான் தேர்தல் அறிக்கைகளை வெளியிடுகிறார்கள். ஒரே கூட்டணியில் இருக்கும் கட்சிகளின் வேறுபட்ட இலவசங்கள், முரண்பட்ட வாக்குறுதிகள் கொண்ட

இயற்கை வளக் கொள்கைக்கு எடுப்பான உதாரணமாக விளங்கும் பெல்லாரி இரும்புச் சுரங்க வயல். (கோப்புப் படம்)

தேர்தல் அறிக்கைகள் இதைத்தான் காட்டுகின்றன. மேலும், “எப்படி மாற்றி பித்தலாட்டம் செய்தாலும் ஒன்றும் ஆகிவிடாது; நமக்கு ஓட்டு கிடைக்கும், அந்த அளவுக்கு மக்கள் இளிச்சவாயர்கள், ஏமாளிகள்” என்று மக்களை மிகவும் மலிவாக, இழிவாக, அற்பர்களாகவே இவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

நமது வரிப்பணம், அரசு சொத்துகள், நாட்டின் இயற்கை வளங்கள், பொதுத்துறைகள், மக்களின் உழைப்பாற்றல் ஆகியவற்றை கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பகற்கொள்ளையடிக்கவும் இவர்களின் இலாப வேட்டைக்காக விவசாயிகள், சிறு உற்பத்தியாளர்கள், சிறு வணிகர்கள், குட்டி முதலாளிகள், ஆதிவாசிகள் ஆகியவர்களிடமிருந்து உற்பத்திச் சாதனங்கள் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களைப் பலாத்காரமாகப் பறித்துக் கொண்டு, அவர்களை நகர்ப்புற உழைப்புச் சந்தைகளை நோக்கி விசிறியடிப்பதிலும், அங்கு இந்த கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் அவர்களைக் கொடூரமாகச் சுரண்டிக் கொள்ள இலாபமடிக்கவும் கொள்கை முடிவெடுத்து, சட்டபூர்வமாக அரசு எந்திரத்தை ஒரு கருவியாக பயன்படுத்திச் சேவை செய்யும் கொள்கையில் மட்டும் எல்லாக் கட்சிகளும் ஓரணியில் நிற்கின்றனர். கார்ப்பரேட் முதலாளிகள்தான் ஊழலுக்கான ஊற்றுக்கண் என்ற உண்மையையும் ஊழலைவிட பகற் கொள்ளையில் இவர்கள் அடிக்கும் பணம் பன்மடங்கு அதிகம் என்ற உண்மையையும் வெளியில் சொல்லா திருப்பதிலும் இவர்கள் ஓரணியில் இருக்கின்றனர். இந்தச் சேவையை யார் சிறப்பாக செய்வது என்று போட்டி போட்டுக் கொள்கின்றனர்.

கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பகற்கொள்ளையடிக்க சேவை செய்து, அதற்கு சேவைக் கட்டணமாக (அதாவது இலஞ்சமாக) ஒரு கவளத்தை (யானைக்கு கவளம் கவளமாக, அதாவது பெரிய பெரிய உருண்டையாகத் தான் உணவளிப்பார்கள். அதில் ஒரு கவளத்தை எடுத்துப் போட்டால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏறும்பு களுக்கு தீனியாகும் என்பார்கள்) தாங்கள் எடுத்துக் கொண்டு கொழுக்கலாம் என்பதற்காக மட்டுமே தேர் தலில் நிற்கிறார்கள்; இரண்டாம் தலைமுறை அலைக் கற்றை விவகாரத்தில் கார்ப்பரேட் யானைகளின் வயிற்றுக்குள் போன பல கவளங்கள் போக ஒரு கவளத்தைத்தான் கருணாநிதி, ராஜாத்தி அம்மாள், தயானா அம்மாள், கனிமொழி, ஆ.ராசா, சோனியா குடும்பத்தினர் ஆகியோர் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கிடையிலான போட்டி காரணமாகவோ, கட்சித் தலைவர்களின் குடும்ப சண்டை, கோஷ்டி சண்டை காரணமாகவோ இந்த இலஞ்சம் அம்பலமானால், அதைப் பயன்படுத்தி, வாய்ப்பிழந்த எதிர்க்கட்சி கூப்பாடு போடுவதும், பின்னர் இந்த இலஞ்சம் - முறைகேடுகளை சொல்லி, அடுத்த தேர்தலில் பதவிக்கு வந்து காஞ்சமாடு கம்பங் கொல்லையில் புகுந்த மாதிரி பதவியிலிருந்த கட்சிக் காரர்களைவிடப் பன்மடங்கு சம்பாதிப்பதும், அதற் கடுத்த தேர்தலில், பழைய கட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்து இவர்களைவிட பன்மடங்கு கூடுதலாகக் கொள்ளையடிப்பதும் - என மாற்றி மாற்றி கோடீசுவர அயோக்கியன்கள் கொள்ளையடிப்பதற்கான சாதன மாகவே தேர்தல் இருக்கின்றது. எனவே, ஓட்ட ளிப்பது, வாக்குரிமை என்பது நமது பணத்தைக் கோடி கோடியாகச் சுருட்டிக் கொள்ள எந்த கோடீசுவர அயோக்கியனைத் தேர்ந்தெடுப்பது, எந்த கபட வஞ்சகனை முதல்வராக்குவது என்பதற்கான உரிமை மட்டுமே!

முதலாளிகளாகும் அரசியல்வாதிகள்..
அரசியல்வாதிகளாகும் முதலாளிகள்!

சட்டமன்றத் தேர்தலுக்காக ஒரு தொகுதியில் குறைந்தது ஐந்து கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கின்றவனை மட்டும்தான் எல்லாக் கட்சிகளும் வேட்பாளராக நிறுத்துகின்றன. எழுதப் படாத ஒரு விதியாகவே இது செயல்படுத்தப்படு கின்றது. ஒரு தேர்தலுக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்யும் தகுதியுள்ள கோடீசுவரன் யோக்கியனாக இருக்க முடியாது என்பதும் யோக்கியன் எவனும் இப் படிப்பட்ட கோடீசுவர்களாக முடியாது என்பதும் எல் லோருக்கும் தெரிந்த ஓர் உண்மை. அவன் ஐந்து கோடியை முதலீடு செய்வதே சில பத்து கோடி ரூபாய் களைக் கொள்ளையடிக்கலாம் என்பதற்காகத்தான்.

மேலும், ஏற்கெனவே ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டபடி, முதலாளிகளே அரசியல்வாதிகளாகவும் அரசியல் வாதிகளே முதலாளிகளாகவும் மாறி, இணைந்து ஒரு ஓட்டுரக முதலாளித்துவ பிரிவு உருவாகியுள்ளது. எனவே, இவர்களைப் பொருத்தவரையில் தனியார்

நகர்ப்புறம் சார்ந்த கூலியுழைப்புச் சந்தையில் விசிறியடிக்கப் பட்ட கிராமப்புறத் தொழிலாளர்கள். (கோப்புப் படம்)

மயம் - தாராளமயம் என்ற மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கைகள் ஓர் அரசியல் கொள்கையாக அன்றி, சொந்தக் கொள்கையாகவே ஆகியுள்ளது. தரகு அதிகார வர்க்க முதலாளிகளான பஜாஜ், மல்லையா, அனில் அம்பானி ஆகியோர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் களாக நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். கருணாநிதி போன்றோரின் குடும்பம் ஒரு தரகு அதிகார முதலாளித்துவ குடும்பமாக மாறியுள்ளது போன்றவை சில எடுத்துக் காட்டுகள்; இன்று இவர் களின் வாரிசுகள் அரசியலில் பெருமளவு நுழைந் துள்ளனர்.

பல்வேறு தொழில், சேவைத்துறைகளை கண் காணிக்கவும் நெறிப்படுத்தவும் அமைக்கப்படுகின்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குழுவில் இந்த முத லாளிகளே இடம் பெறுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, கிங் ஃபிஷர் ஏர்லைன்ஸ் என்ற தனியார் விமானக் கம் பெனியின் முதலாளி விஜய் மல்லையா சிவில் விமான போக்குவரத்துக்கான நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு உறுப்பினர்களில் ஒருவர். தகவல் ஒலிபரப்புத் துறைக் கான நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவில் லோகமத் பத்திரிகை குழுமத்தின் முதலாளி விஜய் தொரிதா ஓர் உறுப்பினர். தரகு அதிகாரவர்க்க முதலாளிகள் பலரின் கம்பெனி விவகாரங்கள் தொடர்பான ஆலோசகராக வும் வழக்குரைஞராகவும் செயல்பட்ட சிதம்பரம்தான் பின்னர் நிதியமைச்சராக நியமனம் பெற்றார்.

எனவே, வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழுகின்ற மக்களையும், தற்கொலைக்குத் தள்ளப்படும் விவசாயி களையும் இன்னும் பிற உழைக்கும் மக்களையும், கோடீசுவர்களாக இருக்கும் 234 எம்.எல்.ஏ.க்களும் சட்டமன்றமும் அமைச்சரவையும் வாழ வைக்கும் என்று நம்பி ஓட்டு போடுவது மிகப் பெரிய ஏமாளித் தனம்! இதனை உரிமை என்று சொல்வது ஆக மிகப் பெரிய பித்தலாட்டம்! (தொடரும்)

அம்மாவைப் பொருத்தவரையில் மின் துறை என்பது பொன்முட்டையிடும் வாத்து. பொதுப்பணித்துறையில் 100 டெண்டர்கள் ஒதுக்கி 10 கோடி ரூபாய் கமிசன் பார்ப்பதற்குள், மின்துறையில் ஒரே கையெழுத்தில் 100 கோடிகளில் கமிசனாகத் தேற்றிவிடலாம் என்பதுதான் யதார்த்தம்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்குச் சொந்தமான மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தின் அடக்கவிலை யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ.3.00-க்கும் குறைவு தான். நீர்மின்நிலையங்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்திற்கான அடக்கச் செலவு வெறும் 50 பைசா. ஆனால், அரசுத் திட்டங்களைத் தொடங்குவதால் அம்மாவுக்கு கமிசன் கிடைக்கப்போவதில்லையே.

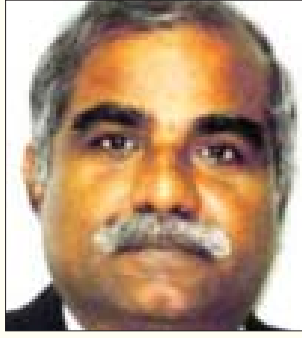
தனியாரிடமிருந்து மின்கொள்முதல் செய்வதற்கேற்ப அரசுத் திட்டங்கள் திட்டமிட்டு முடக்கப்பட்டன.

தமிழகத்தில், 7,327 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி திறன் கொண்ட, 10 ஆயிரம் காற்றாலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ.3.10 பைசாவிற்கு கிடைக்கும் இந்தக் காற்றாலை மின்சாரத்தை முழுவதுமாக கொள்முதல் செய்யாமல், பெரும்பகுதியை முடக்கி வைத்திருக்கிறது தமிழக அரசு. “தமிழ்நாடு காற்றாலை மின்சாரத்தைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமானால் கமிசன் தரவேண்டுமென்று” மின்வாரிய அதிகாரிகள் வெளிப்படையாகவே பேரம் பேசுவதாகக் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கின்றனர், காற்றாலை மின் உற்பத்தியாளர்கள்.

திட்டப்படி, 2008-இல் வேலையைத் தொடங்கி 2011-இல் முடிவடைந்திருக்க வேண்டிய, வடசென்னை அனல்மின் நிலையம் (தலா 500 மெகாவாட் வீதம் - இரண்டு யூனிட்கள்) மற்றும் மேட்டூர் அனல்மின்நிலையம் (500 மெகாவாட் - மூன்றாவது யூனிட்) ஆகிய திட்டங்கள் ஏறத்தாழ மூன்றாண்டுகள் தாமதத்திற்குப்பிறகு 2014-இல்தான் உற்பத்தியைத் தொடங்கின.

எண்ணூர் அனல்மின் நிலையம் (660 வாட்) விரிவாக்கத் திட்டம்; வட சென்னை காட்டுப்பள்ளி சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலத் திட்டம் (1600 மெகாவாட்); உப்புர் அனல் மின் நிலையம் (1600 மெகாவாட்) ஆகிய திட்டங்களுக்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டு, மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கி, திட்டங்களை தொடங்கி வேண்டிய நிலையில் தான் 2011-இல் இருந்தது. இத்திட்டங்கள் கடந்த நான்காண்டுகளுக்கும் மேலாக, முடக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் கோருவதில் தாமதம், அதை திறப்பதில் தாமதம், செயல்படுத்துவதில் தாமதம், திறந்த ஒப்பந்தப்புள்ளிகளின் மீது முடிவெடுப்பதில் தாமதம் என்று எவ்வளவு தாமதப்படுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு தாமதப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. பேரத்திற்கான தாமதங்கள்தான் இவையென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

2012-இலேயே உற்பத்தியைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டிய உடன்குடி அனல்மின்நிலையத் திட்டம் இன்று வரையில் கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கும் விவகாரம் ஒன்றே,

மின்சார ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தின் முடிவுகளோடு முரண்படும் அவ்வாணையத்தின் உறுப்பினர்களுள் ஒருவரான நாகல்சாமி.

மின்துறையில் நிலவும் பகற்கொள்ளையை அம்பலமாக்குவதற்குப் போதுமான சான்றாகும்.

நிலக்கரி மூலம் மின்சாரம் தயாரிப்பதற்காக, முந்தைய தி.மு.க. ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்ட உடன்குடி மின்திட்டத்துக்காக பொதுத்துறை நிறுவனமான பெல் நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பொதுத்துறை நிறுவனம் என்பதால் தாங்கள் கோரும் சதவீதத்தில் கமிசனைப் பெற முடியாது என்பதாலேயே அந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்தார் ஜெயா. பின்னர் 2013-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் புது டெண்டர் விடப்பட்டது. மத்திய அரசின் பெல் நிறுவனமும், ‘பவர் மேக்’ என்ற வெளிநாட்டு நிறுவனமும் இணைந்து டெண்டர் தாக்கல் செய்தன. சீன

அரசு நிறுவனமும், எஃப்.கே.எஸ். என்ற இந்திய நிறுவனமும் இணைந்து இன்னொரு டெண்டர் தாக்கல் செய்தன. அதன்பிறகும், ஜெ. அரசு எதிர்பார்த்த பேரம் படியாததால், இவ்விரு நிறுவனங்கள் சமர்ப்பித்திருந்த ஒப்பந்தப் புள்ளிகளைத் திறப்பதையே இரண்டாண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தள்ளிப்போட்டு வந்தது. பின்னர், இந்த டெண்டரையும் ரத்து செய்வதாக அறிவித்தது ஜெ.அரசு.

“டெண்டர்களைப் பற்றியே கவலைப்படாமல் வேறு விசயங்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்ததன் விளைவும், அது பூர்த்தி செய்யப்படாததால் ஏற்பட்ட விரகதியும் சேர்ந்து, 2015-ஆம் ஆண்டு மார்ச்-13ந்தேதி அந்த டெண்டரையே ரத்து செய்ய வைத்தது.” என்று ஆளுநர் விசுவநாதன் (29.07.2015) அங்கலாய்க்கும் அளவிற்கு அம்மாவின் கமிசன் விவகாரம் நாறிக்கிடக்கிறது.

அரசுத் திட்டங்களை இவ்வாறு முடக்கிவிட்டு, மறுபுறம் தனியார் மின் நிறுவனங்களிடமிருந்து யூனிட் ஒன்றுக்கு அதிகப்பட்சமாக ரூ.15.14 என்ற விலையில் மின்சாரம் வாங்கப்படுகிறது. தனியார் மின்கொள்முதல் தொடர்பாக மின்சார ஒழுங்குமுறை ஆணையம் விதித்திருக்கும் வரம்புகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக ஜி.எம்.ஆர். நிறுவனத்துடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒப்பந்த காலத்தையும் தாண்டியும் அந்நிறுவனத்திடமிருந்து மின்சாரம் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக மின் வாரியத்தின் மொத்த வருவாயில் சுமார் 55 சதவிகிதத்தை குறிப்பிட்ட சில தனியார் மின் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கொள்ளை விலைக்கு மின்சாரத்தை வாங்குவதற்கே செலவிடுவதால் தான், மின்வாரியத்தின் இழப்பு ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகிறது. ஆண்டுதோறும் மின்கட்டணங்களை உயர்த்திய போதிலும், மின்வாரியத்தின் கடன் அதிகரித்துச் செல்வதோடு, மாநிலத்தின் மொத்தக் கடனில் சரிபாதி அளவாக உயர்ந்திருக்கிறது.

நாம் செலுத்தும் ஒவ்வொரு யூனிட் மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தில், குறிப்பிட்ட தொகையை போயல் கார்டனுக்கும் சேர்த்தேதான் செலுத்திவருகிறோம் என்பதில் உண்மையில்லையா, என்ன?

● இளங்கதிர்

தமிழக மக்கள் நலன் மீது மயிரளவும் அக் கறை இல்லாத, வக்கிரமான மனோநிலையைக் கொண்டதுதான் பாசிசத்திமிர் பிடித்த ஜெ.கும்பல் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுவதற்கு இரு நிகழ்வுகள் சாட்சியமாக அமைந்துள்ளன.

பள்ளிக்கூடம் என்றால் அரசுக்கு செலவு, அதனால் அரசுப் பள்ளிகளை மூடு! டாஸ்மாக் என்றால் அரசுக்கு வருமானம், எனவே டாஸ்மாக் கடைகளை தெருவெங்கும் திற! - என்பதுதான் ஜெ.கும்பலின் கொள்கையாக இருக்கிறது. இதன் படி, மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதைக் காரணம் காட்டி தமிழகமெங்கும் 1200 தொடக்க மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிகளை மூட ஜெ. அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. அப்பள்ளிகளில் படித்துவரும் ஏழை மாணவர்களின் கதி இனி என்னவாகும் என்று தெரியவில்லை.

தனியார் பள்ளிகளில் மட்டுமே தரமான கல்விகிடைக்கும், ஆங்கிலம் படித்தால் மட்டுமே அறிவாளியாக முடியும் என்ற தவறான நம்பிக்கையை தனியார் கல்வி வியாபாரிகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதும், அரசுப் பள்ளிகளில் போதிய ஆசிரியர்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு வசதிகள் இல்லாததும் தான் அரசுப் பள்ளிகளில் மாணவர் சேர்க்கை குறைவுக்குக் காரணம். இதைச் சீரமைக்க வக்கற்ற ஜெ. அரசு, மறுபுறம் பார்ப்பன வெறியோடு அரசுப் பள்ளிகளில் தமிழ்வழிக் கல்வியை திட்டமிட்டே ஒழித்து, ஆங்கிலவழிக் கல்வியைத் திணித்து வருகிறது.

தனியார் பள்ளிகளின் கட்டணக் கொள்ளையையும் அடாவடித்தனத்தையும் தமது சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாக உணரத் தொடங்கியுள்ள மக்கள், படிப்படியாக அரசுப் பள்ளிகளை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தனியார் பள்ளிகள் மீதான மோகம் மக்களிடம் குறைந்து வரும் இந்த நேரத்தில்தான் அரசுப் பள்ளிகளை வக்கிரமாக மூடச் சொல்கிறது ஜெ.கும்பல்.

1200 அரசுப் பள்ளிகளை இழுத்து மூடச் சொல்லும் ஜெ. அரசு, மறுபுறம் தமிழகத்திலுள்ள 6,800 டாஸ்மாக் கடைகள் போதாதென்று, சென்னை உள்ளிட்ட அனைத்து மாநகராட்சிகளிலும் மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் எலைட் (உயர்தர) சாராயக் கடைகளைத் திறந்துள்ளது. வருவாய் போதவில்லை என்று இப்போது தமிழகத்தின் 226 வட்டங்களிலும் தலா இரண்டு கடைகள் வீதம் 552 எலைட் சாராயக் கடைகளை ஜூலை 30-ஆம் தேதிக்குள் திறக்க அவசர உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. மேட்டுக்குடியினர் தயக்கமின்றி வாங்கிச் செல்வதற்கு வசதியாக ஷாப்பிங் மால்களிலும் சாராயத்தை விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இந்தியா விலேயே சாராயத்தின் மூலம் அதிக வருவாய் ஈட்டும் அரசாக முன்னணியில் நிற்கும் ஜெ. அரசு, குடிகெடுக்கும் டாஸ்மாக் மூலம் அரசுக்குக் கிடைக்கும் ரூ. 30,000 கோடி வருவாயை 32 ஆயிரம் கோடியாக உயர்த்த இலக்கு தீர்

பள்ளித் தலமனைத்தும் 'பார்' செய்குவோம்!

மானித்து, மாவட்ட ஆட்சியர்களே இவற்றை நேரடியாகக் கண்காணித்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கெடுபிடி செய்கிறது.

டாஸ்மாக் கடைகளை மூடக்கோரி தமிழக மக்களின் தன்னெழுச்சியான போராட்டங்கள் பெருகிவரும் நிலையில், ஓட்டுக்கட்சிகளே மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்தக் கோரிவரும் சூழலில்தான் தமிழக மக்களின் உணர்வுகளை மதிக்காமல் ஜெ. அரசு திமிராக சாராயக் கடைகளைத் திறந்து கொண்டிருக்கிறது. குமரி மாவட்டம் மார்த்தாண்டம் அருகே உண்ணாமலைக்கடை பகுதியில் பள்ளிகள், கோயில்கள் அருகேயுள்ள சாராயக் கடையை அகற்ற வேண்டுமென உயர் நீதிமன்றம் ஆணையிட்ட பின்னரும், கல்நெஞ்சம் கொண்ட ஜெ. அரசு அக்கடையை மூடாததைக் கண்டித்து செல்பேசி கோபுரத்தின் மீதேறி போராட்டம் நடத்திய காந்தியவாதி சசிபெருமாள் கடந்த ஜூலை 31 அன்று போராட்டக்களத்திலேயே உயிரிழந்துள்ளார்.

ஏழை மாணவர்களின் கல்வி பெறும் உரிமையைப் பறித்து, 1200 அரசுப் பள்ளிகளை மூடிவிட்டு தெருவெங்கும் சாராயக் கடைகளைத் திறந்து வைக்கும் வக்கிரம் பிடித்த ஜெ. கும்பலின் பாசிச ஆட்சியை இன்னமும் சகித்துக் கொண்டிருக்கத்தான் முடியுமா? ●